Ročník 1928. 849

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 49. Vydána dne 4. září 1928.

Obsah: **144.** Nařízení, jímž se vydává železniční přepravní řád.

144.

Vládní nařízení ze dne 17. července 1928, jímž se vydává železniční přepravní řád.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 2, odst. (2), a § 3 zákona ze dne 14. července 1927, č. 110 Sb. z. a n., o železniční přepravě:

Čl. I.

Dnem 1. října 1928 vstoupí v účinnost železniční přepravní řád (ž. p. ř.) níže uveřejněný.

Čl. II.

Pro železniční smlouvy přepravní, které budou sjednány ve vnitrozemské přepravě před účinností ž. p. ř., ale splněny již v době jeho účinnosti, platí dosavadní předpisy.

Čl. III.

Dokud nebudou vládním nařízením podle § 3 zák. č. 110/1927 Sb. z. a n. upraveny všeobecné podmínky platnosti tarifů železnicemi vydávaných, nabývají zvýšení tarifů a jiná stížení přepravních podmínek platnosti nejdříve za 14 dní po řádném vyhlášení.

Čl. IV.

Dnem 1. října 1928 pozbývají platnosti: vl. nař. č. 203/1921 Sb. z. a n., vl. nař. č. 92/1927 Sb. z. a n. a vl. nař. č. 204/1921 Sb. z. a n. o dopravním řádu železničním, dále § 13, odst. (1), nař. č. 14/1905 ř. z. a § 13 odst. (1), statutu vydaného nařízením č. 1649/III/1905 K. M. (uh. obch.) o vyhlašování železničních tarifů.

Čl. V.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr železnic.

Dr. Šrámek v. r.

Najman v. r. Dr. **Spina** v. r.
Dr. **Beneš** v. r. Dr. **Srdínko** v. r.
Černý v. r. **Udržal** v. r.
Dr. **Hodža** v. r. Dr. **Tiso** v. r.
Dr. **Mayr-Harting** v. r. Dr. **Nosek** v. r.
Novák v. r. Dr. **Gažík** v. r.

Železniční přepravní řád (ž. p. ř.).

DÍL I.

Všeobecná ustanovení.

Čl. 1. Rozsah platnosti železničního přepravního řádu.

Železniční přepravní řád (zkratka ž. p. ř.) platí pro přepravu na všech drahách v československé republice, otevřených pro veřejnou přepravu. V mezinárodní přepravě platí jen potud, pokud není upravena zvláštními ustanoveními.

Čl. 2. Účast jiných podniků než železnic.

Vzájemná přeprava s podniky s pravidelným provozem automobilním nebo plavebním musí býti upravena tarifem na podkladě tohoto řádu s výhradou odchylek nutně vyplývajících z různosti přepravy.

Čl. 3. Doplňující ustanovení. Odchylky. Zatímní nebo přechodné změny.

§ 1. Železnice může vydávati doplňující ustanovení po schválení dozorčím úřadem.

§ 2. Dozorčí úřad může pro jednotlivé trati, stanice, vlaky nebo druhy vlaků, vozidla jakož i pro určité způsoby výpravní schváliti odchylky od jednotlivých ustanovení tohoto řádu, hledě k zvláštním poměrům.

§ 3. Mají-li doplňující ustanovení a odchylky nabýti platnosti, musí býti pojaty do tarifu. I jich schválení musí býti z tarifu zřejmé.

§ 4. Dozorčí úřad může, pokud je to naléhavě nutné, s výhradou dodatečného schválení vládou nařídit buď všeobecně nebo jen pro určité trati nebo přepravní spoje zatímní nebo přechodné změny jednotlivých ustanovení tohoto řádu. Takové změny musí býti

hned uveřejněny ve „Věstníku pro železnice a plavbu“ a zároveň předloženy vládě ke schválení; po schválení budou uveřejněny jako vládní nařízení.

Čl. 4. Přepravní povinnost.

§ 1. Železnice je povinna provésti přepravu:

a) vyhověno-li platným podmínkám přepravním;

b) je-li přeprava možná pravidelnými prostředky přepravními;

c) není-li přeprava zakázána zákonnými předpisy neb opatřeními učiněnými z důvodů veřejného pořádku;

d) nebrání-li přepravě okolnosti, které železnice nemohla odvrátiti a které zdolati nebylo v její moci.

§ 2. Železnice není povinna přijímati předměty, které mohou býti nakládány, překládány nebo vykládány jen zvláštními zařízeními, leč jsou-li ve stanicích, ve kterých mají býti vykonány tyto úkony, taková zařízení.

Čl. 5. Vlaky.

§ 1. Pro přepravu jsou určeny vlaky jezdící pravidelně podle jízdních řádů a vlaky jezdící podle potřeby.

§ 2. Přepravu zvláštními vlaky na objednávku provádí železnice podle volného uvážení.

Čl. 6. Tarify. Zákaz zvláštních úmluv.

§ 1. Železnice je povinna sestaviti tarify, ze kterých musí býti zřejmy všechny podmínky platné pro přepravní smlouvu jakož i pro výpočet jízdného a přepravného.

§ 2. Platnost tarifů je podmíněna jich řádným vyhlášením.

§ 3. Stanice, pokud tarif jinak neustanovuje, je povinna dovoliti, aby směl každý zdarma nahlédnouti do tarifů pro ni platných.

§ 4. Ustanovení tarifů platí, pokud neodporují tomuto řádu, jinak jsou pokládána za neúčinná a neplatná. (Srovnej však čl. 3 § 2).

§ 5. Tarifů musí býti užíváno vůči všem zájemníkům stejně.

§ 6. Každá zvláštní úmluva, která by přiznávala slevu z tarifních sazeb jednomu nebo jen určitým zájemníkům, je zakázána a neplatná.

§ 7. Dovoleny jsou však slevy, které jsou řádně vyhlášeny a všem za týchž podmínek stejně přístupné, jakož i slevy přiznané buď ve prospěch železniční služby nebo veřejné správy neb účelům dobročinným, výchovným nebo vzdělávacím.

Čl. 7. Platidla.

Přijímá-li železnice mimo zákonná platidla tuzemská též zákonná platidla cizozemská, ohlásí to vývěskem u výpraven a výdejen a určí zároveň přijímací kurs.

Čl. 8. Rozepře a stížnosti.

§ 1. Rozepře mezi cestujícími a rozepře mezi obecenstvem a zaměstnanci urovnává zatímně ve stanicích dozorčí úředník, za jízdy vůdce vlaku.

§ 2. Stížnosti lze podati ústně nebo písemně.

Díl II.

Přeprava cestujících, cestovních zavazadel a spěšnin.

ČÁST I.

Přeprava cestujících.

Čl. 9. Oprávnění ku přepravě.

§ 1. Než cestující nastoupí jízdu, je povinen míti jízdenku (viz též čl. 11 § 1 a čl. 23 § 2); tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. Cestující je povinen uchovati jízdenku po celou dobu jízdy; musí ji kdykoli na požádání oprávněného zaměstnance předložiti a odevzdati po ukončení jízdy nebo před jejím ukončením, je-li tak zařízeno.

Čl. 10. Jízdenky.

§ 1. Jízdenky musí míti, pokud tarif neustanovuje jinak, tyto údaje:

a) trať, na které platí;

b) druh vlaku a vozovou třídu;

c) jízdné;

d) den počátku platnosti.

§ 2. Jízdenka je postupitelná, nezní-li na jméno, nebo nebyla-li jízda nastoupena; tarif může ustanoviti výjimky.

Čl. 11. Sleva pro děti.

§ 1. Děti až do dovršeného čtvrtého roku se přepravují zdarma bez jízdenky, není-li žádáno pro ně zvláštního místa. Cestující však může požadovati přepravu zdarma nanejvíce dvou dětí až do dovršeného čtvrtého roku.

§ 2. Každé další dítě do dovršeného čtvrtého roku, jakož i děti starší čtyř let až do dovršeného desátého roku a děti mladší, pro které se žádá zvláštní místo, přepravují se za zlevněné jízdné, které nesmí přesahovati polovinu normálního jízdného.

Čl. 12. Doba platnosti jízdenek.

Dobu platnosti ustanovuje tarif. Viz též čl. 28 § 4.

Čl. 13. Výdej jízdenek.

§ 1. Výdejny jízdenek musí býti otevřeny ve stanicích se slabší přepravou alespoň půl hodiny, ve stanicích s čilejší přepravou alespoň hodinu před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem. Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. Vyžadují-li to provozní poměry, je železnice oprávněna pět minut před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem odepříti cestujícímu výdej jízdenky.

§ 3. Železnice vyvěsí ve stanicích seznam tarifního jízdného tištěných jízdenek, které lze tam dostati.

§ 4. Železnice může žádati, aby bylo zaplaceno jízdné odpočítaně.

Čl. 14. Čekárny.

§ 1. Čekárny musí býti otevřeny alespoň hodinu před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem; tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. Na přestupních stanicích je dovoleno cestujícím přijevším s přímou jízdenkou, aby prodlévali až do odjezdu svého vlaku v čekárně té železnice, po které hodlají v jízdě pokračovati; nemohou však požadovati, aby zůstala pro ně čekárna otevřena v době od 23 hodin do 6 hodin příštího dne. Jenom, je-li doba mezi příjezdem posledního a odjezdem prvního vlaku kratší šesti hodin, musí býti čekárna otevřena na přestupních stanicích nebo na stanicích, kde zůstanou vlaky státi přes noc, pro cestující přijevší s přímou jízdenkou. I tu má však železnice právo podle potřeby uzavříti čekárnu, vyžadují-li to provozní poměry. Takové uzavření čekárny musí býti oznámeno vývěskem ve staniči.

§ 3. Osobám uvedeným v čl. 24 může býti zapověděno prodlévati v čekárnách.

§ 4. Není dovoleno bráti s sebou do čekáren předměty a zvířata, které není dovoleno bráti s sebou do vozu (viz čl. 25 až 27).

§ 5. Kouřiti v čekárně může býti zakázáno. Kdo přestoupí tento zákaz, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku.

Čl. 15. Objednávka vozů, oddílů nebo jednotlivých míst.

§ 1. Cestující má právo si objednati vůz neb oddíl; železnice vyhoví objednávce, nebrání-li tomu provozní poměry a není-li to dozorčím úřadem zakázáno.

§ 2. Objednané vozy neb oddíly označí železnice nápisem.

§ 3. Podmínky a poplatky za objednané vozy ustanovuje tarif.

§ 4. Za objednaný oddíl třeba zaplatiti tolik jízdenek příslušné třídy vozové a příslušného druhu vlaku, kolik jede v něm cestujících. Nejméně však musí býti zaplaceny za celý oddíl 1. třídy 4, za celý oddíl 2. třídy 6 a za celý oddíl 3. třídy 8, za poloviční oddíl 1. třídy 2, za poloviční oddíl 2. třídy 3 a za poloviční oddíl 3. třídy 4 celé jízdenky příslušné třídy vozové a příslušného druhu vlaku.

§ 5. Objednávka oddílu musí býti učiněna v nástupní stanici. Po předložení předepsaného počtu jízdenek dostane objednatel potvrzení, které je povinen cestující předložiti zároveň při přezkoušení jízdenek. Nepředloží-li cestující při přezkoušení jízdenek předepsaný počet jízdenek, je povinen doplatiti za chybějící jízdenky.

§ 6. Železnice určí, u kterých vlaků a za jakých podmínek je možné si objednati místo nebo je nutné si opatřiti mimo jízdenku ještě poukázku na místo.

Čl. 16. Přidělení míst.

§ 1. Železniční zaměstnanci jsou oprávněni a průvodčí na požádání povinni určiti cestujícímu místo.

§ 2. Cestující má jen tehdy nárok na přepravu, může-li mu býti přiděleno místo v té třídě vozové, pro kterou platí jeho jízdenka. Jsou-li všechna místa v této třídě obsazena, může cestující buď žádati, aby byl přepraven v některé nižší třídě vozové, kde jsou místa volná, nebo se může jízdy vzdáti. O vrácení jízdného, zavazadelného nebo dovozného za zvířata viz čl. 43 §§ 7, 9 a 10. (Viz též čl. 22 § 1 a čl. 23). Na odškodnění nemá cestující nároku.

§ 3. Cestujícímu je zakázáno odemykati nebo zamykati klíčem nebo jiným předmětem

vozy neb oddíly. Kdo přestoupí tento zákaz, je povinen zaplatiti železnici poplatek ustanovený tarifem, na který mu železnice vydá stvrzenku.

§ 4. Cestující přijevší s přímými jízdenkami mají přednost před nově nastupujícími.

§ 5. Cestující smí při nástupu do vlaku vyhraditi podle podmínek ustanovených tarifem po jednom volném místě pro sebe a pro každého s ním jedoucího cestujícího, pro kterého může býti předložena jízdenka. Za neoprávněné obložení místa může železnice vybrati poplatek ustanovený tarifem. Kdo své místo opustil, nevyhradiv si je, ztrácí na ně nárok.

Čl. 17. Nástup do vozů. Odjezd.

§ 1. K nástupu do vozů upozorní železnice ve stanicích s čilejší přepravou buď vyvoláváním nebo jiným způsobem. Průvodčí jsou povinni otevříti dveře vozů, do kterých mají cestující nastoupiti.

§ 2. Po znamení k odjezdu nesmí nikdo do vlaku nastoupiti.

Čl. 18. Nekuřácké vozy a oddíly.

§ 1. Železnice se má u vlaku postarati o přiměřený počet nekuřáckých vozů neb oddílů. Je-li u vlaku pouze jediný oddíl některé třídy vozové, není dovoleno v něm kouřiti.

§ 2. Nekuřácké vozy a oddíly označí železnice nápisem.

§ 3. V nekuřáckých vozech a oddílech není dovoleno kouřiti ani za souhlasu spolucestujících. Železnice může též zakázati kouřiti v chodbách vozů, ve kterých jsou nekuřácké oddíly.

§ 4. Kdo přestoupí zákaz kouřiti, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku.

Čl. 19. Chování se cestujících. Náhrada za poškození nebo znečištění.

§ 1. Železnice označuje podle potřeby ve stanici, kam vlak jede. Cestující se musí sám starati, aby nastoupil v nástupní stanici nebo přestoupil v přestupní stanici do správného vlaku a vystoupil v cílové stanici, nebo nezastavuje-li tam vlak, ve stanici před ní.

§ 2. Provozovati podomní obchod, kočovnou živnost nebo hudbu, žebrati, plivati do vozu nebo nositi v kloboucích nechráněné jehlice je zakázáno. Užívati psacích strojů a pod. je dovoleno jen za souhlasu spolucestujících téhož oddílu.

§ 3. Nemohou-li se cestující dohodnouti o otevření nebo zavření oken, dveří a větracích otvorů, zaclonění oken nebo světla, regulování vytápěcích těles neb o jiných podobných úkonech, rozhodne průvodčí.

§ 4. Cestující je povinen náhradou za poškození nebo znečištění nádražních místností, vozidel nebo zařízení, které způsobil; železnice jest oprávněna ustanoviti pevné sazby a vyměřiti náhradu podle nich.

Čl. 20. Zastavení ve stanici nebo na trati.

§ 1. Při příjezdu do stanice vyvolají průvodčí její jméno, třeba-li, i přestup do jiného vlaku a dobu zdržení, trvá-li alespoň 5 minut. Jakmile vlak zastaví, otevrou průvodčí dveře vozů, ze kterých žádají cestující vystoupiti.

§ 2. Zůstane-li vlak státi výjimečně po delší dobu mimo stanici, smějí cestující vystoupiti toliko za souhlasu průvodčího; musí se však ihned vzdáliti s kolejí a na vyzvání průvodčího hned nastoupiti.

Čl. 21. Přerušení jízdy ve stanici na cestě.

Tarif určuje, zda a za jakých podmínek má cestující právo přerušiti jízdu ve stanici na cestě po dobu platnosti jízdenky.

Čl. 22. Změna vozové třídy nebo vlaku.

§ 1. Cestující může za podmínek ustanovených tarifem zaujmouti místo ve vyšší třídě vozové nebo ve vlaku vyššího druhu, než které jsou označeny na jízdence, dovolují-li to provozní poměry.

§ 2. Železnice může z provozních důvodů zakázati přestup do určitých vlaků. Tyto vlaky musí býti zřejmé z jízdních řádů.

Čl. 23. Cestující bez platné jízdenky. Vstupenky na nástupiště.

§ 1. Cestující, který neohlásí průvodčímu, že nemá platné jízdenky, nebo který to ohlásí teprve po vyzvání, je povinen — nehledíc k trestně právnímu stíhání — zaplatiti z nástupní stanice, nebo nelze-li tuto stanici hned nepochybně zjistiti, z výchozí stanice vlaku až do nejbližší stanice, kde zastaví vlak za

účelem vystupování, dvojnásobné jízdné, nejméně však 20 Kč.

§ 2. Cestující, který ohlásí bez vyzvání průvodčímu, že nemá platné jízdenky, je povinen zaplatiti k tarifnímu jízdnému přirážku 3 Kč; nastoupí-li však ve stanici, ve které jsou cestující odkazováni, aby platili jízdné ve vlaku, neplatí přirážky.

§ 3. Tarif určuje, kdy železnice upustí ze slušnosti zcela nebo z části od vybírání přirážky ustanovené v § 2.

§ 4. Cestující, který odepře hned zaplatiti, může býti z jízdy vyloučen. Vyloučený nemá nároku, aby bylo přichystáno jeho zavazadlo k výdeji jinde, než v původní stanici určení. Za výdaje, vzniklé dodatečným vymáháním, vybere železnice poplatek ustanovený tarifem.

§ 5. Kdo prodlévá ve vlaku připraveném k odjezdu, aniž jede s sebou, je povinen zaplatiti 20 Kč.

§ 6. Na stanicích, ve kterých prohlásila železnice nástupiště nebo čekárnu za uzavřené, musí míti, kdo nemají platné jízdenky, před vstupem do uzavřených částí stanice vstupenku na nástupiště. Vstupenka musí býti kdykoli na požádání oprávněného zaměstnance předložena a při odchodu z uzavřených částí odevzdána. Kdo vstoupí do uzavřených částí stanice bez platného průkazu, je povinen zaplatiti železnici 3 Kč.

§ 7. Bylo-li doplaceno, vydá železnice stvrzenku. O uchování, předložení a odevzdání stvrzenky platí obdobně čl. 9 § 2.

Čl. 24. Osoby z přepravy vyloučené nebo k ní podmínečně připuštěné.

§ 1. Do vlaku nebudou vpuštěny nebo mohou býti cestou z jízdy vyloučeny:

a) opilé osoby a ti, kdož se chovají neslušně nebo nezachovávají předpisy zákonů nebo tohoto řádu; osoby ty nemají nároku na vrácení jízdného ani zavazadelného nebo dovozného za zvířata a jiných poplatků;

b) osoby, které by mohly býti pro nemoc nebo z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž, nebyl-li pro ně předem najat zvláštní oddíl nebo nemůže-li jim býti po zaplacení přikázán. Cestou onemocnělí cestující musí však býti přepraveni alespoň až do prvé stanice, kde je možné poskytnouti jim potřebné ošetření. Jízdné, zavazadelné a dovozné za zvířata vrátí železnice po srážce částky za projetou trať (viz čl. 43 §§ 2, 9 a 10).

§ 2. Nemocné vzteklinou ve stadiu křečí a nemocné morem železnice nepřepravuje. Cestující, u kterých vypuknou cestou křečové záchvaty, nebo u kterých se zjistí cestou mor, přepraví železnice až do prvé stanice, kde je možné poskytnouti jim potřebné ošetření.

§ 3. Nemocné asijskou cholerou, neštovicemi nebo skvrnivkou nebo podezřelé z takových nemocí přepraví železnice ve zvláštním voze uzavřeném se záchodem, a to jen na průkaz, že přeprava jich je přípustná. Takovým průkazem je písemné potvrzení vydané úředním lékařem politického úřadu I. stolice, příslušného prováděti zdravotní opatření v místě posledního pobytu nemocného, v městech se zvláštním statutem a se zřízeným magistrátem městským (náčelným) lékařem. S nemocným musí jeti v témž voze odpovědný průvodce. Nemocné nebo podezřelé z ostatních prudce nakažlivých nemocí všeobecně podrobených povinnému ohlašování přepraví železnice, třebas i s odpovědným průvodcem, ve zvláštním oddílu uzavřeném se záchodem, je-li přeprava dovolena písemným potvrzením lékaře, ustanoveného ve veřejné službě zdravotní (úředního lékaře politického úřadu I. stolice, lékaře obecního, městského, obvodního), příslušného pro místo posledního pobytu nemocného. Vznikne-li podezření, že cestující je stižen takovou nemocí, může železnice žádati, aby předložil lékařské vysvědčení, ze kterého lze poznati druh nemoci.

§ 4. Za zvláštní vůz neb oddíl musí býti zaplacen tarifní poplatek.

§ 5. O vrácení zavazadla viz čl. 33 § 5.

Čl. 25. Předměty, které není dovoleno bráti s sebou do vozu.

§ 1. Cestující nesmí bráti s sebou do vozu nebezpečné předměty, zejména nabité zbraně, látky, které mohou vybuchnouti, látky samozápalné, hořlavé, žíravé nebo zapáchající, jakož i předměty, které by mohly cestující obtěžovati nebo býti jim nepohodlné.

§ 2. Osoby, které nosí k výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni vzíti s sebou příruční střelivo. Příručním střelivem rozumí se nanejvíce 300 nábojů uschovaných v opascích na náboje, loveckých brašnách, skřínkách, ručních taškách a v podobných obalech. Strážím, které doprovázejí zatčené osoby nebo vězně a jedou s nimi ve zvláštních vozech neb oddílech, je dovoleno vzíti s sebou nabitou zbraň.

§ 3. Železniční zaměstnanci mají právo se přesvědčiti v přítomnosti cestujících o povaze předmětů vzatých s sebou do vozu, jsou-li

vážné důvody k podezření, že byla porušena ustanovení §§ 1 a 2.

§ 4. Cestující ručí za veškerou škodu vzešlou z porušení ustanovení §§ 1 a 2. Mimo to stihnou ho tresty ustanovené zákonnými a železničně-policejními předpisy a zaplatí, jestliže předměty obsahují látky vyloučené z přepravy podle čl. 45 § 1 B nebo látky přílohy A k čl. 46, i částky ustanovené v čl. 30 § 4.

Čl. 26. Ruční zavazadlo. Ručení za ně.

§ 1. Cestující jest oprávněn bráti s sebou do vozu zdarma předměty snadno přenosné (ruční zavazadlo), nebrání-li tomu předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi provozní prostředky.

§ 2. Cestujícímu přísluší pro jeho ruční zavazadlo pouze prostor nad místem a pod místem, které zaujímá; tarif může ustanoviti jiná obmezení.

§ 3. Dohled na ruční zavazadlo, které cestující bere s sebou, přísluší pouze jemu. Železnice ručí za ruční zavazadlo, které cestující vzal s sebou podle ustanovení tohoto článku, pouze tehdy, zavinila-li škodu.

Čl. 27. Živá zvířata v průvodu cestujících. Ručení za ně.

§ 1. Cestujícímu není dovoleno bráti s sebou do vozu zvířata. Nebrání-li tomu policejní předpisy a nenamítá-li žádný cestující téhož oddílu nic proti tomu, je dovoleno vziti s sebou malé psy a jiná malá zvířata domácí. Tarif může zakázati, aby byla vzata některá malá zvířata domácí s sebou do všech neb určitých druhů vozů neb určitých vlaků; může však dovoliti, aby byli vzati s sebou do vozu psi každé velikosti neb i jiná malá zvířata.

§ 2. Pro přepravu psů, které cestující bere s sebou, platí tyto předpisy:

a) psy, které cestující nevzal s sebou do vozu, přepraví železnice ve zvláštních příhradách vozových [srovnej však čl. 4 § 1 b)];

b) cestující se musí sám postarati o nakládání a vykládání psů, jakož i o jich překládání na přestupních stanicích;

c) psi musí míti náhubek, a mají-li býti přepravováni ve zvláštních příhradách vozových, též šňůru na uvázání;

d) železnice není povinna uschovati psy, kteří nejsou po příjezdu vlaku do stanice určení hned odebráni;

e) opověděti zájem na dodání není dovoleno;

f) nemocné psy nesmí cestující bráti s sebou.

§ 3. Tarif určuje, zdali a za která zvířata má cestující zaplatiti přepravné. Přepravné je nutné zaplatiti při podeji, pokud tarif neustanovuje jinak. O zaplacení vydá železnice cestujícímu průkaz.

§ 4. Cestující, který vzal s sebou do vozu zvíře podrobené přepravnému a neohlásí průvodčímu, že nemá platného průkazu (§ 3), nebo který to ohlásí teprve po vyzvání, je povinen mimo kolkový poplatek zaplatiti za zvíře z nástupní stanice nebo, nelze-li ji hned nepochybně zjistiti, z výchozí stanice vlaku až do nejbližší stanice, kde zastaví vlak za účelem vystupování, dvojnásobné dovozné, nejméně však 20 Kč, nehledíc k trestně právnímu stíhání. Ohlásí-li však cestující bez vyzvání průvodčímu, že nemá platného průkazu, je povinen mimo kolkový poplatek zaplatiti dovozné s přirážkou 3 Kč; nastoupí-li však ve stanici, ve které jsou cestující odkazováni, aby platili jízdné ve vlaku, neplatí přirážky. Zvíře, které nevyhovuje ustanovením §§ 1 a 2, nebo za které nebylo doplaceno, je cestující povinen odstraniti z vozu. Čl. 23 §§ 3, 4 a 7 platí obdobně.

§ 5. Pro přepravu psů ve zvláštních příhradách vozových s výhradou železnice o pozdějším placení přepravného platí obdobně § 4.

§ 6. Srovnej též čl. 26 § 3.

Čl. 28. Zpoždění nebo vynechání vlaků; ztráta připojení. Provozní poruchy.

§ 1. Zpožděný odjezd nebo příjezd nebo vynechání vlaků nejsou důvodem, aby byl činěn nárok na náhradu.

§ 2. Bylo-li zpožděním vlaku zmeškáno připojení k jinému vlaku nebo, nejede-li některý vlak vůbec nebo jen po části trati z jiných důvodů, než uvedených v § 6, může cestující požadovati vrácení jízdného za neprojetou trať podle čl. 43 § 5.

§ 3. Vzdá-li se cestující další jízdy a vrátí-li se bez přerušení jízdy nejbližším vhodným vlakem do nástupní stanice, vrátí mu železnice jízdné (viz čl. 43 § 5) a přepraví ho zdarma zpět v té třídě vozové, kterou měl zaplacenou na cestě tam, anebo v nejblíže vyšší třídě, nemá-li vlak téže třídy. Aby cestující nepozbyl svého nároku na vrácení jízdného, musí jej ohlásiti dozorčímu úředníku hned po

příjezdu vlaku do stanice, ve které se vzdal další jízdy, jakož i při návratu do nástupní stanice, při čemž třeba zároveň předložiti jízdenku. Obě stanice vydají cestujícímu osvědčení, že ohlásil svůj nárok.

§ 4. Zřekne-li se cestující vrácení jízdného a zpáteční jízdy zdarma a pokračuje-li v jízdě, přepraví ho železnice — pokud je to možné — bez doplatku vlakem, který jede do téže stanice cílové po téže trati, neb i po jiné trati, jestliže se tím uspíší příjezd do cílové stanice. Dozorčí úředník stanice, odkud pokračuje cestující v jízdě do cílové stanice, osvědčí na jízdence, že bylo zmeškáno připojení nebo že nejel vlak, podle potřeby prodlouží dobu její platnosti a třebas i napíše na ni, že platí pro jinou trať, pro vlak vyššího druhu nebo vyšší třídu vozovou.

§ 5. Železnice jest oprávněna vyloučiti tarifem nebo jízdním řádem jednotlivé vlaky nebo jednotlivé druhy vlaků z výpomocného užití (§§ 3 a 4).

§ 6. Znemožní-li živelní pohromy nebo jiné podobné okolnosti jízdu po některé trati, má se železnice postarati podle možnosti o další přepravu až ke sjízdné trati. Nepostará-li se železnice o další přepravu, vrátí na žádost cestujícímu rozdíl mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať podle čl. 43 § 6; jiné nároky cestujícímu nepříslušejí.

§ 7. Ustanovení §§ 1 až 6 platí obdobně na cestovní zavazadla a zvířata, která cestující vzal s sebou.

§ 8. Zpoždění vlaků přes 15 minut a provozní poruchy oznámí železnice vývěskem ve stanici.

ČÁST II.

Přeprava cestovních zavazadel.

Čl. 29. Pojem cestovního zavazadla. Předměty vyloučené z přepravy nebo k ní podmínečně připuštěné.

§ 1. Za cestovní zavazadlo jsou pokládány pouze předměty určené k osobní potřebě cestujícího na cestu, které jsou v cestovních kufrech, cestovních koších, cestovních tlumocích, cestovních brašnách, krabicích na klobouky a v jiných obalech toho druhu. Počet a objem jednotlivých kusů zavazadla mohou býti tarifem obmezeny (viz též čl. 32 § 8).

§ 2. Mimo to je dovoleno podati jako zavazadlo, jsou-li určeny pro potřebu cestujícího:

a) přenosné nebo pojezdné lenošky pro nemocné;

b) kočárky pro spolucestující děti;

c) kufry se vzorky zboží;

d) hudební nástroje přenosné v bednách, pouzdrech nebo jiných obalech a potřebné hudebniny;

e) nářadí pro představení artistů a kočujících herců, dovoluje-li úprava, objem a váha tohoto nářadí rychle je nakládati a umístiti v zavazadlovém voze;

f) měřické nástroje do délky 4 m;

g) příruční nářadí;

h) jízdní kola a motorová kola bez přívěsného vozíku, obojí nerozebraná a nebalená, jsou-li s nich sňaty volné součástky (hustilky, svítilny a pod.), a jsou-li u motorových kol nádržky na benzin a podobné látky opatřeny vypouštěcími kohoutky a vyprázdněny;

i) rohačky (sáňky) pro jednu nebo dvě osoby, lyže a plachty pro bruslaře;

k) skládací čluny (kajaky) pro jednu nebo dvě osoby s příslušenstvím, jsou-li podány ku přepravě složené.

§ 3. Jiné předměty, které nejsou určeny k osobní potřebě cestujícího, mohou býti přijaty jako zavazadlo, dovoluje-li to tarif.

§ 4. Jako zavazadlo jsou z přepravy vyloučeny předměty, které jsou podle čl. 45 § 1 vyloučeny z přepravy nebo podle čl. 46 k ní připuštěny podmínečně, pokud tarif neustanovuje výjimky.

Čl. 30. Ručení cestujícího za cestovní zavazadlo. Přirážky k dovoznému.

§ 1. Držitel zavazadlového lístku ručí za zachování předpisů čl. 29; nese všechny následky jich porušení.

§ 2. Domnívá-li se železnice, že byla porušena ustanovení čl. 29, jest oprávněna zjistiti, zda obsah zavazadla vyhovuje předpisům. Držitele zavazadlového lístku je třeba přizvati ke zjišťování, nekoná-li se z důvodů policejních opatření, ke kterým je stát oprávněn v zájmu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Nedostaví-li se nebo nemůže-li býti vypátrán, je nutné provésti zjišťování v přítomnosti dvou svědků, cizích železnici. Tu zpraví železnice držitele zavazadlového lístku o provedené prohlídce nejpozději při výdeji zavazadla. Je-li zjištěna závada, je držitel zavazadlového lístku povinen zaplatiti výdaje způsobené zjišťováním a doplatiti na dovozné podle sazeb za spěšninu.

§ 3. Jsou-li porušena ustanovení čl. 29 § 4, je držitel zavazadlového lístku povinen, je-li třeba, doplatiti na příslušné dovozné, zaplatiti přirážku a nahraditi škodu snad vzniklou, nehledíc k trestně právnímu stíhání. Čl. 73 § 6 platí obdobně.

§ 4. Přirážka činí, pokud tarif neurčuje jinak, za každý kilogram hrubé váhy toho kusu, ve kterém byly:

a) látky vyloučené z přepravy podle čl. 45 § 1 B . . . . . 50 Kč;

b) látky přílohy A k čl. 46:

1. oddíl I—Ia a I—Ib . . . . . 30 Kč;
2. oddíl I—Ic a I—Id . . . . . 20 Kč;
3. oddíly I—Ie, II a III . . . . 10 Kč;
4. oddíly IV, V a VI . . . . . 2 Kč;

nejméně však za zavazadlo . . . 20 Kč.

Čl. 31. Obal a úprava cestovního zavazadla.

§ 1. Pokud jest u zavazadla předepsán obal, musí býti zavazadlo za přepravy bezpečně a trvanlivě chráněno řádným obalem od úplné nebo částečné ztráty nebo poškození. Chybí-li u takového zavazadla obal nebo je nedostatečný neb úprava vadná, může býti odmítnuto. Jestliže je železnice přece přijme ku přepravě, jest oprávněna poznamenati jeho stav na zavazadlovém lístku (viz i čl. 32 § 3); přijetí zavazadlového lístku s příslušnou poznámkou platí za uznání tohoto stavu.

§ 2. Každý kus musí býti trvanlivě označen adresou cestujícího jakož i stanicí určení. Není-li každý kus trvanlivě označen adresou cestujícího jakož i stanicí určení, může býti přijetí zavazadla odepřeno, pokud tarif neustanovuje jinak.

§ 3. Staré štítky, adresy nebo jiná označení musí cestující odstraniti. Nezachová-li cestující tento předpis, nese všechny následky z toho vzniklé.

Čl. 32. Podej. Zavazadlový lístek.

§ 1. Podává-li cestující zavazadlo, je povinen tak učiniti u zavazadlové výpravny v době ustanovené pro výdej jízdenek (čl. 13 § 1); železnice jest oprávněna, vyžadují-li to provozní poměry, odmítnouti přijetí zavazadla, které nebylo podáno nejpozději do 15 minut před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem. Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. Při podeji je povinen cestující předložiti jízdenku platnou nejméně do stanice určení. Tarif určuje, zda a za jakých podmínek může býti zavazadlo přijato ku přepravě bez předložení jízdenky.

§ 3. Poškozené zavazadlo nemusí železnice přijmouti; přijme-li je přece, jest oprávněna poznamenati jeho stav na zavazadlovém lístku (srovnej i čl. 31 § 1). Přijetí zavazadlového lístku s příslušnou poznámkou platí za uznání tohoto stavu.

§ 4. Přepravné třeba zaplatiti při podeji, nebylo-li přijato zavazadlo s výhradou železnice o pozdějším placení přepravného (viz § 7). Tarif může ustanoviti podrobnější podmínky.

§ 5. Při přijetí zavazadla vydá zavazadlová výpravna cestujícímu zavazadlový lístek.

§ 6. Zavazadlové lístky musí míti tyto údaje:

a) jméno odesílací stanice a stanice určení;

b) přepravní cestu;

c) den podeje a vlak, ke kterému bylo zavazadlo podáno;

d) počet kusů, druh obalu a váhu zavazadla v celých kilogramech;

e) zavazadelné a jiné poplatky;

f) částku, kterou byl opověděn zájem na dodání (viz čl. 97 § 1). Opověď nemá účinku, není-li zaznamenána v zavazadlovém lístku.

Tarif může ustanoviti, že zavazadlový lístek musí míti i jiné údaje.

§ 7. S výhradou železnice o pozdějším placení přepravného přijímá železnice zavazadlo ve stanicích, kde nejsou zavazadlové výpravny, a jen výjimečně i ve stanicích, kde jsou zavazadlové výpravny. Toto zavazadlo se pokládá za přijaté, jakmile bylo železnicí převzato. Tu není dovolena opověď zájmu na dodání. Za zavazadlo přijaté ku přepravě s výhradou železnice o pozdějším placení přepravného ve stanicích, kde jsou zavazadlové výpravny, musí býti zaplacena k zavazadelnému přirážka 3 Kč.

§ 8. Přijetí těžkých kusů může býti učiněno závislým na zvláštních podmínkách.

§ 9. Pro přepravu jízdních a motorových kol, jakož i rohaček (saněk) a lyží mohou býti ustanoveny tarifem zvláštní podmínky.

Čl. 33. Výdej.

§ 1. Železnice vydá zavazadlo po vrácení zavazadlového lístku. Železnice není povinna zkoumati, je-li držitel zavazadlového lístku oprávněn ku převzetí.

§ 2. Držitel zavazadlového lístku jest oprávněn žádati u zavazadlové výdejny stanice určení výdej zavazadla, jakmile uplynula po příjezdu vlaku, ke kterému bylo zavazadlo podáno, nebo po příjezdu přípojného vlaku, kterým mělo býti přepraveno, doba potřebná ku přichystání, třeba-li i ke splnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních. Výdej těžkých kusů může býti učiněn závislým na zvláštních podmínkách.

§ 3. Nebylo-li zavazadlo odebráno do 24 hodin po příjezdu vlaku, kterým došlo (odběrná lhůta), vybere železnice skladištné.

§ 4. Nepředloží-li cestující zavazadlový lístek, není železnice povinna vydati zavazadlo leč, prokáže-li cestující hodnověrně oprávněnost ku přijetí; nepokládá-li železnice tento průkaz za dostatečný, může žádati jistotu.

§ 5. Zavazadlo vydá železnice ve stanici, do které bylo vypraveno. Na včasnou žádost držitele zavazadlového lístku může býti zavazadlo — dovolují-li to provozní poměry a nebrání-li tomu předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních — vráceno v odesílací stanici nebo vydáno v některé stanici na cestě, vrátí-li cestující zavazadlový lístek a předloží-li jízdenku.

§ 6. Držitel zavazadlového lístku, kterému nebylo vydáno zavazadlo v době ustanovené v § 2, může žádati, aby mu byl na zavazadlovém lístku potvrzen den a hodina, kdy žádal o výdej. Chybí-li při výdeji zavazadla z několika kusů označených v zavazadlovém lístku některé, může držitel zavazadlového lístku, dříve než přijme došlé kusy, žádati na železnici osvědčení o tom.

§ 7. Se zavazadlem neodebraným do 30 dnů po jeho příchodu do stanice určení jedná železnice — pokud není jinak ustanoveno — obdobně podle čl. 74 §§ 4, 5 a 6. Jsou-li v zavazadle věci, které podle úsudku stanice určení rychle se kazí, je železnice oprávněna prodati je hned. Nehradí-li výtěžek z prodeje pohledávku železnice, je cestující povinen doplatiti.

Čl. 34. Nosiči zavazadel.

§ 1. Na stanicích, kde je toho potřeba, ustanoví železnice nosiče, kteří jsou povinni donášeti v nádražním obvodu ruční i cestovní zavazadla na místa označená cestujícími.

§ 2. Nosiči mají služební odznak. Cestujícímu vydají známku opatřenou svým číslem a na požádání předloží tarif a služební průkaz.

§ 3. Železnice vyvěsí tarif u zavazadlových výpraven a výdejen, jakož i úschoven pro zavazadla.

§ 4. Za zavazadlo odevzdané nosiči podle § 1 ručí železnice jako za cestovní zavazadlo převzaté ku přepravě.

§ 5. Nosiči se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101.

Čl. 35. Úschova zavazadel.

§ 1. Na stanicích, kde je zavazadlová výpravna nebo výdejna, učiní železnice, pokud je to možné, opatření, aby cestující mohli odevzdati zavazadla do dočasné úschovy za poplatek uveřejněný vývěskem. Podmínky ustanoví tarif a železnice je oznámí vývěskem u úschoven.

§ 2. Železnice hradí, má-li vinu, za každý uschovaný kus prokázanou škodu do částky 500 Kč.

ČÁST III.

Přeprava spěšnin.

Čl. 36. Pojem spěšniny.

Předměty způsobilé ku přepravě v zavazadlovém voze přijímá železnice podle podrobnějších ustanovení tarifu jako spěšninu.

Čl. 37. Podej.

§ 1. Spěšninu třeba podati u výpraven železnicí určených v době ustanovené tarifem.

§ 2. Každý kus musí býti trvanlivě označen adresou příjemcovou i odesilatelovou; k adrese může býti připojen též záznam na přihlášku nebo nedodati do domu (viz čl. 39).

§ 3. Železnice může též žádati, aby byl na spěšnině označen její obsah neb aby jí byl oznámen.

§ 4. Při přijetí spěšniny vydá zavazadlová výpravna odesilateli zavazadlový lístek. Tarif může ustanoviti i jiný způsob výpravní.

Čl. 38. Přeprava.

§ 1. Spěšninu přepravuje železnice tak jako cestovní zavazadlo. Je-li obmezena nebo vyloučena přeprava některými vlaky, musí býti vlaky ty oznámeny.

§ 2. Neurčí-li odesilatel při podeji spěšniny vlak, kterým má býti přepravena, přepraví železnice spěšninu vhodným vlakem.

§ 3. Železnice je povinna přepraviti spěšninu co nejrychleji. Dodací lhůta je zachována, přichystala-li železnice spěšninu k odběru ve lhůtě ustanovené v čl. 39.

Čl. 39. Dodání.

Příjemce jest oprávněn žádati ve stanici určení u výdejny určené železnicí výdej spěšniny, jakmile uplynula po příjezdu vlaku, kterým měla býti spěšnina přepravena (čl. 38 § 2), nebo po příjezdu přípojného vlaku, kterým měla býti přepravena, doba potřebná ku přichystání. Neodebere-li příjemce spěšninu hned po uplynutí dodací lhůty (čl. 38 § 3), a není-li nadepsána na přihlášku, buď mu podá stanice určení zprávu o jejím příchodu ve lhůtě ustanovené pro rychlé zboží (viz čl. 66 § 2) nebo spěšninu dodá do domu (viz čl. 65). O příchodu spěšniny se záznamem nedodati do domu podá stanice určení vždy příjemci zprávu.

Čl. 40. Další ustanovení.

Pokud tento řád neustanovuje, určuje tarif, zdali a pokud platí pro spěšniny ustanovení pro cestovní zavazadla nebo pro zboží.

ČÁST IV.

Společná ustanovení.

Čl. 41. Jízdní řády.

Železnice jsou povinny vyvěsiti včas ve stanicích jízdní řády pro své trati. Jízdní řád musí udávati druhy vlaků, vozové třídy a doby odjezdu vlaků, u významnějších stanic přestupních a u konečných stanic též doby příjezdu vlaků a důležitější připojení vlaková. Jízdní řády, které pozbyly platnosti, musí býti neprodleně odstraněny.

Čl. 42. Předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních.

§ 1. Cestující je povinen se říditi předpisy celními, berními, finančními nebo policejními nebo jiných úřadů správních o osobní prohlídce a o prohlídce cestovních i ručních zavazadel. Je povinen býti přítomen této prohlídce. Železnice nepřejímá vůči cestujícímu žádné odpovědnosti za následky vzniklé z toho, že nedbal těchto povinností.

§ 2. Za svou účast při plnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních může železnice žádati poplatky a náhradu vzniklých výdajů.

Čl. 43. Návratky.

§ 1. Nebylo-li jízdenky užito, vrátí železnice na žádost zaplacené jízdné po srážkách zmíněných v §§ 3 a 4 [srovnej však čl. 24 § 1 a)]. Srážky podle § 4 nejsou dovoleny, jestliže neužití jízdenky bylo osvědčeno stanicí v den výdeje.

§ 2. Bylo-li jízdenky užito jen částečně pro úmrtí, onemocnění nebo nehodu přihodivší se cestujícímu na cestě nebo z jiných nutných příčin podobného rázu, vrátí železnice na žádost rozdíl mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať po srážkách zmíněných v §§ 3 a 4.

§ 3. Z návratků jsou vyloučeny částky zaplacené za poukázky na místo a provise zaplacené za prodej jízdenek.

§ 4. S částky, která má býti vrácena, se sráží 10%, nejméně však 3 Kč a nanejvíce 20 Kč za jízdenku, při zaslání poštou i poštovné.

§ 5. Vzdá-li se cestující, kterému bylo zabráněno pokračovati v jízdě z důvodů uvedených v čl. 28 § 2 další jízdy (srovnej též čl. 28 § 3), jest oprávněn žádati vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať (čl. 28 § 2) nebo vrácení jízdného (čl. 28 § 3). Srážky podle § 4 nejsou tu dovoleny.

§ 6. Nepostará-li se železnice podle čl. 28 § 6 o další přepravu, vrátí železnice na žádost cestujícímu rozdíl mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať. Srážky podle § 4 nejsou tu dovoleny.

§ 7. Žádá-li cestující podle čl. 16 § 2, aby byl přepraven v některé nižší třídě vozové, nebo vzdá-li se jízdy, může žádati, buď aby mu byl vrácen rozdíl v jízdném neb aby mu bylo vráceno jízdné. Srážky podle § 4 nejsou tu dovoleny.

§ 8. Za ztracené jízdenky železnice jízdné nevrací.

§ 9. Vezme-li držitel zavazadlového lístku cestovní zavazadlo zpět v odesílací stanici dříve, než bylo odesláno, může žádati vrácení zavazadelného. Vydá-li železnice cestovní zavazadlo v některé stanici na cestě, je držitel zavazadlového lístku oprávněn žádati o vrácení rozdílu mezi zaplaceným zavazadelným a zavazadelným za projetou trať jen, jde-li o §§ 2, 5, 6 a 7; tu si železnice sráží za zavazadlový lístek 3 Kč.

§ 10. O vrácení dovozného za zvířata, která vzal cestující s sebou, platí obdobně ustanovení § 9.

§ 11. Nárok na návratek podle §§ 1, 2, 5, 6, 7, 9 a 10 zaniká, nebyl-li uplatněn u železnice do šesti měsíců po uplynutí doby platnosti jízdenky.

§ 12. Bylo-li užito tarifu nesprávně nebo bylo-li užito nesprávného tarifu, nebo stala-li se chyba při výpočtu jízdného nebo přepravného nebo přirážky k jízdnému nebo dovoznému, musí býti doplaceno, oč ménč vybráno a vráceno, oč více zaplaceno.

§ 13. Železnice oznámí zúčastněnému — pokud možné z vlastního podnětu — zjištěné přeplatky, přesahují-li 3 Kč za jednu jízdenku nebo jeden zavazadlový lístek, a vyrovná je co nejdříve.

DÍL III.

Přeprava zboží (i mrtvol a živých zvířat).

ČÁST I.

Přímá přeprava. Předměty vyloučené z přepravy nebo k ní podmínečně připuštěné.

Čl. 44. Přímá přeprava.

Železnice je povinna, v mezích tarifem určeného rozsahu výpravní oprávněnosti, přijímati zboží ku přepravě ze všech stanic a pobočných výpraven zařízených pro přepravu zboží do všech takto zařízených stanic a pobočných výpraven, aniž je třeba pro přechod s jedné dráhy na druhou prostředníka.

Čl. 45. Předměty vyloučené z přepravy.

§ 1. Z přepravy jsou vyloučeny:

A. předměty, jichž přeprava je vyhrazena poště;

B. pokud příloha A jinak nepředepisuje:

1. látky, které mohou vybuchnouti, a to:

a) výbušné látky (trhaviny a střeliviny);

b) munice;

c) zapalovací a ohňostrojná tělesa;

d) stlačené a zkapalněné plyny;

e) látky vyvíjející ve styku s vodou zápalné nebo hoření podporující plyny;

Látky, kterých se neužívá ani k trhání ani ke střílení, nejsou výbušnými látkami podle tohoto řádu, jestliže výbuch nemůže býti způsoben ohněm a nejsou-li k úderu nebo tření citlivější než dinitrobenzol.

2. samozápalné látky;

C. lokomotivy a motorové vozy hnané vlastní silou (viz však čl. 46 § 1 C).

§ 2. Železnice může tarifem připustiti ku přepravě některé předměty vyloučené z přepravy podle § 1 B.

Čl. 46. Předměty podmínečně připuštěné ku přepravě.

§ 1. Podmínečně jsou ku přepravě připuštěny:

A. předměty uvedené v příloze A za podmínek tam ustanovených; Příloha A.

B. mrtvoly za podmínek uvedených v části V tohoto dílu;

C. železniční vozidla jedoucí na vlastních kolech (srovnej však čl. 45 § 1 C); jsou připuštěna jen tehdy, zjistí-li některá železnice, že vozidlo je způsobilé k jízdě, a osvědčí-li to záznamem na vozidle nebo zvláštním průkazem. Lokomotivy, tendry a motorové vozy musí mimo to býti doprovázeny odborným zaměstnancem odesilatele, zejména proto, aby obstarával mazání;

D. živá zvířata za podmínek uvedených v části VI tohoto dílu;

E. předměty, jichž nakládání nebo přeprava by způsobovala podle uvážení odesílací stanice zvláštní obtíže, nebo které svými rozměry, svou vahou nebo svou úpravou by se nehodily k žádané přepravě hledíc k zařízením nebo provozním prostředkům třeba jen jediné ze zúčastněných železnic; jsou připuštěny jen za zvláštních podmínek, které musí býti smluveny případ od případu.

§ 2. Železnice může tarifem ustanoviti mírnější podmínky přepravní pro některé předměty podmínečně připuštěné ku přepravě.

ČÁST II.

Úprava a podmínky přepravní smlouvy.

Čl. 47. Nákladní list; jeho úprava.

§ 1. Odesilatel je povinen předložiti pro každou zásilku nákladní list, a to u nákladního zboží podle vzorce přílohy B, u rychlého zboží Příloha B. jakož i uspíšeného zboží rychlého (čl. 60 § 1) podle vzorce přílohy C. Tarif může ustanoviti Příloha C. jiné vzorce nákladního listu než ustanovují příloha B a C. Dovoluje-li tarif, aby zboží bylo přepraveno po části trati jako rychlé zboží a po části trati jako nákladní zboží, musí odesilatel předložiti nákladní list pro nákladní zboží.

§ 2. Nákladní listy musí býti tištěny na bílém papíru ustanovené jakosti.

§ 3. Nákladní listy musí býti opatřeny na důkaz, že vyhovují předpisům, přezkoušecím razítkem některé tuzemské správy železniční, zmocněné k tomu dozorčím úřadem. Nákladní listy netištěné na její účet opatří železnice přezkoušecím razítkem za poplatek ustanovený tarifem, předloženo-li najednou alespoň 100 výtisků. Jsou-li vydány nákladní listy státním nákladem, mají již vytištěno zvláštní razítko přezkoušecí.

§ 4. Části nákladního listu, orámované silnými čarami, vyplňuje železnice [viz však čl. 48 § 1 d)], ostatní části odesilatel (viz však čl. 50 a 72). Odesilatel je povinen přeškrtnouti sloupce, které nevyplní.

§ 5. Výpravny zboží jsou povinny prodávati nákladní listy za ceny uvedené v tarifu.

§ 6. Pro zásilky pravidelně přepravované mezi určitými místy může dozorčí úřad schváliti odchylky.

Čl. 48. Obsah nákladního listu.

§ 1. Odesilatel je povinen zapsati do nákladního listu tyto údaje:

a) jméno a bydliště příjemcovo. Jako příjemce lze označiti pouze jedinou osobu nebo firmu. Označiti stanici nebo přednostu stanice určení jako příjemce je přípustné jen tehdy, dovoluje-li to příslušný tarif, nebo prokáže-li odesilatel, že smí takové adresy užíti. Adresy, které neudávají jména příjemcova, jako „na řad .....“ nebo „držiteli duplikátu nákladního listu (přijímacího listu)“ nejsou přípustné;

b) stanici nebo pobočnou výpravnu, až do které má býti zboží přepraveno (stanici určení);

c) zboží podle jeho obsahu, u kusového zboží též znamení (značku a číslo, viz čl. 56 § 7), nebo místo znamení adresu příjemcovu, počet kusů a obal. Železnice může i u vozových nákladů žádati označení obalu, a dovoluje-li to povaha zboží, i údaj počtu kusů. Zboží, které náleží mezi předměty uvedené v příloze A, musí býti označeno názvy užitými v tomto řádu nebo tarifu. Pro označení ostatního zboží platí ustanovení tarifu;

d) vlastnickou značku, řadu a číslo vozu, nakládá-li zboží odesilatel;

e) podrobný výpočet průvodních listin vyžadovaných úřady celními, berními, finančními nebo policejními nebo jinými úřady správními, jsou-li připojeny k nákladnímu listu, neb o kterých je v něm poznamenáno, že jsou uloženy v určité stanici (čl. 57 § 1);

f) místo a den napsání nákladního listu;

g) podpis jménem nebo firmou s přesným údajem obydlí; je dovoleno připojiti telegramní adresu nebo číslo telefonu. Jako odesilatel smí býti označena pouze jediná osoba nebo firma.

§ 2. Odesilatel může zapsati do nákladního listu i tyto údaje:

a) místo určení, liší-li se od stanice určení;

b) váhu zásilky nebo jednotlivých kusů, nebo místo ní údaj, vyhovující ustanovením tarifu; též může navrhnouti zjištění váhy nebo převážení nebo zjištění počtu kusů v odesílací stanici (čl. 50 §§ 2, 3 a 5);

c) záznam přepraviti uspíšeně rychlé zboží (čl. 60 § 1);

d) záznam dodati do domu, přeje-li si toho způsobu dodání, a je-li zaveden ve stanici určení (čl. 65);

e) záznam na přihlášku, přeje-li si, aby bylo zboží ponecháno na dráze na přihlášku (čl. 66 § 5 a čl. 67 § 3). U látek, které mohou vybuchnouti, a u samozápalných látek (příloha A, oddíly I a II) není takový záznam dovolen;

f) tarify nebo přepravní cestu (čl. 54 §§ 5 a 7, čl. 55 § 10 a čl. 96 § 1);

g) částku opověděného zájmu na dodání (čl. 97), dobírku nebo zálohu (čl. 70);

h) návrh na vydání potvrzení o přijetí zboží (čl. 53 §§ 5, 7 a 8);

i) návrh na přepravu ve vozech krytých neb otevřených (čl. 59 § 2);

k) stanici, kde má býti vykonáno řízení celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních nebo místo domácí prohlídky;

l) návrh, že se zúčastní sám nebo zmocněncem řízení celního, berního, finančního nebo policejního nebo jiných úřadů správních (čl. 62 § 3);

m) návrh, aby bylo zboží ve stanici určení převáženo nebo přepočítáno (viz i čl. 64);

n) návrh, aby mu byla podána zpráva o překážce při dodání přímo telegraficky nebo poštou (čl. 74 § 1);

o) platební záznam, má-li platiti přepravné nebo jiné výdaje (čl. 68 §§ 2 až 4).

§ 3. Zapsati jiná prohlášení do nákladního listu nebo připojiti jiné listiny k nákladnímu listu než ty, které jsou předepsány nebo dovoleny zákonnými ustanoveními, tímto řádem nebo tarifem, není dovoleno. Prohlášení a listiny se smějí týkati jen přepravní smlouvy.

§ 4. Nákladní list smí zníti pouze na náklad jednoho vozu s výhradou nedílných předmětů, které vyžadují více než jednoho vozu. Tento předpis však neplatí, jestliže tarif dovoluje, aby bylo přepraveno několik vozů týmž nákladním listem.

§ 5. Je zakázáno podati jedním nákladním listem předměty, které nemohou býti přepraveny pohromadě v témž voze bez závady nebo bez porušení předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních.

§ 6. Zboží, které má nakládati odesilatel nebo vykládati příjemce, musí býti podáno nákladním listem, ve kterém nesmějí býti zapsány předměty, které má nakládati nebo vykládati železnice; tarif může ustanoviti výjimky.

§ 7. Pokud je zakázáno týmž nákladním listem podati předměty uvedené v čl. 46 § 1 A, B a D pohromadě nebo s jiným zbožím, viz přílohu A a čl. 76 § 1, čl. 78 § 1 a čl. 82 § 1. Jedním nákladním listem smí býti podáno pouze jedno železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech.

§ 8. Nestačí-li místo v nákladním listu určené pro označení zboží, smí odesilatel užíti rubu části určené pro adresu příjemcovu nebo, je-li toho zapotřebí, připevniti pečlivě k nákladnímu listu vložky téže velikosti, z nichž každou musí podepsati. V nákladním listu musí býti na ně ukázáno.

§ 9. Na rubu části nákladního listu určené pro adresu příjemcovu smí býti vytištěno jméno nebo firma odesilatelova a jeho obydlí. Odesilatel smí tam zapsati — toliko však jako pouhou zprávu pro příjemce a bez závaznosti a odpovědnosti železnice — údaje týkající se zásilky, na př. „Zásilka p. N.“, „Z rozkazu p. N.“, „Pro p. N.“, „K další přepravě p. N.“, „Pojištěno u N.“, „Pro loď N.“, „K vývozu do N.“.

§ 10. Údaje a prohlášení v nákladním listu musí býti zapsány nebo vytištěny nesmazatelně.

§ 11. Nákladní listy, ve kterých bylo přepisováno, přelepováno, vymazáváno nebo škrabáno, nejsou přípustné. Škrtání je dovoleno jen tehdy, potvrdí-li je odesilatel podpisem, a jde-li o počet kusů nebo váhu, zapíše-li opravené množství též slovy.

§ 12. Železnice má za to, že ten, kdo odevzdá nákladní list, jest odesilatelem zmocněn změniti nebo doplniti nákladní list, ku prohlášením odesilatele a ke všem jednáním, která se týkají sjednání přepravní smlouvy.

Čl. 49. Ručení za údaje v nákladním listu.

Odesilatel ručí za správnost svých údajů a prohlášení v nákladním listu; stihnou ho všechny následky vyplývající z toho, že tyto údaje nebo tato prohlášení jsou nesprávné, nepřesné, neúplné, nebo že jsou napsány na jiném místě, než pro ně určeném.

Čl. 50. Přezkoumání zásilky; zjištění váhy nebo počtu.

§ 1. Železnice jest oprávněna kdykoli přezkoumati, souhlasí-li zásilka s údaji nákladního listu. Poplatky za to vybírati není dovoleno. Ku přezkoumání obsahu, nekoná-li se z důvodů policejních opatření, ke kterým je stát oprávněn v zájmu bezpečnosti nebo veřejného pořádku, musí býti pozván v odesílací stanici odesilatel, ve stanici určení příjemce. Nedostaví-li se zájemce, nebo koná-li se přezkoumání na cestě, je nutné provésti přezkoumání v přítomnosti dvou svědků, cizích železnici. Nesouhlasí-li obsah zásilky s údaji nákladního listu, dobere si železnice výdaje vzniklé přezkoumáním, nebyly-li zaplaceny na místě.

§ 2. U kusového zboží, které má nakládati železnice (čl. 58 § 1), je tato, přijímajíc je, povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiti v odesílací stanici váhu zboží a počet kusů. Tarif určuje, zda železnice počítá za to poplatky. Odesilatel nebo jeho zmocněnec (čl. 48 § 12) může se tohoto zjištění zúčastniti. Zapsal-li odesilatel váhu do nákladního listu a nenavrhl v nákladním listu převážení, může odesílací stanice upustiti od zjištění váhy nebo může kusy téhož druhu převážiti zkusmo.

§ 3. U všeho ostatního zboží je železnice povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiti váhu zboží, není-li tato udána v nákladním listu, nebo navrhl-li odesilatel v nákladním listu převážení, a dostačují-li k tomu váhy. Za toto zjištění může železnice počítati tarifní poplatek. Zjištění váhy se koná v odesílací stanici a jen, nedovolovaly-li by to nutkavé poměry provozní, podle volby železnice buď na cestě nebo ve stanici určení.

§ 4. Volba vah a způsobu zjištění váhy přísluší železnici.

§ 5. U všeho ostatního zboží, než které jest uvedeno v § 2, je železnice povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiti v odesílací stanici počet kusů, navrhl-li to odesilatel v nákladním listu a dovoluje-li to povaha zboží nebo provozní poměry. Za toto zjištění může železnice počítati tarifní poplatek.

§ 6. Odesilatel nebo jeho zmocněnec (čl. 48 § 12) může při podeji zboží žádati, aby mu byla poskytnuta příležitost zúčastniti se zjištění váhy nebo počtu kusů, koná-li se v odesílací stanici. Nežádá-li toho nebo zmešká-li příležitost mu poskytnutou, může odesílací stanice k návrhu odesilatele nebo jeho zmocněnce opakovati zjištění váhy; za toto opakované zjištění zaúčtuje však tarifní poplatek.

§ 7. Zjišťuje-li železnice váhu zboží podle § 3 na kolejové váze, určí váhu zboží tak, že odečte váhu vozu na něm označenou od celkové váhy naloženého vozu, ledaže by převážení prázdného vozu dalo jinou vlastní váhu vozu.

§ 8. Odesilatel má též právo žádati, aby byla mimo váhu zboží podle § 3 zjištěna převážením i váha prázdného vozu. Železnice vyhoví takovému návrhu, jestliže jí to dovolují provozní poměry. Tarif určuje, zda a jaký poplatek železnice za to počítá.

§ 9. Neustanovuje-li tarif jinak, osvědčí železnice v nákladním listu, že zjistila váhu zboží nebo počet kusů podle §§ 2, 3 nebo 5. Zjistila-li váhu nebo počet kusů odesílací stanice, osvědčí to též v duplikátu nákladního listu nebo v přijímacím listu.

Čl. 51. Přirážky k dovoznému.

§ 1. Zapsal-li odesilatel do nákladního listu nesprávné údaje nebo prohlášení, které by mohly míti za následek přijetí předmětů vyloučených z přepravy podle čl. 45 § 1 B nebo počítání menšího dovozného [viz však § 2 b)], rovněž nedbal-li bezpečnostních předpisů přílohy A nebo přetížil-li vůz, který nakládal, musí býti zaplacena přirážka; je nutné třebas i doplatiti rozdíl dovozného a nahraditi škodu snad vzniklou, nehledíc k trestně právnímu stíhání.

§ 2. Přirážka jest ustanovena takto:

a) byly-li nesprávně označeny předměty vyloučené z přepravy podle čl. 45 § 1 B nebo předměty přílohy A, nebo nebylo-li dbáno bezpečnostních předpisů této přílohy, činí přirážka za každý kilogram hrubé váhy toho kusu, v kterém byl takový předmět:

1. u zboží vyloučeného z přepravy podle čl. 45 § 1 B	50 Kč;
2. u předmětů přílohy A, oddíl I—Ia a I—Ib	30 Kč;
3. u předmětů přílohy A, oddíl I—Ic a I—Id	20 Kč;
4. u předmětů přílohy A, oddíly I—Ie, II a III	10 Kč;
5. u předmětů přílohy A, oddíly IV, V a VI	2 Kč;

Byla-li by přirážka vypočtená podle zásad uvedených v odst. b) větší, započítá železnice tuto.

b) bylo-li nesprávně označeno jiné zboží, než které je uvedeno v odst. a), rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným z odesílací stanice až do stanice určení, počítaným podle nesprávného označení, a dovozným, které by se vybralo, kdyby bylo označení správné. Přirážka činí nejméně 3 Kč za nákladní list, a to i tehdy, není-li rozdílu v dovozném. Bylo-li zboží různých tříd tarifních spojeno v jednu zásilku a lze-li váhu zboží jednotlivých tříd zjistiti bez zvláštních obtíží, vyměří se přirážka, je-li takto menší, dvojnásobnou částkou rozdílu mezi dovozným vypočítaným podle nesprávného označení a dovozným, které by se podle tarifních tříd vybralo, kdyby bylo označení správné. Nejméně se vyberou 3 Kč za nákladní list;

c) byla-li udána menší váha než skutečná, a mohla-li tím býti způsobena újma na dovozném, rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za udanou váhu a dovozným za zjištěnou váhu z odesílací stanice až do stanice určení;

d) byl-li přetížen vůz, který nakládal odesilatel, rovná se přirážka šestinásobnému dovoznému z odesílací stanice až do stanice určení za váhu, která přesahuje meze zatížení ustanovené v čl. 52 § 1;

e) přirážky ustanovené v odst. a) až d) se vybírají na sobě nezávisle, bylo-li zároveň porušeno několik předpisů. Bylo-li však nesprávně označeno zboží uvedené v odst. b) tak, že by to mělo za následek počítání menšího dovozného, a zároveň udána menší váha, která by mohla způsobiti újmu na dovozném, rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za udanou váhu a za udané označení a dovozným za zjištěnou váhu a za správné označení.

§ 3. Tarif určuje zásady, podle kterých může železnice přiznati ze slušnosti částečnou neb úplnou slevu přirážek ustanovených v § 2.

§ 4. Přirážka nesmí býti vybírána:

a) při údaji menší váhy, nebyla-li železnice povinna zjistiti váhu zboží, liší-li se váha zjištěná přezkoumáním podle čl. 50 § 1 od udané váhy nanejvíce o 2% této váhy;

b) při údaji menší váhy, byla-li železnice povinna zjistiti váhu zboží podle čl. 50 §§ 2 nebo 3;

c) při přetížení vozu nakládaného odesilatelem, navrhl-li odesilatel v nákladním listu převážení podle čl. 50 § 3, nebo neudal váhu;

d) při přetížení způsobeném za přepravy povětrnostními vlivy, dokáže-li odesilatel, že při nakládání vozu nepřekročil ložnou váhu na něm označenou;

e) přibylo-li za přepravy zboží na váze, aniž nastalo přetížení, dokáže-li odesilatel nebo příjemce, že přírůstek na váze vznikl povětrnostními vlivy.

§ 5. Závazek ku placení přirážky vzniká sjednáním přepravní smlouvy (čl. 53). Přirážka vázne na přepravovaném zboží nehledíc k tomu, kde byly zjištěny okolnosti, které k vybrání přirážky opravňují. Příjemce však se zavazuje zaplatiti přirážku, přijal-li nákladní list a zboží, jen tehdy, je-li tato zřejmá z nákladního listu. Jinak je povinen platiti přirážku odesilatel. Výjimku z toho může ustanoviti tarif.

Čl. 52. Zatížení vozu. Přetěž.

§ 1. Pro zatížení vozu je rozhodná ložná váha na něm označená. Zatížiti vůz až do nosnosti na něm označené je dovoleno jen tehdy, netřeba-li se obávati podle přirozené povahy zboží, že zatížení vlivem povětrnosti za přepravy překročí nosnost. Má-li vůz jen jeden nápis, je jím označena ložná váha, kterou lze za těchže podmínek překročiti až do 5%. Zatížení přesahující nosnost — přetížení — není dovoleno.

§ 2. Bylo-li přetížení vozu zjištěno v odesílací stanici nebo v některé stanici na cestě, musí býti přetěž z vozu vyložena. Nakládal-li do vozu odesilatel, vyzve ho železnice hned prostřednictvím odesílací stanice, aby oznámil, jak jednati s přetěží. Výdaje dobere si železnice na zboží. Od přetěže se počítá přepravné za projetou trať, a to dovozné podle sazeb platných pro hlavní náklad, pokud tarif neustanovuje jinak; za vykládání, uložení a třebas i přikládání přetěže a za zdržení vozu vybere železnice poplatky podle tarifu. Navrhl-li odesilatel, aby byla přetěž vrácena nebo zaslána dále, jedná se s ní jako se samostatnou zásilkou. Za provádění návrhů může železnice vybírat poplatek.

Čl. 53. Sjednání přepravní smlouvy. Potvrzení o přijetí zboží.

§ 1. Přepravní smlouva je sjednána, jakmile přijala odesílací stanice ku přepravě zboží a nákladní list (viz však čl. 61). Na znamení přijetí vytiskne výpravna zboží na nákladním listu datové razítko staniční.

§ 2. Razítko musí býti vytištěno hned po úplném podeji zboží, zapsaného v nákladním listu, a po zaplacení částek, které má odesilatel platiti. Orazítkování se musí státi v přítomnosti odesilatele, požádá-li o to.

§ 3. Důkazem přepravní smlouvy je nákladní list označený datovým razítkem.

§ 4. U zboží, které má odesilatel nakládati podle ustanovení tohoto řádu nebo tarifu nebo podle dohody železnicí s ním sjednané a do nákladního listu pojaté, nejsou údaje nákladního listu o váze nebo počtu kusů důkazem proti železnici, pokud neprovedla převážení nebo přepočítání a neosvědčila to v nákladním listu.

§ 5. Výpravna zboží je povinna na odesilatelův návrh v nákladním listu potvrditi přijetí zboží a uvésti den, kdy bylo přijato ku přepravě, na duplikátu nákladního listu, který byl předložen zároveň s nákladním listem a musí býti označen jako duplikát. Výpravna zboží osvědčí na nákladním listu otiskem razítka, že byl duplikát nákladního listu vydán. Za potvrzení o přijetí zboží může železnice žádati poplatek.

§ 6. Duplikát nákladního listu nemá povahy ani nákladního listu ani nakládacího listu nebo konosement.

§ 7. U zboží nepodávaného ve vozových nákladech může býti na odesilatelův návrh v nákladním listu vydán místo duplikátu nákladního listu přijímací list, který má tutéž právní povahu jako duplikát.

§ 8. Na odesilatelův návrh v nákladním listu potvrdí výpravna zboží přijetí zboží ve stvrzenkové knize vytištěním datového razítka vedle zápisu, nebo na žádost odesilatele potvrdí přijetí zboží jiným způsobem. Potvrzení podle tohoto paragrafu nemají povahy duplikátu nákladního listu.

Čl. 54. Zásady pro výpočet přepravného (dovozného a vedlejších poplatků). Předpisy tarifů a cesty. Hotové výdaje.

§ 1. Přepravné počítá železnice podle platných tarifů (srovnej čl. 6).

§ 2. Z tarifů musí býti zřejmá též (srovnej čl. 6 § 1) všechna zvláštní ustanovení pro různé přepravy, zejména údaj, platí-li pro rychlé zboží či nákladní zboží.

§ 3. Přepravné počítá železnice podle údajů v nákladním listu, pokud tento řád nebo tarif neustanovuje jinak (srovnej čl. 50 § 1).

§ 4. Tarify platí po těch cestách, které ustanovila železnice v příslušných uveřejněných předpisech pro směrování zboží.

§ 5. Odesilatel může předepsati v nákladním listu tarify, kterých má býti užito [čl. 48 § 2 f)]; železnice užije předepsaných tarifů, pokud odesilatelův předpis stačí k určení stanic, mezi kterými má býti předepsaných tarifů užito. Odesilatelův předpis o placení dovozného jen do některé stanice na cestě [viz čl. 68 § 2 f)] se rovná předpisu tarifu.

§ 6. Pro zboží podané za přepravní překážky (čl. 73) není dovoleno předepsati tarify, které platí pouze pro trati postižené přepravní překážkou.

§ 7. Odesilatel může předepsati v nákladním listu přepravní cestu [čl. 48 § 2 f)]. Železnice počítá přepravné po předepsané cestě přepravní. Označení stanic, ve kterých má býti vykonáno řízení celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních [čl. 48 § 2 k)], se rovná předpisu přepravní cesty. Neshoduje-li se však předpis o řízení celním, berním, finančním nebo policejním nebo jiných úřadů správních s předepsanou cestou přepravní nebo s předepsanými tarify, řídí se železnice jen předpisem o řízení celním, berním, finančním nebo policejním nebo jiných úřadů správních.

§ 8. Železnice smí provésti — mimo případy uvedené v čl. 60 § 4 a čl. 73 § 1 — přepravu po jiné cestě, než kterou předepsal odesilatel, jen tehdy, jestliže:

a) dovozné a dodací lhůta nebudou větší než dovozné a dodací lhůta počítané po přepravní cestě předepsané odesilatelem;

b) předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních budou splněny vždy ve stanicích udaných odesilatelem.

Železnice podá na své útraty odesilateli zprávu, že se přeprava koná po jiné než předepsané cestě přepravní.

§ 9. Nepředepsal-li odesilatel ani tarifů, kterých má býti užito (§ 5), ani přepravní cesty (§ 7), nebo nedostačují-li odesilatelovy předpisy k úplnému určení přepravní cesty nebo tarifů, nebo vylučují-li se tyto předpisy navzájem, užije železnice u rychlého zboží tarifů, které poskytují nejkratší lhůtu dodací, a při stejné lhůtě dodací po různých cestách tarifů, které poskytují nejlevnější sazby dovozného, u nákladního zboží tarifů, které poskytují nejlevnější sazby dovozného a při stejných sazbách po různých cestách tarifů, které poskytují nejkratší lhůtu dodací.

§ 10. Přepravné zapíše železnice do nákladního listu, třeba-li i do výplatního účtu (viz čl. 68 § 5).

§ 11. Mimo přepravné, ustanovené v tarifech, a přirážky k dovoznému (čl. 51) smí železnice započítati toliko hotové výdaje, jako dávky z vývozu, dovozu nebo průvozu, vyhlášené poplatky za převoz zboží, výdaje za přezkoumání obsahu zásilky (čl. 50 § 1), za nutnou úpravu vnějšího nebo vnitřního obalu zboží, za správky nebo jiné práce k zachování zboží a podobné výdaje. I tyto výdaje musí býti přesně zjištěny a odděleně v nákladním listu označeny. Příslušné doklady musí býti připojeny k nákladnímu listu. Má-li však odesilatel zaplatiti hotové výdaje, nesmějí býti doklady odevzdány s nákladním listem příjemci, nýbrž musí býti s výplatním účtem vydány odesilateli (viz čl. 68 § 5).

§ 12. Železnice jest oprávněna vybírati z hotových výdajů poplatek ustanovený tarifem (provisi). Vyňaty jsou přepravné, povozné a poštovné.

Čl. 55. Dodací lhůty.

§ 1. Dodací lhůty nesmějí překročiti tuto největší míru (viz však § 10):

a) pro rychlé zboží:

1. výpravní lhůta . . . . . 1 den,
2. přepravní lhůta za každých započatých 300 tarifních kilometrů . . . . . 1 den;

b) nákladní zboží:

1. výpravní lhůta . . . . . 2 dny,
2. přepravní lhůta při vzdálenostech až do 100 tarifních kilometrů . . . . . 1 den, při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 200 tarifních kilometrů další 1 den.

§ 2. Přepravní lhůta se počítá podle úhrnné vzdálenosti mezi odesílací stanicí a stanicí určení, výpravní lhůta se počítá pouze jednou, i je-li na přepravě zúčastněno několik železnic.

§ 3. Železnice může po schválení dozorčím úřadem ustanoviti přirážky k dodacím lhůtám:

a) pro přepravu po vodních cestách nebo po cestě bez železničních kolejí;

b) pro přepravu z pobočných výpraven nebo do nich;

c) pro přepravu po trati spojující trati téže dráhy nebo několika drah zúčastněných na přepravě;

d) pro přepravu po podružné trati, jakož i pro přechod na trať s odlišným rozchodem nebo s ní;

e) za mimořádných okolností, které mohou způsobiti neobvyklý vzrůst přepravy nebo neobvyklé obtíže provozní.

§ 4. Výpravní a přepravní lhůty (§ 1) jakož i přirážky k dodacím lhůtám uvedené v § 3a) až d) určuje tarif. Přirážky k dodacím lhůtám uvedené v § 3 e) musí býti vyhlášeny a nenabývají platnosti před vyhlášením. Ve vyhlášce musí býti uvedeno, že bylo schválení uděleno.

§ 5. Dodací lhůta se počíná u zboží dopoledne ku přepravě přijatého uplynutím 12. hodiny, u zboží odpoledne ku přepravě přijatého uplynutím 24. hodiny. Následuje-li však u nákladního zboží po dni, kdy bylo ku přepravě přijato, neděle, zákonný svátek či památný den, počíná se dodací lhůta u zboží odpoledne ku přepravě přijatého o den později.

§ 6. Dodací lhůta je zachována, bylo-li zboží před jejím uplynutím příjemci dovezeno; u zboží, které není podle ustanovení železnice určení nebo podle zápovědi příjemcovy dováženo, je dodací lhůta zachována, byl-li příjemce před jejím uplynutím o příchodu zboží zpraven (čl. 66 § 3), a bylo-li zboží přichystáno k odběru.

§ 7. U zboží, které má býti ponecháno na dráze na přihlášku, jakož i u zboží, při kterém se zřekl příjemce zprávy písemně, je dodací lhůta zachována, bylo-li před jejím uplynutím zboží ve stanici určení přichystáno k odběru.

§ 8. Je-li poslední den dodací lhůty neděle, zákonný svátek či památný den, uplyne dodací lhůta u rychlého zboží teprve ve stejnou hodinu příštího dne, u nákladního zboží teprve ve stejnou hodinu příštího dne všedního.

§ 9. Dodací lhůta se staví:

a) po dobu zdržení způsobeného plněním předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních;

b) po dobu provozní poruchy železnicí nezaviněné, pro kterou nelze dočasně s přepravou začíti nebo v ní pokračovati;

c) po dobu zdržení způsobeného přezkoumáním zásilky, nesouhlasí-li zásilka s údaji nákladního listu (čl. 50 § 1), jakož i po dobu zdržení způsobeného vykládáním přetěže (čl. 52 § 2);

d) po dobu zdržení způsobeného příkazem odesilatele (čl. 71 a 72).

Tarif může ustanoviti stavení dodací lhůty i z jiných důvodů.

§ 10. Železnice může, poskytuje-li zvláštní podmínky přepravní (výjimečné tarify nebo zlevněné sazby), prodloužiti dodací lhůty. Žádá-li odesilatel, aby bylo užito takového výjimečného tarifu nebo takové zlevněné sazby, musí to navrhnouti v nákladním listu a označiti příslušný tarif [čl. 48 § 2 f)].

Čl. 56. Stav zboží. Obal a označení.

§ 1. Přijímá-li železnice ku přepravě zboží, na kterém jsou zřejmé stopy poškození, může žádati, aby bylo poškození v nákladním listu přesně poznamenáno. Odesilatel ručí železnici za škodu vzniklou z uznaného poškození.

§ 2. Vyžaduje-li povaha zboží obalu, jest odesilatel povinen je baliti tak řádně, aby bylo za přepravy chráněno od úplné nebo částečné ztráty nebo poškození a nemohlo způsobiti škodu osobám, provozním prostředkům nebo jinému zboží.

§ 3. Nevyhověl-li odesilatel předpisům § 2, může železnice buď odmítnouti přijetí zboží nebo žádati, pokud tarif neustanovuje jinak, aby odesilatel uznal v nákladním listu, že obal chybí nebo že má vadu, a aby ji přesně popsal.

§ 4. Podává-li odesilatel v téže stanici zboží téhož druhu, vyžadující obalu, nebalené nebo v obalu o týchž vadách, může se zhostiti povinnosti označovati v nákladním listu podle předpisu § 3 u každé zásilky zvlášť, že obal chybí nebo že má určitou vadu, tím, že uloží v této stanici prohlášení podle vzorce přílohy D; je však povinen v nákladním listu poznamenati, že prohlášení jest uloženo. Příloha D.

§ 5. Odesilatel ručí za následky toho, že obal chybí nebo že je vadný, uznáno-li to v nákladním listu, jakož i za vady obalu zevně neznatelné. Všechnu škodu z toho vznikající nese odesilatel, který je povinen odškodniti železnici za škodu snad vzniklou.

§ 6. Odesilatel ručí též za vady obalu zevně znatelné, které nejsou uznány v nákladním listu, provede-li železnice důkaz o těchto vadách.

§ 7. Nejsou-li tarifem ustanoveny výjimky, jest odesilatel povinen trvanlivě opatřiti kusové zboží zřetelně a nesmazatelně znamením (značkou a číslem), nebo místo něho adresou příjemcovou, které vylučují jakoukoli záměnu a shodují se úplně s údaji v nákladním listu [čl. 48 § 1 c)]. Mimo to jest odesilatel povinen trvanlivě opatřiti — dovoluje-li to povaha zboží bez zvláštních obtíží — každý jednotlivý kus štítkem, označujícím stanici určení, pokud tarif neustanovuje jinak. Železnice může též žádati, aby byla na štítku uvedena i adresa příjemcova. Staré nápisy a štítky je povinen odesilatel zřetelně přeškrtnouti neb odstraniti.

§ 8. Železnice může žádati, aby bylo drobné zboží kusové (drobné výrobky železné nebo pod.), které nelze přijímati ani nakládati bez značné ztráty času, svázáno nebo baleno ve větší jednotky.

§ 9. Železnice může v tarifu ustanoviti podmínky pro balení a nakládání zboží, které sice nenáleží ku předmětům přílohy A, může však způsobiti svými vlastnostmi za přepravy závady.

§ 10. Nejsou-li tarifem ustanoveny výjimky, přepravuje železnice pouze ve vozových nákladech předměty křehké (jako sklo, porculán, hrnčířské zboží), předměty, které by se roztrousily ve voze (jako ořechy, ovoce, krmivo, kamení), jakož i zboží, které by mohlo jiné zboží znečistiti nebo poškoditi (jako uhlí, vápno, popel, obyčejná prsť, zemitá barva), nejsou-li tak zabaleny nebo svázány, aby se nemohly rozbíti, ztratiti, neb aby nemohly znečistiti nebo poškoditi jiné zboží.

Čl. 57. Listiny ke splnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních. Celní závěrka.

§ 1. Odesilatel je povinen připojiti k nákladnímu listu průvodní listiny, kterých je zapotřebí, aby byly před dodáním zboží příjemci splněny předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních. Tyto listiny se smějí týkati pouze zboží, které náleží k témuž nákladnímu listu, leda by shora uvedené předpisy nebo tarif ustanovovaly něco jiného. Odesilatel zapíše tyto listiny přesně do nákladního listu; nemohou-li býti připojeny k nákladnímu listu, ježto jsou uloženy v některé stanici, musí býti v nákladním listu přesně označeno i místo, kde jsou uloženy [čl. 48 § 1 e)].

§ 2. Železnice není povinna zkoumati, zdali připojené listiny průvodní jsou správné, přesné neb úplné.

§ 3. Odesilatel ručí železnici, pokud nelze jí přičísti vinu, za všechny škody, které vzniknou tím, že tyto listiny chybějí, jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné. Mimo to vybere železnice za dobu delší 48 hodin, po kterou je tím zdržena přeprava, skladiště, stojné nebo zdržné.

§ 4. Železnice ručí podle dílu IV. tohoto řádu za následky ztráty průvodních listin zapsaných do nákladního listu a k němu připojených.

§ 5. Odesilatel je povinen postarati se o to, aby zboží bylo baleno a přikryto tak, jak určují celní nebo berní předpisy. Železnice může odmítnouti zboží, jehož celní nebo berní závěrka je porušena nebo vadná.

ČÁST III.

Provádění přepravní smlouvy.

Čl. 58. Nakládání.

§ 1. Zdali má zboží nakládati železnice či odesilatel, určuje tarif, pokud nemá tento řád o tom jiná ustanovení, nebo nebyla-li sjednána a do nákladního listu pojata zvláštní dohoda mezi odesilatelem a železnicí.

§ 2. Přichystání vozu pro zboží, které má odesilatel nakládati, je nutné žádati na určitý den a udati druh zboží, přibližnou jeho váhu a stanici určení. Objednatel nemá nároku na vůz o určité váze ložné neb určité ploše ložné nebo na vůz stavěný zvláštním způsobem, nehledíc k nároku podle čl. 59 § 2.

§ 3. Nelze-li vůz přichystati, podá železnice o tom, pokud možné, objednateli zprávu na své útraty. Nebyl-li včas přichystán vůz přislíbený písemně, má železnice nahraditi objednateli útraty vzešlé tím, že se marně pokoušel zboží podati, alespoň však zdržné za jeden den. Byla-li objednávka vozu odvolána dříve, než byl vůz přichystán, může tarif ustanoviti poplatek, který má objednatel zaplatiti. Byla-li objednávka vozu odvolána teprve, když byl již vůz přichystán, ale ještě před skončením nakládací lhůty (čl. 60 §§ 8 a 10), má objednatel zaplatiti tarifem ustanovený poplatek, který však nesmí býti větší než zdržné za jeden den. Nepoužil-li objednatel přichystaného vozu v nakládací lhůtě, zaplatí zdržné. Při objednávce vozu může železnice žádati jistotu v částce rovnající se zdržnému za jeden den.

§ 4. Pokud nemá tento řád předpisů o nakládání do vozu, platí ustanovení tarifu.

§ 5. Železnice může v tarifu ustanoviti, že bude sama nebo podnikateli za poplatek vyhlášený tarifem překládati zboží, které má v odesílací stanici přejíti z lodi přímo na dráhu. Osoby, kterých při tom užije, se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101.

Čl. 59. Přeprava ve vozech krytých neb otevřených nebo zvlášť zařízených.

§ 1. Zdali se zboží přepravuje ve vozech krytých neb otevřených — třeba-li plachtou přikrytých — nebo zvlášť zařízených, ustanovuje tarif, pokud tento řád nemá o tom zvláštních předpisů.

§ 2. Nebrání-li tomu předpisy tohoto řádu (viz též přílohu A), předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních, předpisy o užívání vozů nebo nutkavé důvody provozní, jest odesilatel oprávněn navrhnouti v nákladním listu:

a) aby bylo zboží, pro které určuje tarif otevřené vozy, přepraveno ve vozech krytých;

b) aby bylo zboží, pro které určuje tarif kryté vozy, přepraveno ve vozech otevřených.

Pokud jde o odst. a), může železnice vybírati větší dovozné.

§ 3. Zdali a za jakých podmínek pronajímá železnice plachty pro otevřené vozy, určuje tarif.

Čl. 60. Podej.

§ 1. Zboží lze podati jako nákladní nebo jako rychlé zboží. Pro nákladní zboží užije odesilatel nákladního listu podle vzorce přílohy B, pro rychlé zboží podle vzorce přílohy C (srovnej i čl. 47 § 1). V tarifu může býti ustanoveno, které zboží nepřijímá železnice jako rychlé, a zda a za jakých podmínek přijímá rychlé zboží k uspíšené přepravě (uspíšené zboží rychlé). Viz i přílohu A.

§ 2. Železnice je povinna přijímati ku přepravě jen zboží, jehož přeprava může býti provedena neprodleně (viz i čl. 61).

§ 3. Zboží musí býti vypraveno v pořadí, v jakém bylo přijato ku přepravě, vyjma případy uvedené v § 4.

§ 4. Jestliže veřejný zájem nebo nutkavé potřeby provozu to vyžadují, může dozorčí úřad ustanoviti, aby

a) provoz byl zastaven úplně nebo z části,

b) určité zboží bylo z přepravy vyloučeno nebo připuštěno ku přepravě jen za určitých podmínek,

c) určité zboží požívalo přednostního práva.

Tato opatření musí býti uveřejněna. Železnice může odmítnouti zboží, jehož přepravě by bránila taková obmezení.

§ 5. Každé přestoupení §§ 2, 3 a 4 zakládá nárok na náhradu způsobené škody.

§ 6. V neděli, o zákonných svátcích či památných dnech nepřijímá železnice nákladní zboží. Rychlé zboží přijímá, nepřekáží-li nic řízení celnímu, bernímu, finančnímu nebo policejnímu nebo jiných úřadů správních.

§ 7. Zboží, které má nakládati železnice, jakož i železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech je povinen odesilatel podati ve lhůtě ustanovené tarifem nebo vývěskem (lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného) na místech, ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu, zpravidla ve služebních hodinách jí vyhlášených vývěskem ve stanici. Nepodal-li odesilatel ve lhůtě prosté skladištného všechno zboží zapsané v nákladním listu nebo ve lhůtě prosté stojného železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech, nebo neodevzdal-li v těchto lhůtách opravený nákladní list, který mu vrátila železnice pro nesprávnost, nepřesnost nebo neúplnost, nebo že učinil záznamy na jiném místě, než pro ně určeném, nebo nezaplatil-li v těchto lhůtách přepravné, pokud má býti placeno napřed, vybere železnice za uložené zboží skladištné nebo stojné.

§ 8. Zboží, které má nakládati odesilatel, je povinen odesilatel naložiti ve lhůtě ustanovené tarifem nebo vývěskem (nakládací lhůta) na místech, ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu, zpravidla ve služebních hodinách jí vyhlášených vývěskem ve stanici. Nenaložil-li odesilatel v nakládací lhůtě všechno zboží zapsané v nákladním listu, nebo neodevzdal-li v této lhůtě nákladní list neb opravený nákladní list, který mu vrátila železnice pro nesprávnost, nepřesnost nebo neúplnost, nebo že učinil záznamy na jiném místě, než pro ně určeném, nebo nezaplatil-li v této lhůtě přepravné, pokud má býti placeno napřed, vybere železnice zdržné. Uplynula-li nakládací lhůta teprve po 14. hodině v den, který přímo předchází neděli, zákonný svátek či památný den, nevybírá železnice za neděli, zákonný svátek či památný den zdržné; následuje-li tu však neděle a zákonný svátek či památný den nebo zákonný svátek a památný

den nebo několik zákonných svátků či památných dnů přímo po sobě, vybírá železnice zdržné pouze za jeden z těchto dnů. Překročena-li nakládací lhůta o více než 24 hodiny, může železnice vyložiti zboží na útraty a nebezpečí odesilatelovo a uskladniti je buď ve svých prostorách neb u špeditéra nebo ve veřejném skladišti.

§ 9. Podej nebo nakládání zboží mimo služební hodiny je dovolen jen za souhlasu železnice, která jest oprávněna vybírati za to poplatek ustanovený tarifem nebo vývěskem ve stanici.

§ 10. Lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného (§ 7) a nakládací lhůta (§ 8) se staví v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech, pokud nebylo mezi odesilatelem a železnicí jinak smluveno (§ 9), jakož i po dobu plnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních, pokud plnění nebylo zdržováno odesilatelem.

§ 11. Železnice může ve staničním místě nebo ze sousedních míst sama nebo povozníky přivážeti zboží za poplatek, který vyhlásí vývěskem ve stanici. Osoby, kterých při tom užije, se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101, která ručí jako povozník. Tyto jsou povinny na požádání předložiti poplatkový tarif. Odesilatelé mají na vůli buď užíti tohoto opatření nebo zboží si přivážeti nebo dáti je přivážeti.

§ 12. Pro podej zboží může železnice zříditi pobočné výpravny.

§ 13. Je-li pravidelnost přepravy ohrožena mimořádnými poměry, může železnice podle potřeby zkrátiti lhůtu prostou skladištného, stojného nebo nakládací lhůtu, ne však na kratší dobu než 8 denních hodin, jakož i zvětšiti skladištné, stojné, zdržné nebo poplatek za odřeknutí objednaného vozu (čl. 58 § 3). Výjimečně může železnice zkrátiti nakládací lhůtu až na 6 denních hodin, nakládá-li odesilatel zboží do vozu, ze kterého vyložil zboží pro něho došlé. Železnice může též odvolati úlevy ve výpočtu zdržného uvedené v § 8. Pro tato opatření platí obdobně ustanovení čl. 55 § 4 o schválení a vyhlášení přirážek k dodacím lhůtám pro mimořádné okolnosti [čl. 55 § 3e)].

Čl. 61. Zatímní uložení.

Zboží, jehož přeprava nemůže býti neprodleně provedena, je železnice povinna, pokud stačí místo, vzíti zatím na sklad a vydati o tom potvrzení. Při tom si vyhradí, že přijme ku přepravě zboží teprve tehdy, až bude přeprava možná. Odesilatel je povinen odevzdati železnici se zbožím nákladní list a poznamenati v něm, že s výhradou souhlasí, a navrhnouti, aby nakládání zboží obstarala železnice. Železnice ručí až do sjednání přepravní smlouvy (čl. 53) jako schovatel. Zatímní uložení zboží, které podle úsudku odesílací stanice rychle se kazí, a předmětů uvedených v čl. 46 může býti odepřeno.

Čl. 62. Předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních.

§ 1. Mají-li býti plněny předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních v odesílací stanici, jest odesílatel povinen splniti je před podejem, ledaže je na odesilatelův návrh podle ustanovení tarifu splní železnice.

§ 2. Pokud je zboží na cestě, splňuje předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních železnice; může též tento úkol svěřiti špeditérovi na svou odpovědnost a na útraty oprávněného. V obou případech má povinnosti špeditéra.

§ 3. Předepsal-li odesilatel v nákladním listu, že se zúčastní sám nebo zmocněncem řízení zmíněného v § 2 [čl. 48 § 2l)], přísluší mu, aby podal nutná vysvětlení a vyslovil poznámky k věci; nemá však práva vzíti zboží v držbu nebo sám provésti nařízené úkony. Železnice podá za náhradu výdajů zprávu odesilateli nebo jeho zmocněnci o příchodu zboží do stanice, kde se řízení bude prováděti.

§ 4. Předepsal-li odesilatel nepřípustný způsob plnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních, učiní železnice, co uzná v zájmu oprávněného za nejvýhodnější, a podá o tom odesilateli zprávu. Za zdržení z toho vzniklé může železnice započítati skladištné, stojné nebo zdržné.

§ 5. Je-li ve stanici určení celní úřad, a je-li v nákladním listu předepsáno vyclení ve stanici určení [čl. 48 § 2k)], nebo dojde-li bez takového předpisu zboží do stanice určení nevyclené, přísluší příjemci právo provésti celní řízení ve stanici určení. Užije-li toho práva, musí dříve vyplatiti nákladní list. Neprovedl-li celní řízení ani příjemce ani odesilatel neb odesilatelův zmocněnec do tří dnů po odběrné lhůtě a u zboží, které podle úsudku stanice určení rychle se kazí, v odběrné lhůtě, jedná železnice, dokud nebyl nákladní list příjemcem vyplacen, jak řečeno v § 2.

§ 6. Za splnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních podle ustanovení §§ 1 až 5 je železnice oprávněna vybírati poplatky.

Čl. 63. Dodání. Zástavní právo železnice.

§ 1. Železnice je povinna ve stanici určení označené odesilatelem odevzdati příjemci nákladní list a vydati zboží na potvrzení a po zaplacení pohledávek vyplývajících z nákladního listu.

§ 2. Přijetí nákladního listu a zboží zavazuje příjemce, aby zaplatil železnici pohledávky vyplývající z nákladního listu (viz však čl. 69 § 2).

§ 3. Po příchodu zboží do stanice určení má příjemce právo žádati na železnici, aby mu odevzdala nákladní list a vydala zboží, nedal-li odesilatel opačného příkazu podle čl. 71 § 11 ještě přípustného. I nepřišlo-li zboží ve lhůtě ustanovené v čl. 92 § 2, je příjemce oprávněn, ať jedná ve svém vlastním zájmu nebo cizím, po uplynutí této lhůty uplatniti vlastním jménem nároky z přepravní smlouvy proti železnici, splnil-li dříve závazky, které mu tato smlouva ukládá.

§ 4. Železnice určení je povinna vybrati všechny pohledávky vyplývající z přepravní smlouvy, jako přepravné, přirážku k dovoznému, dobírku, zálohu, clo a jiné výdaje, a to jak na svůj účet, tak i na účet předchozích železnic a jiných zájemníků.

§ 5. Pro veškeré pohledávky uvedené v § 4 má železnice na zboží zástavní právo, pokud je zboží v držení železnice nebo třetí osoby, která je drží za ni.

§ 6. Zdali má zboží vykládati železnice či příjemce, určuje tarif, pokud nemá tento řád o tom jiná ustanovení nebo pokud železnice s příjemcem jinak nesjednala.

§ 7. Železnice má na vůli zboží, které má sama vykládati, příjemci na jeho útraty dovézti (čl. 65) nebo mu podati zprávu o tom, že došlo (čl. 66).

§ 8. Pro dodání zboží může železnice zříditi pobočné výpravny.

§ 9. Železnice může v tarifu ustanoviti, že bude sama nebo podnikateli za poplatek vyhlášený tarifem překládati zboží, které má ve stanici určení přejíti s dráhy přímo do lodi. Osoby, kterých při tom užije, se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101.

§ 10. Železnice vydá zboží tomu, kdo se prokáže vyplaceným nákladním listem (srovnej však § 3). Při dodání nesmí železnice žádati mimo potvrzení o odběru žádných jiných prohlášení, zejména ne o bezvadném a včasném dodání. Chybějí-li při dodání zboží z několika předmětů označených v nákladním listu některé, může příjemce v potvrzení o odběru zjistiti přesně ty, které mu nebyly dodány.

Čl. 64. Převážení nebo přepočítání ve stanici určení.

§ 1. Příjemce může při dodání žádati, aby bylo zboží na nádraží převáženo nebo přepočítáno, třebas i v jeho přítomnosti. Srovnej též čl. 48 § 2 m). Železnice vybere za takové převážení nebo přepočítání tarifní poplatek.

§ 2. Železnice je povinna provésti odesilatelem navržené nebo příjemcem žádané převážení nebo přepočítání, leda by převážení nebo přepočítání nedovolovaly povaha zboží nebo provozní poměry, nebo převážení by nebylo možné proto, že váhy ve stanici určení nedostačují.

§ 3. O převážení zboží platí ustanovení čl. 50 §§ 4 a 7.

§ 4. Příjemce má též právo při dodání žádati, aby byla mimo váhu zboží podle § 2 zjištěna převážením i váha prázdného vozu. Železnice vyhoví takovému návrhu, jestliže jí to dovolují provozní poměry. Tarif určuje, zda a jaký poplatek za to železnice počítá.

§ 5. Odepřela-li železnice převážení zboží, může si příjemce dáti po odběru převážiti zboží na vhodné váze, která je buď v obvodu stanice nebo poblíže ní. Toto převážení se pokládá za zjištění váhy železnicí podle § 2, bylo-li zboží vykládáno, naloženo na povoz, dováženo k váze a převáženo v přítomnosti zmocněnce železnice. Útraty vzešlé převážením a ustanovením zmocněnce zaplatí příjemce.

Čl. 65. Dovoz.

§ 1. Dováží-li železnice zboží ve staničním místě nebo do sousedních míst sama nebo povozníky (čl. 63 § 7), vyhlásí to, jakož i poplatek, za který dováží, vývěskem ve stanici. Osoby, kterých při tom užije, se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101. Tyto jsou povinny na požádání předložiti poplatkový tarif. Stanice, kde železnice obstarává dovážení, určuje tarif.

§ 2. I na stanici, kde železnice obstarává dovážení, je příjemce oprávněn zboží si odvézti nebo dáti je odvézti, oznámí-li to pí-

semně výpravně zboží dříve, než zboží došlo. Železnice může však v provozním zájmu po schválení dozorčím úřadem obmeziti nebo zrušiti toto právo dočasně, nebo — vyžadují-li to zvláštní místní poměry — i trvale. Pro toto opatření platí obdobně ustanovení čl. 55 § 4 o schválení a vyhlášení přirážek k dodacím lhůtám pro mimořádné okolnosti [čl. 55 § 3 e)].

§ 3. Musí-li býti zboží dovezeno do celních nebo berních místností mimo nádraží, doveze je tam železnice nebo dá dovézti za náhradu útrat na svou odpovědnost, a to i tehdy, když si příjemce vyhradil, že si zboží odveze nebo dá odvézti.

Čl. 66. Zpráva o příchodu zboží.

§ 1. Stanice určení podá příjemci zprávu o příchodu zboží (srovnej však čl. 63, § 7, viz však § 5 tohoto článku) podle vlastní volby poštou, telegraficky, telefonicky nebo poslem; podává-li zprávu poštou nebo poslem, oznámí zároveň lhůtu, ve které třeba zboží odebrati. K písemnému návrhu příjemcovu může výpravna zboží ujednati s ním zvláštní způsob podávání zpráv.

§ 2. O příchodu zboží podá stanice určení zprávu hned po jeho příchodu, nejpozději však u rychlého zboží ve dvou hodinách po příchodu, u nákladního zboží, jakmile bylo přichystáno k odběru; došlo-li však zboží všedního dne po uplynutí 16. hodiny nebo v neděli, o zákonném svátku či památném dnu, lze žádati podání zprávy teprve v 8 hodin nejblíže příštího dne všedního.

§ 3. Zpráva se pokládá za uskutečněnou:

a) stala-li se poštou, za 4 hodiny, stala-li se telegraficky, za hodinu po podání zprávy;

b) stala-li se telefonicky, okamžikem dodání zprávy;

c) stala-li se jiným způsobem, dodáním zprávy neb okamžikem, kdy byl řádný pokus o dodání zprávy učiněn.

§ 4. Zprávu o příchodu zboží napíše stanice určení zdarma; za dodání nebo jeho řádný pokus může žádati poplatek, třeba-li i náhradu výdajů.

§ 5. Zpráva se nedává, zřekl-li se jí příjemce písemně, a u zboží ponechaného na dráze na přihlášku. Srovnej též čl. 63 § 7.

§ 6. Byl-li vozový náklad pro nezpůsobilost vozu k jízdě cestou přeložen, musí to stanice určení oznámiti příjemci ve zprávě o příchodu zboží.

Čl. 67. Lhůty pro odběr zboží.

§ 1. Zboží, které má vykládati železnice, jakož i železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech je povinen příjemce odebrati v odběrné lhůtě ustanovené tarifem (lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného) na místech, ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu, zpravidla ve služebních hodinách jí vyhlášených vývěskem ve stanici. Lhůta se počíná zprávou o příchodu zboží (čl. 66 § 3, viz však § 3 tohoto článku) a trvá alespoň 24 hodiny (viz však § 9), pokud pro určité zboží tento řád nebo tarif neustanovuje jinak.

§ 2. Zboží, které má vykládati příjemce, je povinen příjemce odebrati v odběrné lhůtě ustanovené tarifem (vykládací lhůta) na místech ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu. Lhůta se počíná zprávou o příchodu zboží (čl. 66 § 3, viz však § 3 tohoto článku). Nebylo-li zboží včas přichystáno k odběru, počíná se odběrná lhůta teprve jeho přichystáním. Železnice může žádati, aby zboží bylo vyloženo a odvezeno ve služebních hodinách.

§ 3. Prohlásil-li odesilatel v nákladním listu, aby zboží bylo ponecháno na dráze na přihlášku, nebo zřekl-li se příjemce zprávy písemně, nebo není-li zpráva možná, počíná se odběrná lhůta přichystáním zboží k odběru.

§ 4. V neděli, o zákonných svátcích či památných dnech nevydává železnice nákladní zboží. Rychlé zboží vydává, nepřekáží-li nic řízení celnímu, bernímu, finančnímu nebo policejnímu nebo jiných úřadů správních.

§ 5. Odběr nebo vykládání zboží mimo služební hodiny je dovolen jen za souhlasu železnice, která jest oprávněna vybírati za to poplatek ustanovený tarifem nebo vývěskem ve stanici.

§ 6. Lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného (§ 1) a vykládací lhůta (§ 2) se staví — pokud pro určité zboží tento řád nebo tarif neustanovuje jinak — v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech, pokud nebylo mezi příjemcem a železnicí jinak smluveno (§ 5), jakož i u všeho zboží po dobu plnění předpisů celních, berních, finančních nebo policejních nebo jiných úřadů správních, pokud plnění nebylo zdržováno odesilatelem nebo příjemcem.

§ 7. Nebylo-li zboží odebráno v odběrných lhůtách, jest oprávněný povinen zaplatiti skladištné, stojné nebo zdržné. Uplynula-li vykládací lhůta teprve po 14. hodině v den,

který přímo předchází neděli, zákonný svátek či památný den, nevybírá železnice za neděli, zákonný svátek či památný den zdržné; následuje-li tu však neděle a zákonný svátek či památný den nebo zákonný svátek a památný den nebo několik zákonných svátků či památných dnů přímo po sobě, vybírá železnice zdržné pouze za jeden z těchto dnů. Překročena-li vykládací lhůta o více než 24 hodiny, může železnice vyložiti zboží na útraty a nebezpečí oprávněného (viz i čl. 74).

§ 8. Hlásí-li se příjemce po zprávě o příchodu zboží (čl. 66 § 3) k odběru, a nelze-li mu přichystati zboží nejpozději za hodinu, kdy se dostavil, má železnice nahraditi útraty vzešlé příjemci tím, že se marně pokoušel zboží odebrati. Na požádání příjemce potvrdí železnice v nákladním listu, že se marně pokusil o odběr.

§ 9. Je-li pravidelnost přepravy ohrožena mimořádnými poměry, může železnice podle potřeby zkrátiti lhůtu prostou skladištného, stojného nebo vykládací lhůtu, ne však na kratší dobu než 8 denních hodin, jakož i zvětšiti skladištné, stojné nebo zdržné. Výjimečně může železnice zkrátiti vykládací lhůtu až na 6 denních hodin, vykládá-li příjemce z vozu, do kterého potom nakládá. Železnice může též odvolati úlevy ve výpočtu zdržného uvedené v § 7. Pro tato opatření platí obdobně ustanovení čl. 55 § 4 o schválení a vyhlášení přirážek k dodacím lhůtám pro mimořádné okolnosti [čl. 55 § 3 e)].

Čl. 68. Placení přepravného.

§ 1. O přepravném a výdajích, jichž placení odesilatel podle nákladního listu nepřevzal, má se za to, že je zaplatí příjemce. Odesilatel může zaplatiti buď dovozné až do stanice určení, do hraniční stanice nebo do některé stanice na cestě, nebo zaplatiti libovolnou část dovozného, jakož i zaplatiti vedlejší poplatky a určité výdaje, které musí přesně označiti.

§ 2. Odesilatel musí na nákladním listu ve sloupci „Platební záznam“ označiti přepravné a výdaje, které má platiti, takto:

a) má-li platiti dovozné se všemi vedlejšími poplatky, které vzejdou v odesílací stanici až do přijetí zboží ku přepravě, čítajíc v to i poplatek za opověď zájmu na dodání a provisi z dobírky nebo zálohy, označí to na př. „vyplaceno“ (t. zv. neobmezený záznam platební);

b) má-li platiti i jiné vedlejší poplatky, než v odst. a) uvedené, nebo výdaje, označí to na př. „vyplaceno i se ....“ (přesné označení těch vedlejších poplatků nebo těch výdajů, které má platiti);

c) má-li platiti dovozné a veškeré vedlejší poplatky a výdaje, i když vzniknou teprve po přijetí zboží ku přepravě, označí to na př. „vyplaceno se všemi poplatky a výdaji“;

d) má-li platiti jen dovozné nebo jen jeden nebo více vedlejších poplatků, označí to na př. „vyplaceno dovozné“ nebo „vyplaceno ... ...“ (přesné označení toho vedlejšího poplatku nebo těch vedlejších poplatků, které má platiti, na př. „vyplaceno vážné“). Záznam vyplaceno clo značí, že odesilatel zaplatí nejen clo a poplatky, které vybírají celní úřady, nýbrž i vedlejší poplatky, které vybírá železnice za splnění celních předpisů;

e) má-li platiti dovozné až do hraniční stanice, označí to na př. „vyplaceno dovozné až do hraniční stanice X“;

f) má-li platiti dovozné jen do některé stanice na cestě nebo jen určitou částku dovozného, označí to na př. „vyplaceno dovozné do stanice X“ nebo „vyplaceno dovozné (částka slovy) ....“.

§ 3. Je dovoleno zapsati do nákladního listu několik platebních záznamů, které se vzájemně doplňují, na př. „vyplaceno dovozné až do hraniční stanice i se clem“.

§ 4. U zboží, které podle úsudku odesílací stanice rychle se kazí nebo svou nepatrnou hodnotou nebo svou povahou nehradí bezpečně přepravné, lze žádati, aby bylo přepravné zaplaceno napřed. U zboží, které má býti přepravováno za zlevněné dovozné (na př. podle výjimečných tarifů), je železnice oprávněna ustanoviti tarifem, zdali má býti přepravné zaplaceno napřed nebo má-li býti placeno příjemcem.

§ 5. Nelze-li při podeji přesně určiti dovozné či jeho část nebo vedlejší poplatky nebo výdaje, které má odesilatel platiti, může odesílací stanice žádati, aby odesilatel dal přibližnou jistotu za ty částky, které nelze přesně vypočísti; o tom vydá mu stvrzenku. Dovozné, vedlejší poplatky a výdaje zapíší příslušné stanice postupně do výplatního účtu, který doprovází zboží. Výplatní účet musí býti do 14 dnů po odběru zboží vrácen odesílací stanici; po návratu provede odesílací stanice s odesilatelem zúčtování a vydá mu výplatní účet, vrátí-li stvrzenku o jistotě. Danou jistotu železnice nezúročí.

§ 6. Odesílací stanice musí dovozné, vedlejší poplatky a výdaje, které zaplatil odesilatel,

přesně zapsati v nákladním listu, třebas i v duplikátu nákladního listu (přijímacím listu).

Čl. 69. Nároky z nesprávného užití tarifu nebo z nesprávného výpočtu přepravného.

§ 1. Bylo-li užito tarifu nesprávně nebo bylo-li užito nesprávného tarifu (čítajíc v to i opominutí čl. 54 § 9), nebo stala-li se chyba při výpočtu přepravného, přirážek k dovoznému nebo výdajů, musí býti doplaceno, oč méně vybráno a vráceno, oč více zaplaceno. Přeplatky zjištěné železnicí, přesahují-li 3 Kč u nákladního listu, musí býti z vlastního podnětu co nejdříve oprávněnému oznámeny a vráceny.

§ 2. Částky, o které bylo méně vybráno, doplatí železnici odesilatel, nebyl-li nákladní list vyplacen. Přijal-li příjemce nákladní list, doplatí odesilatel jen podle svého platebního záznamu v nákladním listu; jinak doplatí příjemce (čl. 63 § 2). Srovnej však čl. 51 § 5.

§ 3. Přijmouti přeplatek jest oprávněn ten, kdo zaplatil více.

§ 4. Částky dluhované podle tohoto článku, přesahují-li 65 Kč u nákladního listu, zúročí železnice 6%. Tyto úroky se počítají ode dne reklamace (čl. 102) nebo, nebylo-li reklamace, ode dne podání žaloby (čl. 104).

Čl. 70. Dobírky a zálohy.

§ 1. Odesilatel může uložiti na zboží dobírku až do jeho hodnoty [čl. 48 § 2 g)].

§ 2. Důkazem toho, že váze na zboží dobírka, jest orazítkovaný nákladní list, duplikát nákladního listu nebo jiné potvrzení o přijetí zboží; mimo to může železnice vydati dobírkové listy a to zdarma.

§ 3. Železnice není povinna vyplatiti dobírku odesilateli dříve, než byla jí zaplacena příjemcem. Zaplacená dobírka musí býti odesilateli přichystána co nejdříve; nebude-li přichystána do 42 dnů od zaplacení, platí železnice od této doby 6% úroky.

§ 4. Bylo-li zboží vydáno příjemci, aniž byl dříve dobírku zaplatil, je železnice povinna nahraditi odesilateli škodu z toho vzniklou až do částky, na kterou zněla dobírka; má však právo postihu proti příjemci.

§ 5. Železnice může poskytnouti zálohu, jsou-li podle úsudku odesílací stanice jak záloha tak i nezaplacené přepravné bezpečně hrazeny hodnotou zboží [čl. 48 § 2 g)].

§ 6. Z dobírek i záloh vybírá železnice poplatek ustanovený tarifem (provisi); tento poplatek jí přísluší i tehdy, byla-li dobírka zrušena nebo zmenšena (čl. 71 § 2).

ČÁST IV.

Změna přepravní smlouvy.

Čl. 71. Právo pozměniti přepravní smlouvu.

§ 1. Pouze odesilatel má právo pozměniti přepravní smlouvu tím, že přikáže, aby bylo zboží buď vráceno v odesílací stanici nebo zadrženo na cestě nebo jeho dodání oddáleno, neb aby bylo zboží dodáno ve stanici určení jinému příjemci nebo dodáno v jiné stanici příjemci zapsanému v nákladním listu nebo příjemci jinému, neb aby bylo vráceno do odesílací stanice.

§ 2. Odesilatel je též oprávněn přikázati, aby byla dobírka uložena, zvětšena, zmenšena nebo zrušena, neb aby bylo dodáno zboží bez placení přepravného (nebo cla a jiných výdajů).

§ 3. Příkazy jiného než shora vytčeného druhu mohou býti dovoleny tarifem.

§ 4. Příkaz nesmí míti nikdy v zápětí rozdělení zásilky.

§ 5. Příkaz musí odesilatel uděliti písemným, jím podepsaným prohlášením podle vzorce přílohy E. Příkaz musí býti opakován na duplikátu nákladního listu nebo přijímacím listu, který odesilatel zároveň předloží železnici, a který mu tato vrátí. Provedla-li železnice příkaz, aniž si vyžádala předložení duplikátu nákladního listu nebo přijímacího listu, ručí za škodu vzešlou z toho příjemci, kterému odesilatel příslušnou listinu odevzdal; nebyl-li vydán duplikát nákladního listu nebo přijímací list, může železnice žádati, aby se odesilatel řádně prokázal. Příloha E.

§ 6. Žádá-li odesilatel, aby byla dobírka zvětšena, zmenšena nebo zrušena, musí předložiti i vydaný mu dobírkový list.

§ 7. Železnice provede odesilatelův příkaz pouze tehdy, je-li dán prostřednictvím odesílací stanice, pokud tento řád (viz § 8) nebo tarif neustanovuje jinak.

§ 8. Příkazu podanému přímo ve stanici určení, aby bylo oddáleno dodání zboží, může býti za podmínek ustanovených tarifem zatím vyhověno. Odesilatel je však povinen v přiměřené lhůtě uděliti příkaz prostřednictvím

odesílací stanice na předepsaném tiskopise, jinak jedná železnice podle čl. 63.

§ 9. Dá-li odesilatel příkaz, aby bylo zboží na cestě zadrženo nebo jeho dodání ve stanici určení oddáleno, je železnice oprávněna za zdržení přesahující 6 hodin vybrati skladiště, stojné nebo zdržné. Přesahuje-li zdržení 24 hodiny, může železnice se zbožím jednati obdobně podle ustanovení čl. 74.

§ 10. Žádá-li toho odesilatel, oznámí odesílací stanice příkaz stanici určení nebo stanici, kde má býti zboží zadrženo, na odesilatelovy útraty telegramem nebo telefonem. Telegrafická nebo telefonická zpráva musí býti potvrzena písemným prohlášením (§ 5). Stanice určení nebo stanice, kde bylo zboží zadrženo, nesmí příjemci ani odevzdati nákladní list ani vydati zboží ani zboží dále poslati, dokud neobdržela písemné prohlášení.

§ 11. Právo odesilatelovo měniti přepravní smlouvu zaniká, i má-li duplikát nákladního listu (přijímací list), jakmile byl odevzdán nákladní list příjemci nebo jakmile tento uplatnil svá práva z přepravní smlouvy podle čl. 63 § 3. Od toho okamžiku smí železnice dbáti jen příkazů příjemcových.

Čl. 72. Provedení změny přepravní smlouvy.

§ 1. Železnice nesmí příkaz odmítnouti nebo s jeho provedením sečkati, leč by

a) provedení nebylo možné v okamžiku, kdy dojde;

b) provedením byla rušena pravidelná služba provozní;

c) předpisy celní, berní, finanční nebo policejní nebo jiných úřadů správních tomu bránily, aby bylo zboží dodáno v jiné stanici nebo vráceno do odesílací stanice;

d) hodnota zboží při změně stanice určení nehradila pravděpodobně přepravné, které by vázlo na zboží po příchodu do nové stanice určení, ledaže by bylo toto přepravné hned zaplaceno nebo zajištěno.

§ 2. Železnice podá odesilateli neprodleně zprávu o překážkách, které brání provedení jeho příkazu. Nemohla-li železnice tyto překážky předvídati, nese odesilatel všechny následky, že železnice počala prováděti jeho příkaz.

§ 3. Přikázal-li odesilatel, aby bylo dodáno zboží v některé stanici na cestě, počítá železnice dovozné až do této stanice podle tarifů platných mezi odesílací stanicí a jmenovanou stanicí na cestě.

§ 4. Přikázal-li odesilatel, aby bylo vráceno zboží do odesílací stanice, počítá železnice dovozné:

a) do stanice, kde bylo zboží zadrženo, podle tarifů platných mezi touto stanicí a odesílací stanicí;

b) ze stanice, kde bylo zboží zadrženo, do odesílací stanice podle tarifů platných pro tuto trať.

§ 5. Přikázal-li odesilatel další přepravu do jiné stanice, počítá železnice dovozné:

a) do stanice, kde bylo zboží zadrženo, podle tarifů platných mezi touto stanicí a odesílací stanicí;

b) ze stanice, kde bylo zboží zadrženo, až do nové stanice určení podle tarifů platných mezi těmito dvěma stanicemi.

§ 6. Vedle zaplacení dovozného, vedlejších poplatků za úkony již provedené a výdajů může železnice žádati, pokud nemá viny, za provádění příkazu poplatek.

Čl. 73. Přepravní překážky.

§ 1. Nelze-li s přepravou pro překážku započíti nebo byla-li přerušena přeprava, a určí-li železnice pomocnou cestu, přepraví zboží do stanice určení po této cestě nevybírajíc za to větší dovozné. Železnicím je zůstaven vzájemný postih.

§ 2. Neurčila-li železnice pomocné cesty, požádá odesilatele o příkaz. Výdaje dobere si na zboží. Pro příkaz platí čl. 71 a 72, pokud není jinak ustanoveno tímto řádem nebo tarifem. Pro výpočet dovozného podle čl. 72 §§ 4 a 5 může železnice poskytnouti úlevy. Železnice není povinna požádati odesilatele o příkaz, jde-li pouze o přechodnou překážku vzniklou z příčin uvedených v čl. 60 § 4.

§ 3. Nepředloží-li odesilatel vydaný duplikát nákladního listu nebo přijímací list, nesmí měniti ani osobu příjemcovu ani stanici určení, leda by dal revers nebo, třeba-li, jinou jistotu.

§ 4. Pomine-li přepravní překážka dříve, než dojde odesilatelův příkaz, odešle železnice zboží do stanice určení aniž vyčká příkazu, a podá o tom odesilateli co nejrychleji zprávu.

§ 5. Neudělí-li odesilatel, kterému byla zaslána zpráva o přepravní překážce, proveditelného příkazu ve lhůtě, kterou pokládá stanice, kde bylo zboží zadrženo, za přiměřenou,

jedná železnice se zbožím podle čl. 74 §§ 4, 5 a 6.

§ 6. Zjistí-li železnice, že přijala ku přepravě předměty vyloučené z přepravy (čl. 45 § 1), a není-li zákonnými nebo správními předpisy ustanoveno něco jiného, jedná s nimi, a to i tehdy, jsou-li správně označeny, obdobně podle ustanovení čl. 74 §§ 4, 5 a 6. O přirážce k dovoznému srovnej čl. 51 §§ 1 a 2 a) 1.

Čl. 74. Překážky při dodání. Průtah v odběru.

§ 1. Nelze-li vypátrati příjemce neb odmítne-li příjemce zboží přijmouti nebo nevyplatí-li nákladní list ve lhůtě ustanovené tarifem, nebo nastane-li jiná překážka při dodání, podá hned stanice určení prostřednictvím odesílací stanice zprávu odesilateli na jeho útraty o příčině překážky a vyžádá si jeho příkazu; tarif může ustanoviti výjimky. Pro příkaz platí čl. 71 a 72, pokud není jinak ustanoveno tímto řádem nebo tarifem. Odesilatel může v nákladním listu navrhnouti, aby mu byla na jeho útraty podána zpráva přímo telegraficky nebo poštou [čl. 48 § 2 n)]; tu jest oprávněn za podmínek ustanovených tarifem dáti příkaz rovněž přímo stanici určení. Zboží nesmí býti vráceno odesilateli bez jeho výslovného souhlasu.

§ 2. Odmítne-li příjemce přijmouti zboží, má odesilatel právo uděliti příkaz i tehdy, nemůže-li předložiti vydaný duplikát nákladního listu nebo přijímací list.

§ 3. Jestliže příjemce, který odmítl přijmouti zboží, se hlásí dodatečně k odběru, vydá mu stanice určení zboží jen tehdy, nedostala-li zatím opačného příkazu odesilatelova. Zprávu o dodání podá železnice odesilateli doporučeným dopisem a výdaje si dobere na zboží.

§ 4. Není-li možné odesilatele zpraviti, neb otálí-li odesilatel uděliti příkaz, nebo nelze-li příkaz provésti, může železnice uskladniti zboží ve svých prostorách na útraty a nebezpečí odesilatelovy. Též je železnice oprávněna uskladniti zboží u špeditéra nebo ve veřejném skladišti na útraty a nebezpečí oprávněného a vybrati si částky váznoucí na zboží. V obou případech ručí železnice za pečlivost řádného obchodníka.

§ 5. Železnice jest oprávněna zboží, které nelze dodati, bez formalit co nejlépe prodati, a to:

a) zboží, které podle úsudku stanice určení rychle se kazí — hned;

b) ostatní zboží — též ihned, nemůže-li železnice zboží podle místních poměrů uskladniti, a není-li možné odesilatele o překážce zpraviti, neb otálí-li odesilatel uděliti příkaz, nebo nelze-li příkaz provésti;

c) zboží, které uskladnila ve svých prostorách a které rychle se nekazí, — za 30 dnů po dni, v kterém uplynula lhůta prostá skladištného, stojného nebo vykládací lhůta, třebas i dříve, kdyby se jeho hodnota uskladněním nepoměrně zmenšila, nebo kdyby nebyly výdaje spojené s uskladněním úměrné k hodnotě zboží.

Prodává-li železnice, může vybrati mimo hotové výdaje zvláštní poplatek. Výtěžek z prodeje vyplatí odesilateli po srážce pohledávek uvedených v čl. 63 § 4.

§ 6. Železnice podá hned odesilateli a příjemci zprávu o uskladnění zboží (§ 4). O zamýšleném prodeji podá jim zprávu pouze pokud jde o § 5 c), o provedeném prodeji vždy. Výdaje s tím spojené dobere si na zboží. Opomine-li železnice podati některou z těchto zpráv, ačkoli to bylo možné, je povinna nahraditi škodu z toho vzniklou.

§ 7. Vyplatil-li příjemce nákladní list, zboží však neodebral ve lhůtě ustanovené pro vyplacení nákladního listu, vyzve železnice příjemce znovu, aby zboží odebral. O uskladnění jakož i prodeji zboží platí obdobně předpisy §§ 4, 5 a 6. Výtěžek z prodeje vyplatí železnice příjemci po srážce pohledávek uvedených v čl. 63 § 4.

ČÁST V.

Přeprava mrtvol.

Čl. 75. Podej.

§ 1. Mrtvolu podanou nákladním listem pro rychlé zboží přepravuje železnice osobními vlaky, pokud by tím byla uspíšena přeprava a dovolují-li to provozní poměry; užití rychlíků může býti odepřeno.

§ 2. Při podeji musí býti železnici odevzdán průvodní list umrlčí, který tato vydá při dodání příjemci.

§ 3. Každá mrtvola musí býti neprodyšně uzavřena v rakvi, a to buď v jednoduché nebo dvojité kovové nebo vnitřní kovové a vnější dřevěné nebo jiné, jak předpisuje průvodní list umrlčí. Tato jednoduchá nebo dvojitá rakev musí býti vložena ještě do dřevěné bedny tak těsně, aby se nemohla v ní pohnouti.

§ 4. Podej mrtvoly třeba napřed ohlásiti v odesílací stanici, která určí, kterým vlakem

bude mrtvola vypravena, kdy má býti na stanici přivezena a do kdy naložena. Nakládání mrtvoly do vozu obstará odesilatel. Za překročení lhůty počítá železnice zdržné, pokud překročení lhůty nezpůsobila sama.

§ 5. Přepravné třeba zaplatiti při podeji, pokud tarif neustanovuje jinak.

Čl. 76. Přeprava.

§ 1. Mrtvoly přepravuje železnice v krytých vozech. Je zapověděno přikládati zboží, pokud tarif neustanovuje jinak. Podáno-li zároveň několik mrtvol z téže stanice odesílací do téže stanice určení, lze je naložiti společně do vozu. Mrtvoly podané v umrlčích povozech se všech stran uzavřených lze přepravovati na otevřených vozech.

§ 2. Mrtvola musí býti doprovázena průvodcem (srovnej čl. 9 § 1), který jede týmž vlakem. Průvodce není třeba, je-li stanice určení zároveň místem určení a odevzdá-li odesilatel odesílací stanici písemné nebo telegrafické prohlášení příjemcovo, že mrtvolu odveze, jakmile bude o jejím příchodu zpraven. U mrtvoly adresované pohřebnímu ústavu neb ústavu pro spalování mrtvol není třeba takového prohlášení.

§ 3. Mrtvola má býti cestou překládána jen, jestliže je to nezbytně nutné. Má býti přepravována co nejrychleji; je-li delší zdržení na některé stanici nevyhnutelné, postaví železnice vůz s mrtvolou podle možnosti na postranní kolej. Stane-li se přeprava nedoprovázené mrtvoly zamýšlenými vlaky nemožnou, má stanice, kde vznikla překážka, příjemci telegraficky oznámiti, kterým vlakem bude přeprava vykonána. Za tuto zprávu železnice ničeho nepožaduje.

Čl. 77. Dodání.

§ 1. O příchodu mrtvoly do stanice určení musí býti příjemci hned podána zpráva na jeho útraty telegraficky, telefonicky nebo poslem.

§ 2. Jakmile byl příjemce zpraven (čl. 66 § 3), je povinen mrtvolu vyložiti a odvézti nejpozději v 5 denních hodinách (odběrná lhůta). Odběrná lhůta se staví pouze po dobu plnění předpisů policejních nebo jiných úřadů správních, pokud tarif neustanovuje jinak. Jakmile odběrná lhůta uplyne, může železnice odevzdati mrtvolu na útraty a nebezpečí oprávněného místnímu úřadu policejnímu nebo počítati zdržné nebo skladištné. O odevzdání mrtvoly místnímu úřadu policejnímu zpraví železnice odesilatele i příjemce na jejich útraty.

Čl. 78. Výjimečná a další ustanovení.

§ 1. Mrtvoly podávané policejními úřady, trestnicemi, nemocnicemi a pod. vyšším učilištím veřejným nebo těmito podávané není třeba doprovázeti ani není zapotřebí prohlášení podle čl. 76 § 2. Mohou býti podávány v bednách nepropustně uzavřených a přepravovány na otevřených vozech. Zboží pevné jakosti (dřevo, kov a pod.) nebo v pevném obalu (v bednách, sudech a pod.) je možné přikládati, je však nutné učiniti opatření, aby nebyly bedny s mrtvolami poškozeny. Zakázáno je přikládati potraviny a poživatiny, jakož i jejich suroviny a předměty přílohy A. Po schválení dozorčím úřadem lze též upustiti od předložení průvodního listu umrlčího.

§ 2. Pokud není v této části jinak ustanoveno, platí pro přepravu mrtvol obdobně ustanovení částí I až IV tohoto dílu vyjma čl. 61, 63 § 5, čl. 70 a 74.

ČÁST VI.

Přeprava živých zvířat.

Čl. 79. Dodací lhůty.

§ 1. Dodací lhůty nesmějí překročiti tuto největší míru:

a) pro rychlé zboží:

při vzdálenostech až do 150 tarifních kilometrů ..... 1 den,

při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 300 tarifních kilometrů ..... další 1 den;

b) pro nákladní zboží:

při vzdálenostech až do 100 tarifních kilometrů ..... 1 den,

při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 200 tarifních kilometrů ..... další 1 den.

§ 2. Dodací lhůta se počíná u zvířat přepravených vlakem dopoledne odjíždějícím uplynutím 12. hodiny, u zvířat přepravených vlakem odpoledne odjíždějícím uplynutím 24. hodiny po době odjezdu vlaku ustanovené jízdním řádem.

§ 3. Mimo případy uvedené v čl. 55 § 3 může železnice po schválení dozorčím úřadem usta-

noviti přirážky k dodacím lhůtám též pro přechod s jedné dráhy na jinou dráhu nebo s jedné trati na jinou trať téže správy železniční.

§ 4. Dodací lhůta se staví mimo případy uvedené v čl. 55 § 9 také po dobu zdržení vzniklého napájením nebo postřikováním, jakož i po dobu zvěrolékařské prohlídky.

Čl. 80. Podej.

§ 1. Stanice s pravidelným značnějším podejem zvířat musí míti zařízení, která dovolují účelné nakládání.

§ 2. Povrch zvýšených skládek musí býti upraven tak, aby mohla zvířata po nich bezpečně choditi.

§ 3. Přenosné nebo pojízdné můstky nakládací musí býti dostatečně široké a opatřeny po obou stranách zábradlím, aby nemohla býti zvířata vytlačena, jakož i ochrannými lištami vysokými alespoň 20 cm. Podlahy pojízdných můstků nakládacích musí býti mimo to opatřeny latěmi, aby mohla zvířata po nich bezpečně choditi.

§ 4. Ve stanicích s pravidelným značnějším podejem zvířat nebo poblíže nich musí železnice zříditi ohrady pro dočasné přechovávání zvířat. Tyto ohrady musí býti zařízeny na přivazování zvířat a rozděleny v menší oddělení, ve kterých je možné odděleně umístiti zvířata různého druhu a velká zvířata (koně, muly, mezky, osly, skot a pod.) od drobných zvířat (vepřového dobytka, telat, ovcí, koz, drůbeže a pod.); matky se ssajícími mláďaty zůstanou pohromadě.

§ 5. O podeji zvířat v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech platí ustanovení čl. 60 § 6, pokud není tarifem nebo vývěskem ve stanici jinak ustanoveno.

§ 6. Přijetí nemocných nebo poraněných zvířat může býti odepřeno.

Čl. 81. Obal.

§ 1. Klece, bedny, koše a jiné schrány musí býti dostatečně vzdušné a prostorné, aby zvířata mohla v nich pohodlně státi. Zvířata nesmějí býti podávána spoutaná.

§ 2. Klece, bedny, koše nebo podobné schrány musí míti dno úplně a klece mimo to i stěny tak vysoko utěsněné, aby bylo vyloučeno znečištění vozidel nebo zařízení výkaly nebo stelivem. Tento předpis neplatí pro drůbež ve vozových nákladech. Klece nebo schrány, které jsou částečně nebo zcela z latí sbité, musí býti upraveny tak, aby zvířata nemohla prostrčiti jednotlivé údy. Lze-li předvídati, že bude přeprava trvati déle než 36 hodin, musí býti schrány opatřeny též účelným zařízením k napájení a u drobných zvířat též ke krmení. Dno schran musí býti pokryto pískem, sypkou rašelinou nebo pilinami.

Čl. 82. Nakládání.

§ 1. Zvířata nakládati a ve voze bezpečně umístiti přísluší odesilateli, nebyla-li sjednána a do nákladního listu pojata zvláštní dohoda mezi odesilatelem a železnicí. Pomůcky potřebné k uvázání zvířat musí opatřiti odesilatel. Ke zvířatům je zakázáno přikládati zboží, které k nim nepatří. Nakládání musí býti provedeno ve lhůtě, kterou určí stanice při objednávce vozu nebo při ohlášce zamýšleného podeje. Tato lhůta musí činiti alespoň 3 denní hodiny počítajíc nazpět od doby pravidelného odjezdu vlaku, kterým podle sdělení stanice mají zvířata odejíti. Za překročení lhůty počítá železnice zdržné nebo skladiště, pokud překročení lhůty nezpůsobila sama.

§ 2. Při nakládání zvířat podaných ve schranách musí odesilatel dbáti toho, aby měl čerstvý vzduch dostatečný přístup ke schranám. Schrány je dovoleno klásti na sebe tehdy, je-li podloženými lištami nebo jinak postaráno o to, aby zůstala mezi dnem vrchní schrány a víkem spodní schrány volná prostora alespoň 3 cm; jiné zboží na ně klásti je zakázáno.

§ 3. Při nakládání zvířat podaných beze schran je povinen odesilatel při určení největšího počtu zvířat, který má býti přepraven v témž voze, dbáti toho, aby nestála veliká zvířata stlačena na sebe a na stěny vozu. Této podmínce je vyhověno, může-li se člověk mezi zvířaty ve voze pohybovati. Byla-li zvířata postavena ve voze napříč, musí zůstati mimo to mezi zvířaty a stěnami vozu tolik volné prostory, aby bylo zamezeno poranění zvířat rozedřením nebo pod. na hlavě nebo zadku. Drobným zvířatům musí býti dána možnost ulehnouti.

§ 4. Velká a drobná zvířata jakož i zvířata různých druhů je dovoleno nakládati do téhož vozu toliko tehdy, jsou-li jednotlivé druhy navzájem odděleny přehradou nebo přepažením z prken nebo latí. Tato obmezení neplatí při přepravě matek se ssajícími mláďaty a u drůbeže.

§ 5. Vozy s drůbeží podanou beze schran musí býti opatřeny kovovou závěrkou.

§ 6. U skotu a vepřového dobytka musí býti podlaha vozu vystlána. Podlaha otevřeného vozu nebo vozu, který má toliko laťové stěny, a vozu, jehož dveře zůstanou za přepravy otevřeny, nesmí býti vystlána snadno hořlavými látkami; za snadno hořlavé látky se pokládají zejména sláma, seno, plevy a travnaté stelivo. Lze však užíti pilin pokropených vodou s příměskem písku nebo bez něho, jakož i pokropeného steliva rašelinného. Nedodal-li odesilatel steliva, učiní tak železnice za poplatek ustanovený tarifem. Železnice určí tarifem stanice, kde obstarává podestlání. Za podestlání může si vybrati tarifní poplatek. Překládána-li cestou podestlaná zvířata, je železnice povinna obstarati podestlání ve voze pro další přepravu. Železnice má právo vybrati za dodané stelivo a podestlání tarifní poplatky, pokud překládání sama nezavinila.

Čl. 83. Vozy pro živá zvířata.

§ 1. Zvířata třeba přepravovati v krytých vozech, jejichž světlá šířka činí alespoň 2·6 m, a které mají u střechy v podélných nebo čelních stěnách po dvou větracích otvorech, dlouhých alespoň po 0·40 m a širokých alespoň po 0·30 m, které lze zavírati zevnitř. Mimo to musí býti vozy opatřeny na dveřích zařízením umožňujícím stálé jich pootevření v šířce 0·35 m u velikých zvířat a 0·15 m u drobných zvířat. Větrací otvory a dveře mají zůstati takto otevřeny proto, aby vzduch měl dostatečný přístup. Na odesilatelův návrh v nákladním listu přepraví železnice zvířata, vyjma drůbež, v otevřených vozech vysokostěnných.

§ 2. Pro vepřový dobytek, ovce, kozy a drůbež, podané beze schran, užije se zpravidla krytých vozů o několika patrech s laťovými stěnami a s napajedly. Podlahy musí býti zhotoveny z prken přiléhajících k sobě tak těsně, neb opatřeny příklopkami přiléhajícími k sobě tak těsně, aby zvířata byla chráněna proti průvanu zdola, a aby bylo zabráněno vypadávání výkalů a steliva.

§ 3. Je-li nutné výjimečně užíti pro velká zvířata vozů bez větracích otvorů, je třeba, aby zůstaly dveře alespoň z polovice otevřeny a aby byly v této poloze bezpečně upevněny proti posunutí. Otvory ve dveřích musí býti zahrazeny dřevěnými pažením nebo mřížemi. Není-li vozů s laťovými stěnami, musí býti vepřový dobytek, ovce a kozy přepravovány v krytých vozech s mřížemi ve dveřích a s napajedly. Dřevěná pažení a mříže do dveří musí býti alespoň 1·5 m vysoké. Mříže do dveří opatří na včasné požádání železnice.

§ 4. Selata (podsvinčata), která jsou podána ku přepravě beze schran, přepraví železnice v chladné době roční v krytých vozech s otevřenými otvory větracími a se zavřenými dveřmi, navrhne-li to odesilatel v nákladním listu.

§ 5. Koně, muly a mezky přepravuje železnice na odesilatelův návrh v nákladním listu za podmínek ustanovených tarifem ve voze opatřeném polštáři (stájovém voze), který může míti světlou šířku menší než 2·6 m.

§ 6. Schran na spodní straně vozu lze užíti toliko ku přepravě zvířat onemocněvších za železniční přepravy, pokud tarif neustanovuje jinak.

§ 7. Vůz musí býti opatřen uvnitř zařízeními, aby mohla býti zvířata uvázána (na př. železnými kruhy a pod.).

§ 8. Na zevnější straně vozu pro přepravu zvířat musí býti udána ložná plocha, a to u vozu o několika patrech neb u vozu rozděleného v několik oddílů tak, aby byla velikost každé prostory zřejmá.

§ 9. Pro koně, muly, mezky a skot má železnice na požádání zapůjčiti poprsníky a přívory za poplatek ustanovený tarifem.

Čl. 84. Přeprava.

§ 1. Železnice přepravuje zvířata dobytčími nebo nákladními vlaky, výjimečně též osobními vlaky nebo rychlíky. Železnice vyhlásí vlaky, kterými zvířata přepravuje.

§ 2. Dobytčí vlaky mají jezditi na tratích s pravidelnou silnou přepravou dobytka v určitých, železnicí vyhlášených dnech, buď pravidelně nebo podle potřeby; vlaky musí býti zavedeny tak, aby dobytek přicházející s přípojných tratí nebo přecházející na ně pobyl v přípojných stanicích jen dobu nezbytně nutnou. V napájecích stanicích musí se dobytčí vlak zdržeti po dobu potřebnou k napájení dobytka.

§ 3. Zvířata musí býti doprovázena, pokud tarif neustanovuje jinak; pro drobná zvířata podaná v přenosných, dobře uzavřených schranách není doprovodu třeba.

§ 4. Průvodce (srovnej čl. 9 § 1) má opatrovati zvířata za přepravy a meškati ve voze u zvířat; ve služebním voze nebo v osobním voze může prodlévati toliko za souhlasu dozorčího úředníka nebo vůdce vlaku.

§ 5. Zvířata, o jichž přepravě lze předpokládati, že bude trvati déle než 24 hodiny, musí odesilatel před nakládáním nakrmiti a

napojiti. Trvá-li přeprava déle než 36 hodin, musí býti zvířata napájena nejpozději po každých 36 hodinách. Napájeti zvířata přísluší jejich průvodcům. Zvířata bez průvodců napájí železnice za poplatek ustanovený tarifem. Stanice, ve kterých železnice zvířata napájí, určuje tarif.

§ 6. Podle návrhu odesilatele v nákladním listu má železnice obstarati postřikování vepřového dobytka za poplatek ustanovený tarifem. Stanice, ve kterých železnice toto postřikování vykonává, určuje tarif.

§ 7. Posunování vozu se zvířaty musí býti obmezeno na nejnutnější potřebu a vykonáno vždy se zvláštní opatrností; prudké nárazy jsou zapovězeny.

§ 8. Při nakládání a překládání nesmí býti schranami se zvířaty strkáno a házeno, a nesmí býti překáceny.

Čl. 85. Výpočet a placení přepravného. Přirážky k dovoznému.

§ 1. Nepředepsal-li odesilatel ani tarifů, kterých má býti užito, ani přepravní cesty, nebo nedostačují-li odesilatelovy předpisy k úplnému určení přepravní cesty nebo tarifů, nebo vylučují-li se tyto předpisy navzájem, užije železnice tarifů, které poskytují nejkratší lhůtu dodací a při stejné lhůtě dodací po různých cestách tarifů, které poskytují nejlevnější sazby dovozného.

§ 2. Počítá-li železnice dovozné podle jednotkových vah nebo nepočítá-li dovozné podle váhy, není povinna zjistiti váhu.

§ 3. Železnice může žádati, aby bylo přepravné zaplaceno napřed.

§ 4. Přirážku (čl. 51) počítá železnice i tehdy, byl-li udán menší počet kusů, a mohla-li tím býti způsobena újma na dovozném. Přirážka se rovná dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za udaný a dovozným za zjištěný počet kusů z odesílací stanice až do stanice určení.

Čl. 86. Dodání.

§ 1. Zvířata musí býti po příchodu na stanici určení přichystána k odběru co nejrychleji. O příchodu zvířat do stanice určení musí býti příjemci podána zpráva na jeho útraty telegraficky, telefonicky nebo poslem ihned, nejpozději však ve lhůtě ustanovené pro rychlé zboží (čl. 66 § 2), pokud tarif neustanovuje jinak. Srovnej však čl. 65 a 66 § 5.

§ 2. Příjemce je povinen vyložiti a odehnati zvířata nejpozději ve 3 denních hodinách po tom, kdy byla přichystána k odběru (odběrná lhůta). Byla-li podána příjemci zpráva o příchodu (§ 1), počíná se tato lhůta za dvě hodiny po uskutečnění zprávy (čl. 66 § 3). O odběrných lhůtách platí obdobně ustanovení čl. 67 §§ 4 až 6, pokud tarif neustanovuje jinak. Jakmile odběrná lhůta uplyne, může železnice dáti zvířata do ošetřování na útraty a nebezpečí oprávněného, nebo vybrati zdržné, skladiště nebo stojné.

§ 3. Ustanovení čl. 80 §§ 1, 2 a 3 a čl. 84 § 8 platí obdobně.

Čl. 87. Výjimečná a další ustanovení.

§ 1. Divoká zvířata je železnice povinna přepraviti jen tehdy, byly-li splněny podmínky předepsané v zájmu bezpečnosti.

§ 2. Pokud není v této části jinak ustanoveno, platí pro přepravu zvířat obdobně ustanovení části I až IV tohoto dílu vyjma čl. 61, a ustanovení dílu IV. platná pro přepravu zboží.

DÍL IV.

Ručení železnic z přepravní smlouvy. Reklamace. Žaloby.

ČÁST I.

Ručení.

Čl. 88. Společné ručení železnic.

§ 1. Železnice, která přijala ku přepravě cestovní zavazadlo, spěšninu nebo s nákladním listem zboží, ručí za provedení přepravy na celé cestě až do výdeje cestovního zavazadla neb až do dodání spěšniny nebo zboží.

§ 2. Každá následující železnice vstupuje v přepravní smlouvu převzetím cestovního zavazadla, spěšniny nebo zboží s původním nákladním listem — a to u zboží podle údajů nákladního listu — a přejímá závazky z toho vyplývající bez újmy ustanovení čl. 104 § 1 c), která se týkají železnice určení.

Čl. 89. Rozsah ručení.

§ 1. Železnice ručí za podmínek ustanovených v této části za škodu vzniklou úplnou nebo částečnou ztrátou nebo poškozením u cestovního zavazadla od přijetí ku přepravě až do výdeje, u spěšniny nebo zboží od přijetí ku přepravě až do dodání (viz však § 6), jakož

i za zpožděný výdej cestovního zavazadla a za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží.

§ 2. Pokud jde o ručení železnice, pokládá se za výdej cestovního zavazadla nebo za dodání spěšniny nebo zboží též odevzdání cestovního zavazadla, spěšniny nebo zboží ve stanici určení celní nebo berní správě do jejich skladišť, která nejsou pod závěrem železnice, jakož i jich uskladnění — pokud tímto řádem dovoleno (srovnej čl. 33 § 7, čl. 40, 74 §§ 4 i 7 a čl. 86 § 2) — jak v prostorách železničních tak u špeditéra nebo ve veřejném skladišti. Viz též přílohu A oddíl I—Ia, J (4) jakož i I—Ib, J (4).

§ 3. Železnice neručí za úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození cestovního zavazadla, dokáže-li, že škoda byla způsobena zaviněním cestujícího, vlastní vadností cestovního zavazadla nebo vyšší mocí.

§ 4. Železnice neručí za úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození spěšniny nebo zboží, dokáže-li, že škoda byla způsobena zaviněním oprávněného nebo jeho příkazem, který nevyplývá ze zavinění železnice, nebo vlastní vadností přepravovaného předmětu (vnitřní zkázou, ubýváním, obyčejným prosakováním atd.) nebo vyšší mocí.

§ 5. Železnice neručí za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží, dokáže-li, že bylo způsobeno okolnostmi, které nemohla odvrátiti a které zdolati nebylo v její moci.

§ 6. Ručení železnice za zboží podle ustanovení tohoto řádu končí ve stanici určení, označené v nákladním listu, i tehdy, zapsal-li odesilatel do nákladního listu místo určení [čl. 48 § 2 a)]. Co do další přepravy má železnice povinnosti i práva špeditéra. Dováží-li však železnice spěšniny nebo zboží ve staničním místě nebo do sousedních míst podle čl. 39 nebo 65, ručí za dovoz ze stanice určení jako povozník (viz však čl. 95 § 3).

Čl. 90. Obmezené ručení za škody, které mohou vzniknouti ze zvláštních příčin.

§ 1. Železnice neručí u cestovního zavazadla za škodu vzniklou:

a) zvláštní povahou zavazadla, vadností obalu nebo tím, že předměty z přepravy vyloučené jako zavazadla (čl. 29 § 4) byly přece podány ku přepravě;

b) ze zvláštního nebezpečí spojeného s přepravou pro živá zvířata.

§ 2. Železnice neručí u spěšniny nebo zboží za škodu vzniklou z jedné nebo z několika příčin níže uvedených:

a) z nebezpečí souvisícího s přepravou v otevřených vozech u zboží, které je v nich přepravováno podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesilatelem a pojaté do nákladního listu;

b) z nebezpečí souvisícího s tím, že obal chybí nebo je vadný, u spěšniny nebo zboží, které — nejsou-li řádně baleny — jsou svou povahou vydány nebezpečí ztráty nebo poškození;

c) z nebezpečí souvisícího s nakládáním, vykládáním nebo s vadným naložením u spěšniny nebo zboží, které nakládal odesilatel nebo vykládal příjemce podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesilatelem a pojaté do nákladního listu, nebo podle úmluvy s příjemcem;

d) ze zvláštního nebezpečí úplné nebo částečné ztráty nebo poškození — zejména lomem, rzí, přirozenou zkázou vnitřní, kromobyčejným prosakováním, vysycháním, roztroušením —, kterému jsou vydány určitá spěšnina neb určité zboží z příčin vlastních jejich povaze;

e) z nebezpečí souvisícího s tím, že předměty, které jsou z přepravy vyloučeny, byly přece odesilatelem podány ku přepravě s pojmenováním nesprávným, nepřesným nebo neúplným, nebo že předměty, které jsou připuštěny ku přepravě podmínečně, byly podány ku přepravě s pojmenováním nesprávným, nepřesným nebo neúplným, nebo s opominutím předepsaných opatření bezpečnostních;

f) ze zvláštního nebezpečí spojeného s přepravou pro živá zvířata;

g) z nebezpečí, které má býti odvráceno doprovodem, jestliže podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesilatelem a pojaté do zavazadlového lístku nebo do nákladního listu má býti přidán průvodce.

§ 3. Mohla-li podle okolností vzniknouti škoda z jedné nebo několika příčin uvedených v §§ 1 a 2, platí domněnka, že z nich vznikla, nedokáže-li oprávněný opak.

Čl. 91. Velikost náhrady při úplné nebo částečné ztrátě.

§ 1. Musí-li železnice podle ustanovení tohoto řádu dáti náhradu za úplnou nebo částeč-

nou ztrátu cestovního zavazadla, může býti žádána:

a) je-li velikost škody dokázána, náhrada této škody až do 130 Kč za každý chybějící kilogram hrubé váhy;

b) není-li velikost škody dokázána, částka 65 Kč za každý chybějící kilogram hrubé váhy.

§ 2. Musí-li železnice podle ustanovení tohoto řádu dáti náhradu za úplnou nebo částečnou ztrátu spěšniny nebo zboží, vypočte ji:

podle bursovní ceny,

není-li této, podle tržní ceny,

není-li ani prvé ani druhé, podle obecné hodnoty spěšniny nebo zboží téhož druhu a jakosti v odesílací stanici a v době, kdy byly spěšnina nebo zboží přijaty ku přepravě.

Náhrada nemůže však přesahovati 325 Kč za každý chybějící kilogram hrubé váhy s výhradou obmezení ustanovených v čl. 96.

§ 3. Mimo to nahradí železnice přepravné, clo a jiné výdaje (na př. útraty podle čl. 64 § 5, čl. 105 § 4), které byly nebo budou zaplaceny za ztracené cestovní zavazadlo, spěšninu nebo zboží. Další náhrada se neposkytuje (viz však čl. 97 a 98).

§ 4. Nejsou-li u spěšniny nebo zboží částky, které tvoří základnu pro výpočet náhrady, vyjádřeny v československé měně, přepočítávají se podle kursu dne a místa placení náhrady.

Čl. 92. Domněnka o ztrátě. Nalezení.

§ 1. Chybějící kus cestovního zavazadla se pokládá za ztracený uplynutím 14. dne, který následuje po tom, kdy bylo žádáno za výdej. Byl-li kus cestovního zavazadla pokládaný za ztracený nalezen do roka po žádosti za výdej, je železnice povinna podati o tom zprávu cestujícímu, je-li jeho bydliště známé, nebo může-li býti vypátrán.

§ 2. Oprávněný může bez dalších důkazů pokládati spěšninu za ztracenou, nebyla-li ve 30 dnech po uplynutí dodací lhůty přichystána k odběru, zboží pak za ztracené, nebylo-li ve 30 dnech po uplynutí dodací lhůty příjemci dodáno nebo přichystáno k odběru. Oprávněný, přijímaje náhradu za ztracenou spěšninu nebo zboží, může si vyhraditi ve stvrzence, aby mu byla hned podána zpráva, budou-li spěšnina nebo zboží nalezeny do čtyř měsíců po vyplacení náhrady. O této výhradě vydá mu železnice osvědčení.

§ 3. Oprávněný může do 30 dnů po obdržení zprávy žádati, aby mu byl zdarma vydán nalezený kus cestovního zavazadla nebo byly zdarma vydány nalezená spěšnina nebo zboží podle volby buď v odesílací stanici nebo ve stanici určení, vrátí-li náhradu. Přísluší mu však nárok na náhradu za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží podle čl. 95 a 97, třebas i nárok na náhradu podle čl. 91, 94 a 98.

§ 4. Nebyl-li nalezený kus cestovního zavazadla požadován ve lhůtě 30 dnů uvedené v § 3, nebo byl-li nalezen teprve po roce od doby, kdy bylo žádáno o jeho výdej, nebo neučinil-li oprávněný u spěšniny nebo zboží ve stvrzence výhradu zmíněnou v § 2, nebo nedal-li příkaz ve lhůtě 30 dnů uvedené v § 3, nebo byly-li spěšnina nebo zboží nalezeny teprve po čtyřech měsících po vyplacení náhrady, železnice naloží s nalezeným kusem cestovního zavazadla nebo s nalezenou spěšninou či zbožím podle svého uvážení.

Čl. 93. Obmezené ručení při ztrátě na váze.

§ 1. U spěšniny nebo zboží, které svou zvláštní povahou utrpí zpravidla za přepravy ztrátu na váze, ručí železnice za ztrátu na váze pouze tehdy, přesahuje-li takto ustanovenou mez:

a) 2% váhy u tekutin nebo předmětů podaných ve vlhkém stavu, jakož i u těchto druhů:

dřevo barvířské strouhané nebo mleté,
chmel,
kořeny,
kosti celé nebo mleté,
kožišiny,
kůra stromová,
kůže surové,
kůže zpracované (usně),
lékořice (sladké dřevo),
mýdla a hutné oleje,
odpadky koží,
plodiny čerstvé,
plodiny sušené nebo pečené,
rohy a paznehty,
ryby sušené,
sůl,
šlachy zvířecí,
štětiny,
tabák řezaný,
tabákové listy čerstvé,
tmely čerstvé,
tuky,
vlna ovčí,
zelenina čerstvá,
žíně;

b) 1% váhy u všech ostatních předmětů suchých, které jsou rovněž podrobeny ztrátě na váze za přepravy.

§ 2. Obmezené ručení ustanovené v § 1 nelze uplatniti, je-li dokázáno, že ztráta na

váze nevznikla podle okolností z příčin, které ospravedlňují ustanovenou mez.

§ 3. Přepravováno-li několik kusů s týmž nákladním listem, počítá železnice shora ustanovenou mez u každého kusu zvlášť, je-li jeho váha při podeji buď odděleně označena v nákladním listu nebo lze-li ji jinak zjistiti.

§ 4. Při úplné ztrátě není dovoleno při výpočtu náhrady s váhy něco srážeti.

§ 5. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení čl. 90 § 2 d).

Čl. 94. Velikost náhrady při poškození.

§ 1. Za poškození musí železnice kromě výjimky uvedené v čl. 96 zaplatiti znehodnocení. Další náhrada se neposkytuje (viz však čl. 97 a 98).

§ 2. Náhrada nemůže však přesahovati:

a) byla-li celá zásilka poškozením znehodnocena, částku, kterou by bylo platiti za úplnou ztrátu;

b) byla-li poškozením znehodnocena jen část zásilky, částku, kterou by bylo platiti za ztrátu znehodnocené části.

§ 3. Čl. 91 platí obdobně.

Čl. 95. Velikost náhrady při překročení dodací lhůty.

§ 1. Za zpožděný výdej cestovního zavazadla (čl. 33 § 2) nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny (čl. 38 § 3), jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto zpoždění nebo překročení dodací lhůty škoda, je železnice povinna zaplatiti částku 0·65 Kč za kilogram hrubé váhy cestovního zavazadla nebo spěšniny, a to za každých započatých 24 hodin, počítajíc u cestovního zavazadla od žádosti za výdej, u spěšniny od uplynutí dodací lhůty, nanejvíce však za 14 dní.

§ 2. Bude-li dokázáno, že vznikla ze zpožděného výdeje cestovního zavazadla nebo z překročení dodací lhůty u spěšniny škoda, je železnice povinna zaplatiti za tuto škodu náhradu, která však nemůže přesahovati čtyřnásobek náhrady určené v § 1.

§ 3. Za překročení dodací lhůty u zboží (čl. 55 §§ 6 až 8), jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z překročení škoda, je železnice povinna zaplatiti:

$^1/_{10}$ dovozného za překročení až do 24 hodin;

$^2/_{10}$ dovozného za překročení přes 24 hodiny, nanejvíce však 48 hodin;

$^3/_{10}$ dovozného za překročení přes 48 hodin, nanejvíce však 72 hodiny;

$^4/_{10}$ dovozného za překročení přes 72 hodiny, nanejvíce však 96 hodin;

$^5/_{10}$ dovozného za překročení přes 96 hodin.

§ 4. Bude-li dokázáno, že vznikla z překročení dodací lhůty u zboží škoda, je železnice povinna zaplatiti za tuto škodu náhradu až do částky dovozného.

§ 5. Náhrady uvedené v §§ 1 až 4 nepřísluší při úplné ztrátě. Při částečné ztrátě se poskytují tyto náhrady za zbylou část vedle náhrady podle čl. 91, při poškození vedle náhrady podle čl. 94.

§ 6. O náhradě za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží, byl-li opověděn zájem na dodání, viz čl. 97.

Čl. 96. Obmezení náhrady při zvláštních tarifech.

§ 1. Poskytuje-li železnice u spěšnin nebo zboží zvláštní podmínky přepravní (výjimečné tarify nebo zlevněné sazby), které značí slevu proti dovoznému počítanému za celou přepravu podle obyčejných podmínek (pravidelných tarifů), může obmeziti náhradu příslušející oprávněnému při úplné nebo částečné ztrátě, poškození nebo překročení dodací lhůty na určitou nejzazší částku. Žádá-li odesilatel, aby bylo užito takového výjimečného tarifu nebo takové zlevněné sazby, musí to u spěšniny ohlásiti při podeji, u zboží navrhnouti v nákladním listu a označiti příslušný tarif [čl. 48 § 2 f)].

§ 2. Je-li taková nejzazší částka ustanovena v tarifu užitém pouze na části přepravní cesty, platí ustanovení tohoto článku jen tehdy, povstala-li příčina odůvodňující náhradu za úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození na této části přepravní cesty.

Čl. 97. Opověď zájmu na dodání.

§ 1. U cestovního zavazadla, které není podáno ku přepravě s výhradou železnice o pozdějším placení přepravného (čl. 32 § 7), jakož i u spěšniny — pokud tarif neustanovuje jinak — může býti opověděn zájem na dodání. Částka musí býti zaznamenána železnicí v zavazadlovém lístku [čl. 32 § 6 f)].

§ 2. U zboží může býti opověděn zájem na dodání zapsáním do nákladního listu podle čl. 48 § 2 g).

§ 3. Je-li náhrada u spěšniny nebo zboží obmezena podle čl. 96 nejzazší částkou, není přípustné opověděti zájem na dodání nad tuto částku.

§ 4. Poplatek za opověděný zájem na dodání vypočítá železnice za nedílné jednotky po 10 Kč a po 10 tarifních kilometrech; poplatek nesmí býti větší než 0·25 h za jednotku. Vybývající částky při výpočtu poplatku se vzestupně zaokrouhlí na 10 h. Nejmenší poplatek za přepravu z odesílací stanice až do stanice určení ustanovuje tarif.

§ 5. Bude-li dokázáno, že škoda vznikla úplnou nebo částečnou ztrátou nebo poškozením cestovního zavazadla, spěšniny nebo zboží, u kterých byl opověděn zájem na dodání, může býti požadována mimo náhrady ustanovené v čl. 91 a 94 ještě náhrada další škody až do částky opověděného zájmu.

§ 6. Byl-li opověděn zájem na dodání, může býti požadováno:

a) za zpožděný výdej cestovního zavazadla (čl. 33 § 2) nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny (čl. 38 § 3):

1. jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda — 1·30 Kč za kilogram hrubé váhy cestovního zavazadla nebo spěšniny, a to za každých započatých 24 hodin počítajíc u cestovního zavazadla od žádosti za výdej, u spěšniny od uplynutí dodací lhůty, nanejvíce však za 14 dní, a to až do částky opověděného zájmu;

2. bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda, náhrada až do částky opověděného zájmu;

b) za překročení dodací lhůty u zboží (čl. 55 §§ 6 až 8):

1. jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto překročení škoda:

$^2/_{10}$ dovozného za překročení až do 24 hodin;

$^4/_{10}$ dovozného za překročení přes 24 hodiny, nanejvíce však 48 hodin;

$^6/_{10}$ dovozného za překročení přes 48 hodin, nanejvíce však 72 hodiny;

$^8/_{10}$ dovozného za překročení přes 72 hodiny, nanejvíce však 96 hodin;

celé dovozné při překročení přes 96 hodin, a to vždy nanejvíce až do částky opověděného zájmu;

2. bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto překročení škoda, náhrada až do částky opověděného zájmu.

§ 7. Je-li částka opověděného zájmu menší nežli náhrada podle čl. 95, může býti požadována tato náhrada místo částek v předchozím § 6.

§ 8. Čl. 95 § 5 platí obdobně.

Čl. 98. Velikost náhrady při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

Kdykoli způsobila železnice úplnou nebo částečnou ztrátu, poškození nebo zpožděný výdej či překročení dodací lhůty zlým úmyslem nebo hrubou nedbalostí, je povinna dáti plné zadostiučinění až do dvojnásobných nejzazších částek zmíněných v čl. 91, 94, 95, 96 a 97.

Čl. 99. Zúrokování náhrady.

Oprávněný může žádati 6% úroky z přiznané náhrady, pokud přesahuje tato náhrada u zásilky částku 65 Kč. Úroky se počítají ode dne reklamace (čl. 102) nebo, nebylo-li reklamace, ode dne podání žaloby (čl. 104).

Čl. 100. Vrácení náhrady.

Náhrada přijatá neprávem musí býti vrácena. Při podvodu má železnice mimo to nárok na zaplacení částky, rovnající se částce neprávem vyplacené, nehledíc k trestně právnímu stíhání.

Čl. 101. Ručení železnice za její zaměstnance.

§ 1. Železnice ručí za své zaměstnance ve své službě a za jiné osoby, kterých užije ku provedení převzaté přepravy.

§ 2. Provádějí-li železniční zaměstnanci na žádost zájemců úkony, které železnici nepříslušejí, jsou pokládáni za zmocněnce toho, za něhož jsou činni.

ČÁST II.

Reklamace. Žaloby. Zánik a promlčení nároků z přepravní smlouvy.

Čl. 102. Reklamace.

§ 1. Uplatňuje-li reklamant (§ 2) mimosoudně nároky z přepravní smlouvy (reklamace), je povinen tak učiniti písemně u železnice příslušné podle čl. 104; nároky je povinen odůvodniti.

§ 2. Reklamaci může podati ten, kdo má podle čl. 103 právo žalovati železnici.

§ 3. Reklamant je povinen předložiti doklady určené tarifem, a to buď v prvopise nebo v opise, na přání železnice řádně ověřeném. Při vyřízení reklamace může železnice žádati u nároku z přepravy cestovních zavazadel nebo spěšnin vrácení zavazadlového lístku, u nároku z přepravy zboží předložení prvopisu nákladního listu nebo duplikátu nákladního listu či přijímacího listu nebo dobírkového listu, aby v nich poznamenala vyřízení.

§ 4. Reklamace se pokládá za platnou, neustanovuje-li tarif jinak, byla-li podána reklamantem (§ 2) u příslušné železnice (§ 1), a to okamžikem, kdy byly k ní předloženy doklady o oprávněnosti (§ 3).

Čl. 103. Osoby oprávněné k žalobě na železnici.

§ 1. Domáhati se žalobou nároku na vrácení částek placených podle přepravní smlouvy jest oprávněn:

a) u nároku z přepravy cestujících nebo cestovních zavazadel ten, kdo předloží jízdenku nebo zavazadlový lístek nebo, nemá-li těchto dokladů, prokáže jinak svou oprávněnost;

b) u nároku z přepravy spěšnin nebo zboží, kdo částku tu zaplatil.

§ 2. Domáhati se žalobou nároku z dobírky jest oprávněn odesilatel.

§ 3. Domáhati se žalobou nároku na náhradu za úplnou nebo částečnou ztrátu, poškození nebo zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží, jakož i všech ostatních nároků z přepravní smlouvy jest oprávněn:

a) u nároku z přepravy cestovního zavazadla ten, kdo předloží zavazadlový lístek nebo, nemá-li tohoto dokladu, prokáže jinak svou oprávněnost;

b) u nároku z přepravy spěšnin až do odběru odesilatel, po odběru příjemce;

c) u nároku z přepravy zboží odesilatel, pokud má právo měniti přepravní smlouvu, jak řečeno v čl. 71 § 11, nebo příjemce od okamžiku, kdy buď dostal nákladní list neb uplatnil práva, která mu přísluší podle čl. 63 § 3.

§ 4. Chce-li u zboží uplatniti žalobou své nároky uvedené v § 3 odesilatel, musí předložiti duplikát nákladního listu či přijímací list. Nemůže-li odesilatel předložiti vydaný duplikát nákladního listu či přijímací list, může uplatniti svůj nárok jen tehdy, prokáže-li jinak svou oprávněnost, nebo prokáže-li, že příjemce zboží odmítl. Nebyl-li duplikát nákladního listu či přijímací list vydán, musí jinak prokázati svou oprávněnost.

Čl. 104. Železnice, na které lze podati žalobu.

§ 1. Nárok může býti žalobou uplatněn:

a) jde-li o vrácení částek, které byly placeny podle přepravní smlouvy, — jen proti železnici, která příslušnou částku vybrala;

b) jde-li o dobírku, — jen proti odesílací železnici;

c) jde-li o ostatní nároky z přepravní smlouvy, — buď proti odesílací železnici nebo proti železnici určení nebo proti té železnici, na jejíž trati se udála skutečnost opravňující k žalobě. Nedostala-li železnice určení cestovní zavazadlo, spěšninu nebo zboží, může býti nicméně žalována.

§ 2. Mezi železnicemi jmenovanými v § 1 c) má žalobce právo volby. Právo volby zaniká podáním žaloby.

§ 3. Žalobou navzájem nebo námitkami může býti uplatněn nárok i proti jiné, než v § 1 jmenované železnici, zakládá-li se žaloba železnice na téže přepravní smlouvě. (Viz však čl. 108).

Čl. 105. Zjištění ztráty nebo poškození.

§ 1. Objeví-li železnice částečnou ztrátu nebo poškození, nebo domnívá-li se toho, nebo tvrdí-li tak oprávněný, je železnice povinna hned, a to pokud možné v přítomnosti oprávněného, zjistiti zápisem, v jakém pořádku je cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží, jejich váhu a pokud možné též velikost škody, její příčinu a dobu, kdy škoda vznikla. Na žádost oprávněného vydá mu železnice opis zápisu.

§ 2. K zjišťování částečné ztráty nebo poškození přibere železnice dva svědky jí cizí a, je-li toho třeba nebo na požádání oprávněného, i znalce (srovnej však čl. 91 § 3). I oprávněný může si přibrati svého znalce na vlastní útraty.

§ 3. Úplnou ztrátu zjistí železnice písemně; podá o ní zprávu oprávněnému a vydá mu na požádání opis zjištění.

§ 4. Neuzná-li oprávněný zjištění zápisem (§ 1), může navrhnouti soudní zjišťování podle zákonných ustanovení.

§ 5. K usnadnění železničního pátrání je při ztrátě cestovního zavazadla cestující povinen ztracené kusy co možná přesně popsati.

Čl. 106. Zánik nároků proti železnici z přepravní smlouvy.

§ 1. Přijetím cestovního zavazadla a odběrem spěšniny nebo zboží zanikají všechny nároky proti železnici z přepravní smlouvy.

§ 2. Nezaniknou však:

a) nároky na náhradu škody, dokáže-li oprávněný, že škoda byla způsobena zlým úmyslem nebo hrubou nedbalostí železnice;

b) nároky na náhradu za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží, byly-li podány do 14 dnů, den přijetí neb odběru v to nečítajíc;

c) nároky na náhradu za částečnou ztrátu nebo poškození:

1. byly-li částečná ztráta nebo poškození zjištěny podle čl. 105 před přijetím neb odběrem, nebo

2. bylo-li zjištění, které mělo býti provedeno podle čl. 105, opominuto toliko vinou železnice;

d) nároky na náhradu za zevně neznatelné škody, které byly zjištěny teprve po přijetí neb odběru, podal-li oprávněný návrh na zjištění podle čl. 105 ihned po objevení škody a nejpozději ve 3 dnech po přijetí cestovního zavazadla neb odběru spěšniny, či nejpozději v 7 dnech po odběru zboží a dokáže-li, že škoda vznikla od přijetí ku přepravě do výdeje nebo dodání;

e) nároky na vrácení zaplacených částek nebo dobírky.

§ 3. Oprávněný může tak dlouho odpírati přijetí cestovního zavazadla neb odběr spěšniny nebo zboží, a to u zboží i tehdy, přijal-li nákladní list a zaplatil přepravné, dokud železnice nevyhoví jeho návrhu na zjištění tvrzených škod. Výhrady učiněné při přijetí neb odběru nemají účinku, nejsou-li železnicí uznány písemně.

§ 4. Ručení za úplnou ztrátu cestovního zavazadla zaniká, nebylo-li žádáno o výdej ve stanici určení do 6 měsíců po příjezdu vlaku zmíněného v čl. 33 § 2. železnice je však povinna podati zprávu oprávněnému, je-li jeho bydliště železnici známé, nebo může-li býti vypátrán, jestliže cestovní zavazadlo bylo nalezeno do roka po žádosti za výdej.

Čl. 107. Promlčení nároků z přepravní smlouvy.

§ 1. Nároky z přepravní smlouvy se promlčují v jednom roce, nebyla-li příslušná částka již určena uznáním, smírem nebo rozsudkem. Promlčení však nastane ve 3 letech, jde-li o nároky:

a) za škody způsobené zlým úmyslem nebo hrubou nedbalostí;

b) z důvodu podvodu podle čl. 100;

c) odesilatele na vyplacení dobírky vybrané železnicí od příjemce.

§ 2. Promlčení se počíná:

a) při nárocích na náhradu za částečnou ztrátu, poškození, jakož i zpožděný výdej nebo překročení dodací lhůty uplynutím dne výdeje cestovního zavazadla neb uplynutím dne dodání spěšniny nebo zboží;

b) při nárocích na náhradu za úplnou ztrátu uplynutím dne, kdy mělo býti cestovní zavazadlo vydáno a u spěšniny nebo zboží uplynutím dne, kdy dodací lhůta skončila;

c) při nárocích na doplacení nebo vrácení jízdného, přepravného, přirážky nebo výdajů podle čl. 43 § 12 nebo čl. 69 § 1 uplynutím dne, kdy bylo placeno, nebo — nebylo-li placeno — u cestujících a cestovních zavazadel uplynutím dne, kdy mělo býti placeno, u spěšnin a zboží uplynutím dne, kdy byly převzaty ku přepravě;

d) při nárocích z dobírek uplynutím 15. dne po skončení dodací lhůty;

e) při nárocích na zaplacení doplatku ke clu požadovaného celním úřadem uplynutím dne, kdy celní úřad uplatnil své nároky;

f) při ostatních nárocích z přepravy cestujících uplynutím dne, kdy jízdenka pozbyla platnosti.

§ 3. Promlčení se staví platnou reklamací písemnou (čl. 102 § 4). Promlčení pokračuje dnem, kdy železnice písemně zamítla reklamaci a vrátila doklady, které k ní byly připojeny, pokud železnice není oprávněna si je ponechati. Důkaz o přijetí reklamace neb odpovědi a o vrácení dokladů přísluší tomu, kdo se toho dovolává. Opětovná reklamace nestaví promlčení.

§ 4. O přetržení promlčení a s výhradou předchozích ustanovení též o stavení promlčení platí všeobecné předpisy zákonné.

Čl. 108. Nepřípustnost uplatňovati zaniklé nebo promlčené nároky.

Zaniklé nebo promlčené nároky nemohou býti uplatňovány ani žalobou navzájem ani námitkami.

Čl. 109. Vzájemný postih železnic.

§ 1. Poskytla-li některá ze zúčastněných železnic náhradu z přepravní smlouvy, přísluší jí postih proti železnici, která škodu způsobila. Nelze-li tuto železnici zjistiti, nesou zúčastněné železnice škodu společně podle poměru délky tratí, kterými se zúčastnily přepravy, neprokáže-li některá, že škoda nenastala na jejích tratích.

§ 2. Vrátila-li některá železnice podle ustanovení tohoto řádu nebo tarifu oprávněnému jízdné nebo přepravné, které přísluší jiné železnici, má postih proti této železnici.

§ 3. Byla-li dána náhrada podle čl. 26 § 3 nebo čl. 27 § 6, nemá postih místa.

§ 4. Železnice jsou oprávněny dohodnouti se o vzájemném postihu i jinak, a to buď všeobecně napřed nebo zvlášť v jednotlivém případě.

Příloha A.

(k čl. 46).

Ustanovení o předmětech podmínečně připuštěných ku přepravě.

ÚVOD.

(1) Předměty, které nejsou vyjmenovány v oddílech I a II, ačkoli svou povahou patří mezi látky těchto oddílů, jsou vyloučeny z přepravy. Předměty, které nejsou vyjmenovány v oddílech III až VI, nebo které nepříslušejí do druhů látek tam vyjmenovaných, ačkoli svou povahou jsou látkami zápalnými, jedovatými, žíravými, odpor vzbuzujícími nebo zapáchajícími, je dovoleno přepravovati bez podmínky.

(2) Předměty vyjmenované v příloze A smějí býti zabaleny pospolu nebo s jiným zbožím jen tak, jak to dovoluje příloha A. Pokud to příloha A nebo tento řád nezakazuje, je dovoleno nakládati předměty přílohy A do téhož vozu pospolu nebo s jiným zbožím; tu je možné zapsati je též do téhož nákladního listu.

(3) Předepsané nálepky podle vzorců 1, 2 a 3 musí odesilatel nalepiti nebo přibíti; nedovoluje-li to povaha kusu, může je nalepiti na lepenku nebo tabulku a pevně přivázati ke kusu.

(4) Předpisy čl. 48 a 56 o údajích a prohlášeních v nákladním listu jakož i o označení kusů nejsou dotčeny ustanoveními přílohy.

ODDÍL I.

Látky, které mohou vybuchnouti.*)

I a. Výbušné látky (trhaviny a střeliviny).

Je dovoleno přepravovati:

1. skupina.

Nesnadno vybuchující látky výbušné:

1. *Amonnoledkové trhací látky výbušné* připuštěné ministerským výnosem k výrobě a přepravě.

2. *Nitrocelulosu* (střelnou bavlnu a kollodiovou bavlnu), vyhovuje-li požadavkům chemické stálosti látky (stability), a to:

a) nelisovanou, obsahuje-li alespoň 25% vody neb alkoholu (75 dílů suché látky a 25 dílů kapaliny);

b) lisovanou, obsahuje-li alespoň 15% vody (85 dílů suché látky a 15 dílů vody; viz též 2. skupinu, číslici 3).

3. *Bezdýmný prach (též lovecký)* všech vzorů, připuštěných ministerským výnosem k výrobě a přepravě.

4. *Aromatické nitrolátky:*

a) trinitrotoluol, jakož i trinitrotoluol zvaný kapalný (neutrální směs nitrovaných toluolů, kapalná při obyčejné teplotě), trinitroxylol, trinitrobenzol, trinitronaftalín, tetranitronaftalín, hexanitrodifenylamin, trinitroanisol. Tyto látky nesmějí býti nebezpečnější než chemicky čistá kyselina pikrová;

b) kyselinu pikrovou (ekrasit) a trinitrokresol, jsou-li prosty pikrátů a kresolátů, t. j. sloučenin s kovy, jmenovitě s olovem.

5. *Jiné nesnadno vybuchující látky výbušné,* bylo-li pro ně předloženo zvláštní ministerské přepravní povolení.

2. skupina.

Snadno vybuchující látky výbušné:

1. *Černý prach* všech vzorů připuštěných ministerským výnosem k výrobě a přepravě.

2. *Dynamitové trhací látky výbušné* (obsahující více než 4% nitroglycerinu), připuštěné ministerským výnosem k výrobě a přepravě.

3. *Nitrocelulosu* (střelnou bavlnu a kollodiovou bavlnu), vyhovuje-li požadavkům chemické stálosti látky (stability), a to:

a) nelisovanou, obsahuje-li alespoň 15% vody (85 dílů suché látky a 15 dílů vody; srovnej též 1. skupinu, číslici 2);

b) lisovanou v podobě patron s povlakem parafinovým.

4. *Jiné snadno vybuchující látky výbušné,* bylo-li pro ně předloženo zvláštní ministerské přepravní povolení.

Přepravní podmínky.

Přeprava výbušných látek se řídí těmito ustanoveními:

*) (1) Odesílají-li se látky, které mohou vybuchnouti a které nejsou povoleny ku přepravě po železnici, ke zkušebním účelům v ryzí váze nanejvíce 0·5 kg, musí je železnice přijmouti ku přepravě. Ustanovení o balení a přepravě těchto látek jsou obsažena v úředním rozkaze, který musí odesilatel předložiti při podeji a připojiti k nákladnímu listu.

(2) O zásilkách vojenské správy nebo pro vojenskou správu mohou býti vydány zvláštní předpisy.

A. Balení.

1. skupina.

(1) *Amonnoledkové trhací látky výbušné* číslice 1:

a) kusy po 20 kg ryzí váhy se přepravují v krabicích, vložených do dřevěných beden jen v těch způsobech balení, které jsou předepsány v povolovacím výnose. Na každé bedně musí býti nalepena výkazka s těmito údaji: „Výbušné. 1. skupina", název a ryzí váha výbušné látky, firma výrobce, datum výroby, číslo a datum ministerského výnosu, kterým bylo dáno výrobní a přepravní povolení. Výkazka musí býti přilepena tak, aby se roztrhla při otevření bedny. Mimo to musí býti na každé bedně zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina", název výbušné látky a firma výrobce;

b) je-li v kuse menší množství než 20 kg ryzí váhy zabalené v původních krabicích lepenkových, uloží se tyto krabice do pevné dřevěné bedničky, opatřené zřetelně názvem a ryzí vahou výbušné látky, číslem a datem ministerského výnosu, kterým bylo dáno výrobní a přepravní povolení, jakož i adresou odesilatele. Mimo to musí býti na každé bedničce zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina";

c) je-li v kuse množství nad 20 kg až do 50 kg ryzí váhy, užije se lepenkových krabic nebo krabic z pocínovaného plechu, které se vloží do dřevěných beden tak, aby se neposunovaly. Na každé bedně musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina" a název výbušné látky. Mimo to musí býti bedna opatřena nálepkou s datem rozboru, místem a datem balení, ryzí vahou výbušné látky a podpisem osoby pověřené balením. Každá bedna musí býti též opatřena továrním olůvkem. Hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg;

d) tarif ustanovuje, který způsob balení pod a) až c) lze pro určité druhy těchto látek užíti.

(2) *Nitrocelulosa* (střelná bavlna a kollodiová bavlna) číslice 2:

a) musí býti vložena do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob, nepropouštějících vodu nebo, třeba-li, alkohol. Je dovoleno užíti odolných a nepromokavých sudů lepenkových nebo dřevěných nádob, vyložených pozinkovaným nebo pocínovaným plechem. Nádoby se nesmějí zatloukati železnými hřeby. Na každé nádobě musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Mokrá nitrocelulosa";

b) ryzí váha výbušné látky v jednom kuse nesmí býti větší než 50 kg, hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg.

(3) *Bezdýmný prach* všech vzorů číslice 3:

a) smí se přepravovati v bečkách z pocínovaného nebo lakovaného plechu železného se závěrem utěsněným pryžovou vložkou nebo v pevných bednách dřevěných, dobře utěsněných a uzavřených mosaznými nebo pocínovanými šrouby, nebo v dřevěných sudech s dřevěnými obručemi;

b) drobnotvárné druhy prachu musí býti baleny do hustých, dobře zavázaných pytlů ze surového hedvábí nebo hustého plátna, které se pak vloží do plechových beček anebo dřevěných sudů (beden);

c) druhy větších tvarů musí býti baleny do dobře uzavřených beden dřevěných, vyložených papírem a uzavřených mosaznými nebo pocínovanými šrouby nebo do dřevěných sudů nebo do plechových beček;

d) ryzí váha výbušné látky v jednom kuse nesmí býti větší než 50 kg, hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg;

e) menší množství prachu (též loveckého) může býti baleno do plechových krabiček nebo plátěných pytlíčků nebo pevných sáčků papírových; ty musí býti vloženy do pevných bedniček dřevěných. Víka bedniček musí se připevniti mosaznými nebo pocínovanými hřebíky nebo šrouby;

f) na každém kuse s bezdýmným prachem musí býti nalepena výkazka s těmito údaji: „Výbušné. 1. skupina. Bezdýmný prach", ryzí váha výbušné látky, firma výrobce neb adresa odesilatele. Mimo to musí býti na každé nádobě zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Bezdýmný prach".

(4) *Aromatické nitrolátky* číslice 4:

a) látky číslice 4 a) [vyjma trinitrotoluol zvaný kapalný; o tom viz b)] musí býti řádně zabaleny do hustých pytlů plátěných a vloženy do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden nebo sudů dřevěných. Místo dřevěných nádob lze užíti též odolných a nepromokavých sudů lepenkových. Na každé nádobě musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina", název a ryzí váha výbušné látky, firma výrobce neb adresa odesilatele;

b) trinitrotoluol zvaný kapalný může býti balen nejen do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných, nýbrž i do železných nádob s naprosto neprodyšným závěrem, který by při požáru povolil tlaku plynů tvořících se uvnitř nádoby. Na každé nádobě musí býti zřetelný černý nápis podle odst. a);

c) kyselina pikrová (ekrasit) a trinitrokresol číslice 4 b) mohou býti uloženy do pev-

ných, utěsněných a nepromokavých nádob dřevěných, jsou-li baleny do hustých, pečlivě zavázaných pytlů plátěných; jinak musí býti dřevěné nádoby vyloženy nepropustným papírem balicím. Bedny musí býti spojeny pocínovanými šrouby. Místo dřevěných nádob lze užíti též odolných a nepromokavých sudů lepenkových. K balení nesmí se užíti látek obsahujících olovo (jeho směsi nebo sloučeniny). Na každé nádobě musí býti zřetelný černý nápis podle odst. a);

d) ryzí váha výbušné látky číslice 4 v jednom kuse nesmí býti větší než 50 kg, hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg.

(5) *Jiné nesnadno vybuchující látky výbušné* číslice 5 musí býti zabaleny podle předpisu uvedeného v ministerském přepravním povolení pro příslušnou zásilku.

2. skupina.

(1) *Černý prach* číslice 1:

a) musí býti balen do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných (sudů) tak, aby bylo zamezeno rozsypání a roztroušení. Ke spojení nádob nesmí se užíti železných hřebíků nebo šroubů ani jiných železných upevňovadel (obručí, pásek a pod.), nýbrž pouze mosazných nebo bronzových hřebíků, nebo dobře pozinkovaných nebo pocínovaných hřebíků železných. Místo dřevěných nádob lze též užíti lakovaných anebo pocínovaných nádob železných nebo jiných nádob kovových, na př. měděných;

b) před vložením do dřevěných nádob musí býti černý prach vsypán do hustých a trvanlivých pytlů, moučkový prach do kožených měšců nebo pytlů dvojitě tkaných. Černý prach může býti balen i do krabic z pozinkovaného nebo pocínovaného plechu. Tyto krabice vloží se potom do dřevěných nádob. Tu není nutné, aby prach byl dáván před tím ještě do pytlů;

c) ryzí váha prachu nesmí býti v jednom kuse větší než 60 kg, hrubá váha kusu nesmí býti větší než 100 kg;

d) pro menší množství zrněného prachu lze užíti dřevěných bedniček, do kterých se vloží prach balený do plátěných pytlíčků nebo do pevných sáčků papírových;

e) na každém kuse s černým prachem musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Černý prach“, ryzí váha prachu, firma výrobce neb adresa odesilatele.

(2) *Dynamitové trhací látky výbušné* číslice 2:

a) přepravují se v kusech po 25 kg ryzí váhy výbušné látky v původních obalech továrních, t. j. tak zabalených v krabicích a vložených do dřevěných beden, jak předpisuje ministerský výnos. Na každé bedně musí býti nalepena výkazka s těmito údaji: „Výbušné. 2. skupina“, název a ryzí váha výbušné látky, firma výrobce, datum výroby, číslo a datum ministerského výnosu, kterým bylo dáno výrobní a přepravní povolení. Výkazka musí obsahovati i návod, jak se má bedna otvírati, a musí býti nalepena tak, aby se roztrhla při otevření bedny. Mimo to musí býti na každé bedně nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název výbušné látky, průměr náložek a firma výrobce neb adresa odesilatele;

b) je-li v kuse menší množství než 25 kg ryzí váhy, musí býti baleno v původních krabicích lepenkových, které se vloží do pevné bedničky dřevěné. Víko bedničky třeba upevniti pocínovanými hřebíky. Na bedničce musí býti nalepen návod, jak se má bednička otvírati. Mimo to musí býti na každé bedničce nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název výbušné látky a adresa odesilatele.

(3) *Nitrocelulosa* (střelná bavlna a kollodiová bavlna) číslice 3:

a) nitrocelulosa číslice 3a) musí býti zabalena do pevných, vodu nepropouštějících nádob dřevěných, bez železných obručí nebo pásek tak pevně, aby se obsah nemohl třísti. Místo dřevěných nádob lze užíti odolných a nepromokavých sudů lepenkových. Nádoby se nesmějí zatloukati železnými hřebíky;

b) lisované patrony číslice 3b) je třeba spojiti před uložením do nádob pevným papírovým obalem v balíky;

c) na každé nádobě musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Nitrocelulosa“;

d) ryzí váha jednoho kusu nesmí býti větší než 50 kg, hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg.

(4) *Jiné snadno vybuchující látky výbušné* číslice 4 musí býti zabaleny podle předpisu uvedeného v ministerském přepravním povolení pro příslušnou zásilku.

B. Podej.

(1) O podeji výbušných látek 1. skupiny není zvláštních předpisů.

(2) O podeji výbušných látek 2. skupiny platí toto:

a) není dovoleno je podati ku přepravě do stanic nebo po tratích, kde je přeprava těchto látek zakázána vůbec, nebo je-li tato obmezena jen na určité množství, přesahuje-li zásilka ustanovenou mez;

b) není dovoleno je podati jako rychlé zboží;

c) nejsou-li přepravovány zvláštním vlakem, možno jich přijetí napřed obmeziti na určitý den v týdnu a vlak. Ustanovení dnů a vlaků je vyhrazeno schválení dozorčího úřadu;

d) přepravné třeba zaplatiti při podeji. Dobírka, záloha a opověď zájmu na dodání nejsou dovoleny;

e) není-li zvláštní úmluvy s odesílací stanicí, je třeba ohlásiti zásilku u výpravny zboží v odesílací stanici alespoň 24 hodiny před podejem a předložiti přesný a úplný opis nákladního listu, třebas i předepsaného ministerského povolení. Zásilku lze podati toliko v hodinách ustanovených výpravnou zboží;

f) přepravu ve zvláštních vlacích je třeba ohlásiti odesílací stanici alespoň 4 dny před podejem a udati stanici určení.

C. Nákladní list. Osvědčení.

(1) a) Odesilatel je povinen zapsati do nákladního listu vedle názvu též ryzí váhu výbušné látky v každém kuse, hrubou váhu každého kusu a úhrnnou hrubou váhu celé zásilky.

b) U výbušných látek 1. skupiny musí býti v nákladním listu pod údajem obsahu zřetelně vyznačeno: Výbušné!.

c) U výbušných látek 2. skupiny musí býti v nákladním listu pod údajem obsahu zřetelně vyznačeno: Výbušné!.

(2) a) Zvláštní předpisy ustanovují, je-li třeba pro přepravu výbušných látek osvědčení a jakých.

b) Každá zásilka výbušných látek 1. skupiny číslic 2 a 4 a 2. skupiny číslice 3 musí býti doložena osvědčením úředně oprávněného inženýra-chemika oboru výbušinového, uznaného železnicí, že obsah zásilky vyhovuje podmínkám ustanoveným v oddílu Ia přílohy A k železničnímu přepravnímu řádu.*)

(3) Nákladní list musí obsahovati prohlášení odesilatelovo, že balení je provedeno podle příslušných předpisů.

*) Zásilky podané vojenskou správou nemusí býti provázeny osvědčením. Podpis zmocněnce vojenské správy na nákladním listu nahrazuje osvědčení.

D. Přepravní prostředky.

(1) Veškeré výbušné látky 1. a 2. skupiny se přepravují v krytých vozech.

(2) Kyselina pikrová (ekrasit) a trinitrokresol nesmějí se přepravovati ve voze, jehož stěny nebo střecha jsou pokryty olovem nebo sloučeninami olova nebo ve voze znečištěném olovem, sloučeninami olova, vápnem, minerálními barvami, lučebninami a pod.

(3) Pro výbušné látky 2. skupiny a bezdýmný prach všech vzorů 1. skupiny číslice 3 platí ještě toto:

a) lze užíti toliko vozu s pérovým zařízením nárazovým a tažným, pevnou bezpečnou střechou, těsným zapažením a dobře přiléhajícími dveřmi;

b) nelze užíti vozu, v jehož vnitřku vyčnívají železné hřeby, šrouby, šroubové matky a pod.;

c) nelze užíti vozu, jehož ložiska byla nedávno obnovena nebo jehož revisní lhůta končí;

d) dveře a okna vozu je třeba uzavříti a mezery utěsniti; papíru však nesmí se k tomu užíti;

e) zásilky musí býti přepravovány z odesílací stanice do stanice určení v témže voze a smějí býti překládány jen, jestliže je to nezbytně nutné.

(4) Vozy s výbušnými látkami 2. skupiny musí odesilatel, dříve než se začne nakládati, polepiti nálepkami podle vzorce 1.

E. Nakládání.

(1) Není přípustné nakládati výbušné látky 1. a 2. skupiny do téhož vozu společně se zápalkami pro střelné zbraně a zápalnými hladinami [I b, 1. skupina číslice 2 a)] a se snadno vybuchující municí I b, 2. skupina, rovněž ne s předměty pod I c, I d, I e, II, III a V, jakož i se zbožím, které se snadno vznítí. Kyselina pikrová (ekrasit) a trinitrokresol nesmějí se též nakládati do téhož vozu společně s olovem, suříkem, klejtem, bělobou a jinými přípravky obsahujícími olovo.

(2) *Při nakládání se musí každý kus s výbušnou látkou vždy velmi opatrně zvednouti, nésti a ve voze položiti. Je přísně zakázáno takovými kusy házeti, smýkati, je převraceti, váleti a otáčeti o hrany a rohy; zvláště musí býti chráněny před nárazy, údery a znečištěním.*

(3) a) Ve voze je třeba uložiti každý kus tak pevně, aby se nemohl posunovati, třísti, otřásati, převrátiti nebo spadnouti.

b) Ležící sudy nebo bečky s výbušnými látkami 2. skupiny musí se položiti rovnoběžně s podélnými stěnami vozu a vespod zajistiti dřevěnými klíny. Proti podélnému posunutí sudů nebo beček, jakož i proti pohybu vzhůru je třeba zásilku upevniti laťovím.

(4) a) Při nakládání výbušných látek 2. skupiny do téhož vozu společně s jiným zbožím [srovnej však odst. (1)] je třeba, aby toto zboží, které se musí naložiti dříve, bylo uloženo ve voze tak pevně, aby se za jízdy nemohlo uvolniti a poškoditi obaly výbušných látek. Toto zboží nesmí býti vykládáno dříve než výbušné látky.

b) Tu nesmí býti množství výbušných látek 2. skupiny v témž voze větší než 1000 kg ryzí váhy.

(5) Výbušné látky 2. skupiny nesmějí býti nakládány u skladišť nebo skladištních ramp, nýbrž na postranních kolejích pokud možné odlehlých a pokud možné teprve krátce před odjezdem vlaku, kterým mají býti přepraveny. Odesilatel je povinen obstarati nakládání za odborného dozoru, jakož i pomůcky (plachty, klíny, zámky a pod.) potřebné k upevnění a zabezpečení zásilky, které odevzdá železnice příjemci se zásilkou, a vhodné, rychle účinkující přístroje k hašení.

(6) Nepovolané osoby nesmějí prodlévati na místě, kde se nakládají výbušné látky 2. skupiny.

F. Ochranná opatření na stanici a za jízdy.

(1) Ani při nakládání výbušných látek ani za jich přepravy nesmí se ve voze ani u vozu kouřiti, udržovati oheň neb otevřené světlo.

(2) *Pro výbušné látky 2. skupiny platí ještě toto:*

a) lokomotivy jedoucí mimo — pokud možné i při setkání na trati mimo stanici — musí míti zavřeny popelníkové klapky a topná dvířka. V době, kdy lokomotiva jede mimo, musí býti nakládání přerušeno, dveře vozu zavřeny, a ještě nenaložená část zásilky bezpečně přikryta plachtou;

b) naložené vozy musí býti odděleny od lokomotivy alespoň čtyřmi vozy, které nejsou naloženy hořlavými látkami. Kamenné a hnědé uhlí, koks a dříví nejsou podle tohoto ustanovení hořlavými látkami;

c) vozy s těmito látkami nesmějí býti nikdy odráženy a spouštěny a musí býti přisunovány k zavěšení s jinými vozy s největší opatrností; rovněž nesmějí býti na ně vozy odráženy nebo spouštěny;

d) stojí-li vůz delší dobu ve stanici na cestě, musí býti přestaven na kolej pokud možné odlehlou. Tu může železnice požádati místní policii nebo četnictvo, aby zásilku, hledíc k veřejné bezpečnosti, hlídaly, není-li doprovázena.

Pro výbušné látky 2. skupiny platí i toto:

G. Určení vlaků a zařadění vozů s výbušnými látkami do vlaku.

(1) Tyto látky se nesmějí přepravovati vlaky dopravujícími cestující; výjimečně lze je přepravovati nákladními vlaky s přepravou cestujících jen tam, kde nejezdí vlaky nákladní; tu lze přepravovati u vlaku toliko množství až do 1000 kg ryzí váhy těchto výbušných látek.

(2) Vozy musí býti zařaděny do vlaku co nejdále od lokomotivy, a to alespoň o čtyři vozy [srovnej F, odst. (2) b)], avšak tak, aby po nich následovaly alespoň tři vozy, které nejsou naloženy hořlavými látkami [srovnej F, odst. (2) b)]. Tyto vozy musí býti mezi sebou a s vozy předcházejícími a následujícími pevně zavěšeny, a náležité spojení musí býti pečlivě prohlédnuto v každé stanici na cestě, kde to dovoluje zdržení. Před vozy a za vozy, ve kterých jsou naloženy tyto látky v množství nanejvíce 100 kg ryzí váhy, stačí zařaditi po jednom voze, který není naložen hořlavou látkou; u zásilek až do 35 kg ryzí váhy výbušné látky není třeba zařaditi takové vozy.

(3) Ani na voze s těmito látkami, ani na nejbližším voze za ním nebo před ním nesmějí býti brzdy obsazeny. Brzda vozu na konci vlaku musí však býti obsluhována.

H. Zpravení stanic přechodních a stanice určení.

(1) Má-li zásilka, která obsahuje více než 1000 kg ryzí váhy těchto výbušných látek, přejíti na jinou dráhu, musí býti její příjezd ohlášen přechodní stanici co nejdříve telegraficky a označen příslušný vlak.

(2) Příchod zásilky, která obsahuje více než 1000 kg ryzí váhy těchto výbušných látek, ohlásí stanici určení telegraficky poslední stanice přechodní nebo v obvodu téže správy železniční ležící odesílací stanice.

J. Příchod do stanice určení a odběr zásilky.

(1) Byla-li stanice určení zpravena o pří-

chodu zásilky podle H, odst. (2), podá příjemci zprávu napřed a mimo to vždy ještě hned po příchodu zásilky. Příjemce je povinen zboží neprodleně odebrati.

(2) Tyto výbušné látky vykládá příjemce. O místu, kde se tak má státi, a o bezpečnostních opatřeních, kterých je při tom třeba, platí příslušná ustanovení E a F.

(3) Je-li třeba zásilku vykládati před odběrem, musí býti uložena na bezpečné místo, chráněna od mokra a ohně a hlídána. O hlídání platí ustanovení F, odst. (2) d).

(4) Zásilku výbušných látek 2. skupiny číslice 2, kterou příjemce neodebere po uskutečnění zprávy o příchodu zboží v nejbližších 9 hodinách denních (i v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech), zásilku ostatních výbušných látek v nejbližších 24 hodinách (i v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech), odevzdá železnice k dalšímu opatření průvodci, je-li zásilka doprovázena. Není-li zásilka doprovázena neb odepřel-li ji průvodce přijmouti, odevzdá ji po předchozí ohlášce příslušnému státnímu úřadu bezpečnostnímu a, kde to není možné, nejbližší četnické stanici, aby byla co nejrychleji odstraněna z nádražních prostorů. Odevzdání zásilky shora uvedeným osobám neb úřadům se rovná dodání příjemci, pokud jde o ručení železnice. O tomto odevzdání podá stanice určení zprávu příjemci i odesilateli na jejich útraty. Železniční správa jest oprávněna vybírati po uplynutí výše zmíněných lhůt zvětšené skladištné.

(5) Nastala-li přepravní překážka, je železnice oprávněna jednati podle odst. (4); tu nesmí vybírati zvětšené skladištné.

I b. Munice.

Je dovoleno přepravovati:

1. skupina.

Nesnadno vybuchující munici:

1. *Zápalnice bez zapalovačů:*

a) *časové zápalnice* (opředené jutové hadice o malém průměru se žilou z černého prachu). [Pokud jde o jiné zápalnice z černého prachu, viz I c číslice 1 c)];

b) *mžikové zápalnice* (bleskovice a pod.) (kovové trubice tenkých stěn o malém průměru se žilou z výbušných látek, které nejsou nebezpečnější než čistá kyselina pikrová, neb opředené bavlněné hadice o malém průměru se žilou z flegmatisované třaskaviny, která není nebezpečnější než černý prach, na př. bleskovice).

2. *Netřaskavá rozněcovadla,* která nezpůsobují výbuchu ani rozbuškami ani jiným zařízením:

a) *zápalky a roznětky* (s přikrytým povrchem zápalné složi), *zápalné hladiny;*

b) *prázdné nábojnice se zápalkou nebo roznětkou pro střelné zbraně;*

c) *ozubené zapalovače, trubkové zapalovače, zápalkové šrouby, elektrické zapalovače bez rozbušek, zapalovače časových zápalnic, úderné šrouby zápalkové nebo podobná zapalovadla se slabou náplní černého prachu, uváděná v činnost úderem, třením neb elektřinou;*

d) *zapalovače dělového střeliva bez rozbušek.*

3. *Třaskavky bez trhací složi* (petardy pro třaskavá zastavovací návěští na železnicích). (O třaskavkách s trhací složí viz 2. skupinu číslici 2).

4. *Ostré náboje pro ruční zbraně:*

a) *hotové náboje ostré s nábojnicemi zhotovenými výhradně z kovu.* Střely musí býti s nábojnicemi tak spojeny, aby se nemohla střela odděliti a náplň prachu vytrousiti;

b) *hotové náboje ostré s nábojnicemi částečně kovovými.* Náplň prachu musí býti v kovovém spodku nábojnice uzavřena zátkou nebo krytkou. Lepenka musí býti tak odolná, aby se za přepravy nezlomila;

c) *hotové lepenkové náboje se středním roznětem.* Lepenka musí býti ve stěnách tak silná a tak odolná, aby se za přepravy nezlomila;

d) *kuličkové náboje pro flobertky a lankasterky;*

e) *brokové náboje pro flobertky a lankasterky;*

f) *flobertkové a lankasterkové náboje bez kuliček a broků.*

5. *Dělové náboje naplněné bezdýmným prachem Ia, 1. skupina číslice 3 bez zápalkového šroubu nebo bez zápalky.*

6. *Jinou nesnadno vybuchující munici,* bylo-li pro ni předloženo zvláštní ministerské přepravní povolení.

2. skupina.

Snadno vybuchující munici:

1. *Třaskavá rozněcovadla:*

a) *rozbušky;*

b) *zapalovadla s rozbuškami* (elektrická a mechanická zapalovadla).

2. *Třaskavky s trhací složí.* (O třaskavkách bez trhací složi srovnej 1. skupinu číslice 3).

3. *Dělové střelivo, a to:*

a) dělové střely naplněné trinitrotoluolem nebo jinou trhavinou Ia, 1. skupiny bez rozbušky a zapalovače;

b) *ostré dělové střely naplněné trinitrotoluolem nebo jinou trhavinou Ia, 1. skupiny a opatřené rozbuškou nebo zapalovačem,* jsou-li rozbuška nebo zapalovač spolehlivě zajištěny proti výbuchu, který by mohl býti způsoben třením, nárazem neb úderem;

c) *dělové náboje naplněné bezdýmným prachem Ia, 1. skupiny číslice 3 se zápalkovým šroubem nebo se zápalkou,* jsou-li zápalkový šroub nebo zápalka spolehlivě zajištěny proti tření, nárazům neb úderům.

4. *Dělové střelivo hotově sestavené* (též střela vlisovaná do nábojnice), je-li plněno trhavinami a střelivinami Ia, 1. skupiny a vyhovuje-li jeho provedení také jinak podmínkám předcházející číslice 3 pro dělové střelivo rozložené, vyjímajíc jen tu okolnost, že není rozložené.

5. *Ostré dělové střelivo,* je-li plněno trhavinami a střelivinami Ia, 1. a 2. skupiny.

6. *Ostré vrhací miny.*

7. *Ostré letecké pumy bez zapalovačů a bez zapalovacího ústrojí.*

8. *Ostré ruční granáty.*

9. *Ekrasitové náložky.*

10. *Šrapnelové rakety.*

11. *Označovací náboje a náboje napodobující dělovou ránu (dělobuchy).*

12. *Pistolové osvětlovací a signální rakety.*

13. *Dýmové granáty.*

14. *Slzotvorné rakety.*

15. *Jinou snadno vybuchující munici,* bylo-li pro ni předloženo zvláštní ministerské přepravní povolení.

Přepravní podmínky.

Přeprava munice se řídí těmito ustanoveními:

A. Balení.

1. skupina.

(1) *Zápalnice bez zapalovačů* číslice 1:

a) *časové zápalnice* číslice 1a) musí býti (v kusech obvykle 8 m dlouhých) stočeny v kotouče různých průměrů a svázány motouzky tak, aby se kotouč nemohl rozvinouti. Svazek, který tvoří vždy 20 kotoučů do sebe složených a spojených motouzkem, se zavine do balicího papíru, v kteréžto úpravě se vloží do pevných, dřevěných dobře uzavřených beden, vyložených uvnitř balicím papírem. Místo dřevěných beden je dovoleno užíti též odolných a nepromokavých sudů lepenkových. Na každé bedně (lepenkovém sudu) musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Časové zápalnice" a „Chraňte od vlhka". Hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg;

b) 1. *bleskovice* číslice 1b) musí býti navinuty a svými uzavřenými konci přivázány na dřevěné nebo lepenkové bubny tak, aby se s nich nemohly smeknouti a rozvinouti. Na bubnu se bleskovice ještě ovine flanelovou nebo papírovou páskou. Dva až tři bubny se vloží do pevné bedny dřevěné, ve které se upevní dřevěnými klínky. Víko bedny se připevní pocínovanými šrouby. Na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Bleskovice". Hrubá váha kusu nesmí býti větší než 60 kg;

2. *jiné mžikové zápalnice* číslice 1 b) musí býti zabaleny podle předpisů uvedených v příslušném ministerském přepravním povolení.

(2) *Netřaskavá rozněcovadla* číslice 2:

a) musí býti balena do pevných utěsněných a dobře uzavřených obalů dřevěných (beden) nebo do krabic ze silného plechu. Mimo to jsou přípustné:

dřevěné sudy pro rozněcovadla číslice 2a) vyjma roznětky pro zapalovače; o těch viz odst. d);

pytle pro prázdné nábojnice číslice 2b);

dřevěné bečky neb odolné a nepromokavé bečky lepenkové pro elektrické zapalovače bez rozbušek číslice 2c);

b) před uložením rozněcovadel číslice 2a), vyjma roznětky pro zapalovače [viz odst. d)], do vnějších obalů je třeba dbáti:

1. zápalky, u kterých je povrch zápalné složi nepokryt, smějí býti pevně baleny nanejvíce po 1000, zápalky, u kterých je povrch zápalné složi přikryt, nanejvíce po 5000 do nádob z bílého plechu, do krabic z tuhé lepenky nebo dřevěných bedniček;

2. zápalné hladiny pro střelivo musí býti pevně baleny nanejvíce po 1000 do krabic z tuhé lepenky. Krabice, jejichž víko musí přesahovati, je nutné dobře svázati; vnější obal smí obsahovati nanejvíce 10 krabic a musí

býti uvnitř vyložen buď plstěnou vložkou 1 cm tlustou nebo podobnou látkou;

c) rozněcovadla číslice 2c) a d) musí býti utěsněna v obalech do nádob tak, aby se nemohla posunovati;

d) roznětky pro zapalovače musí býti baleny podle ustanovení pro rozbušky uvedených v A (Balení), 2. skupina (1), vyjma odst. d);

e) hrubá váha kusu s netřaskavými rozněcovadly číslice 2 b) a d) nesmí býti větší než 150 kg, číslice 2 a) a c) než 90 kg;

f) na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Netřaskavá rozněcovadla“, u roznětek pro zapalovače vedle toho nápis: „Chraňte od vlhka. Neklopte!“.

(3) *Třaskavky bez trhací složi* číslice 3 (petardy pro třaskavá zastavovací návěští na železnicích):

a) musí býti baleny do beden z drážkových prken alespoň 22 mm silných a pevně spojených šrouby do dřeva, úplně utěsněných a vložených do druhé bedny utěsněné, která nesmí míti větší objem než 60 dm^3;

b) třaskavky je třeba pevně vložiti do papírových ostřižků, pilin nebo sádry, nebo dobře srovnati a uložiti odděleně jednu od druhé tak, aby se nemohly dotýkati ani navzájem ani stěn bedny;

c) na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Třaskavky“.

(4) *Ostré náboje pro ruční zbraně* číslice 4:

a) musí býti dobře uloženy do nádob z bílého plechu nebo dřevěných nádob nebo do nádob z tuhé lepenky tak, aby se nemohly posunovati. Nádoby musí býti baleny těsně vedle sebe a nad sebou do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden dřevěných. Prázdné mezery musí býti vyplněny lepenkou, papírem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami — vše úplně suché — tak, aby bylo zamezeno viklání;

b) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 100 kg;

c) na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Ostré náboje pro ruční zbraně“.

(5) *Dělové náboje, naplněné bezdýmným prachem Ia, 1. skupina číslice 3, bez zápalkového šroubu nebo bez zápalky,* číslice 5:

a) musí býti baleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden tak, aby se nemohly posunovati. Mimo to musí býti každá nábojka uzavřena lepenkovou nebo kovovou krytkou tak, aby uvnitř zalaborovaný bezdýmný prach se nemohl vysypati;

b) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 150 kg;

c) na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné. 1. skupina. Adjustované dělové náboje“.

(6) *Jiná nesnadno vybuchující munice* číslice 6 musí býti zabalena podle předpisu uvedeného v ministerském přepravním povolení pro příslušnou zásilku.

2. skupina.

(1) *Třaskavá rozněcovadla* číslice 1:

a) 1. rozbušky je dovoleno zabaliti nanejvíce 100 kusů vedle sebe na stojato, otvorem vzhůru, do krabiček ze silného plechu tak, aby byl i při otřesech vyloučen pohyb jednotlivých kusů;

2. vnitřní strana víka a dna plechové krabice musí býti pokryty plstěnými vložkami, vnitřní stěny krabice lepenkovým papírem, a to tak, aby byl vyloučen přímý styk rozbušek s plechem;

3. prostor snad povstalý mezi rozbuškami a stěnou krabice musí býti vyplněn suchým ssacím papírem prostým písku nebo plstěnou vložkou;

b) 1. plechové krabice takto plněné musí býti přelepeny pryžovanou páskou, aby bylo víko pevně přitištěno k obsahu a zamezeno viklání rozbušek. Plechové krabice se spojí vždy po 5 v jeden balík obalem ze silného papíru balicího, nebo se pevně uloží do lepenkové nebo dřevěné krabice;

2. tyto krabice nebo balíky musí býti vloženy do trvanlivé bedny dřevěné se stěnami alespoň 22 mm silnými, nebo do silné bedny plechové, a to tak, aby pokud možné nevznikly mezery uvnitř beden;

3. mezery v bednách mezi krabicemi nebo balíky musí býti vycpány papírem, slamou, senem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami — vše úplně suché —, načež víko bedny, je-li z plechu, musí se spájeti, je-li ze dřeva, upevniti mosaznými nebo pocínovanými šrouby do dřeva. Otvory pro šrouby je třeba navrtati do víka a do stěn již před plněním beden;

c) bedny, jejichž víko má obsah tak při-

držovati, aby bylo zamezeno viklání, musí býti polepeny na víku předepsaným poučením,*) jak třeba otvírati a zavírati bednu, a vloženy víkem vzhůru do trvanlivé, nepropustné a mosaznými nebo pocínovanými šrouby do dřeva bezpečně uzavřené vnější bedny dřevěné se stěnami alespoň 25 mm silnými. Poučení musí býti nalepeno i na této vnější bedně. Mezera mezi vnitřní a vnější bednou musí býti na všech stranách alespoň 30 mm široká a pevně vyplněná pilinami, slamou, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami; vše musí býti úplně suché;

d) na vnější bedně musí býti mimo to nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Rozbušky" a „Chraňte od vlhka. Neklopte!";

e) žádná bedna nesmí obsahovati více než 20 kg ryzí váhy třaskavé složi a hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg. Bedny, jejichž váha přesahuje 25 kg, je třeba opatřiti držadlem nebo lištou.

(2) *Třaskavky s trhací složí* číslice 2:

a) je dovoleno baliti do nepropustných, bezpečně uzavřených beden dřevěných, z drážkových prken alespoň 22 mm silných, spojených šrouby do dřeva, úplně nepropustných a vložených do druhé bedny, která nesmí míti větší objem než 60 dm³;

b) třaskavky musí býti pevně vloženy do papírových ostřižků, pilin, sádry nebo jiným způsobem tak pevně a odděleně uloženy, aby se nemohly dotýkati ani navzájem ani stěn bedny;

c) na každé bedně musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Třaskavky s trhací složí";

d) bedna nesmí obsahovati více než 20 kg ryzí váhy třaskavé složi a hrubá váha kusu nesmí býti větší než 90 kg. Bedny, jejichž váha přesahuje 25 kg, je třeba opatřiti držadlem nebo lištou.

(3) *Dělové střelivo a ostré vrhací miny* číslic 3, 4, 5 a 6:

a) musí býti až do ráže 105 mm řádně zabaleny tak, aby se střely nemohly pohybovati, a to do pevných, k tomu účelu zrobených truhlíků muničních, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu. Víko musí býti připevněno železnými hřebíky nebo šrouby. Truhlíky musí býti opatřeny držadly;

b) tyto předměty ráže přes 105 mm musí býti řádně zabaleny do předepsaných silných obalů laťových. Latě musí býti na čelných stěnách přibity hřebíky a staženy buď železnými pásy nebo drátem;

c) u rozloženého střeliva dělového musí býti nábojky baleny zvlášť podle předpisu odst. (1);

d) na každém truhlíku i laťovém obalu musí býti u munice číslic 3, 4 a 6 zřetelný červený nápis, u munice číslice 5 jakož i u nábojek zvlášť balených zřetelný černý nápis: název munice a ráže; mimo to musí býti na každém kuse nálepka podle vzorce 1.

(4) *Ostré letecké pumy bez zapalovačů a bez zapalovacího ústrojí* číslice 7:

a) musí býti řádně zabaleny do silných předepsaných obalů laťových. Latě musí býti na čelných stěnách přibity hřebíky a staženy buď železnými pásy nebo drátem;

b) na laťovém obalu musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název munice a ryzí váha.

(5) *Ostré ruční granáty* číslice 8:

a) musí býti zabaleny tak, aby se nemohly posunovati, a to do pevných, k tomu účelu zrobených truhlíků muničních, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu. Víko musí býti připevněno železnými šrouby. Truhlíky musí býti opatřeny držadlem;

---

*) Poučení zní:

„Bedny s roznětkami pro zapalovače nebo rozbuškami musí se otvírati tak, že se odstraní napřed vývrtkou šrouby z víka vnější bedny, při čemž třeba dbáti, aby se bedna nepřeklopila přílišným snad opřením se osoby vývrtkou pracující.

Po uvolnění víka vnější bedny otevře se i vnitřní bedna s touž opatrností a týmž způsobem, načež se odstraní jak vývrtka, tak i vytažené šrouby ze stěn bedny.

Ve vnitřní bedně je na povrchu nejhořejší vrstvy, kterou tvoří jedna nebo více do papíru zabalených krabic s roznětkami pro zapalovače nebo rozbuškami, mezera vycpaná papírem, slamou, senem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami. Po opatrném odstranění výplně z této mezery — při čemž třeba přidržeti nejblíže položené krabice, aby nebyly vytrženy zároveň s výplní — vyjmou se špičkami prstů nejprve uvolněné krabice a pak teprve podle potřeby ostatní krabice téže vrstvy".

(Při jiném způsobu balení bude předcházející odstavec zníti: „Jedna nebo více krabiček s roznětkami pro zapalovače nebo rozbuškami v každé vrstvě jsou opatřeny tkanicí, za kterou je možné opatrně krabici vytáhnouti, a tak vzniklou mezerou vyjmou se podle potřeby i ostatní krabice téže vrstvy".)

„Vybalení každé další vrstvy se provede týmž způsobem.

Jednotlivé krabičky mají býti otvírány opodál ostatní zásoby roznětek pro zapalovače nebo rozbušek, při čemž se musí napřed odstraniti kusy ssacího papíru nebo plsti, kterých bylo užito k vyplnění mezer v krabicích, než lze prsty uchopiti roznětky pro zapalovače nebo rozbušky."

b) na každém truhlíku musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název munice a druh.

(6) *Ekrasitové náložky* číslice 9:

a) musí býti zabaleny tak, aby se nemohly posunovati, a to do předepsaných silných beden, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každé bedně musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název munice a druh.

(7) *Šrapnelové rakety* číslice 10:

a) musí býti baleny po 10 kusech do dobře uzavřených a utěsněných krabic lepenkových a pak vloženy tak, aby se nemohly posunovati, do dobře uzavřených beden dřevěných, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každém kuse musí býti zřetelný červený nápis: „Šrapnelové rakety“;

c) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 50 kg.

(8) *Označovací náboje a náboje napodobující dělovou ránu (dělobuchy)* číslice 11:

a) musí býti baleny tak, aby se nemohly posunovati, do dobře uzavřených beden dřevěných, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: název munice;

c) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 50 kg.

(9) *Pistolové osvětlovací a signální rakety* číslice 12:

a) musí býti baleny po 10 kusech do dobře uzavřených a utěsněných krabic lepenkových a pak vloženy tak, aby se nemohly posunovati, do dobře uzavřených beden dřevěných, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Pistolové osvětlovací rakety“ nebo „Signální rakety“;

c) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 50 kg.

(10) *Dýmové granáty* číslice 13:

a) balí se tak, aby se nemohly posunovati, do dobře uzavřených a utěsněných beden dřevěných, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Dýmové granáty“;

c) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 50 kg.

(11) *Slzotvorné rakety* číslice 14:

a) musí býti baleny po 10 kusech do dobře uzavřených a utěsněných krabic lepenkových, a pak vloženy tak, aby se nemohly posunovati, do dobře uzavřených beden dřevěných, jejichž stěny jsou spojeny na rybinu;

b) na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 1 a zřetelný červený nápis: „Slzotvorné rakety“;

c) hrubá váha kusu nesmí býti větší než 50 kg.

(12) *Jiná snadno vybuchující munice* číslice 15:

musí býti zabalena podle předpisu uvedeného v ministerském přepravním povolení pro příslušnou zásilku.

B. Podej.

(1) O podeji munice 1. skupiny není zvláštních předpisů.

(2) O podeji munice 2. skupiny platí předpisy pro výbušné látky I a, B (Podej) odst. (2).

C. Osvědčení. Nákladní list.

(1) Zvláštní předpisy ustanovují, je-li třeba pro přepravu munice osvědčení a jakých.*)

(2) Jinak platí tato ustanovení:

a) u munice 2. skupiny číslic 1 až 14 musí odesilatel osvědčiti v nákladním listu, že balení odpovídá předpisům přílohy A k železničnímu přepravnímu řádu, u munice číslice 15 předpisům příslušného ministerského přepravního povolení;

b) u munice 1. skupiny musí býti v nákladním listu pod údajem obsahu zřetelně vyznačeno: [Munice!];

c) u munice 2. skupiny musí býti v nákladním listu pod údajem obsahu zřetelně vyznačeno: [[Munice!]].

D. Přepravní prostředky.

(1) Veškerá munice 1. a 2. skupiny se přepravuje v krytých vozech.

(2) Pro munici 2. skupiny platí ještě předpisy pro výbušné látky I a, D (Přepravní prostředky) odst. (3) a (4).

E. Nakládání.

(1) Není přípustné nakládati munici 2. skupiny do téhož vozu společně s výbušnými lát-

*) Zásilky podané vojenskou správou nemusí býti provázeny osvědčením. Podpis zmocněnce vojenské správy na nákladním listu nahrazuje osvědčení.

kami 1. a 2. skupiny, s předměty pod I c, I d, I e, II, III a V, jakož i se zbožím, které se snadno vznítí.

(2) *Při nakládání se musí každý kus s municí vždy velmi opatrně zvednouti, nésti a ve voze položiti. Je přísně zakázáno takovými kusy házeti, smýkati, je převraceti, váleti, otáčeti o hrany a rohy; zvlášť musí býti chráněny před nárazy, údery a znečištěním.*

(3) Ve voze je třeba uložiti každý kus tak pevně, aby se nemohl posunovati, třítí, otřásati, převrátiti nebo spadnouti. Munice 2. skupiny číslic 3 b), 5 a 6 musí se uložiti ve voze tak, aby osa střely ležela rovnoběžně k čelným stěnám vozu. Každý kus musí býti uložen vždy víkem vzhůru.

(4) a) Při nakládání munice 2. skupiny do téhož vozu společně s jiným zbožím [srovnej však odst. (1)] je třeba, aby toto zboží, které se musí naložiti dříve, bylo uloženo ve voze tak pevně, aby se za jízdy nemohlo uvolniti a poškoditi obaly munice. Toto zboží nesmí býti vykládáno dříve než munice;

b) tu nesmí býti množství munice 2. skupiny v témž voze větší než 1000 kg hrubé váhy. Pro munici 2. skupiny číslic 3, 4 a 5 ráže nanejvíce 105 mm toto obmezení neplatí.

(5) Munice 2. skupiny, vyjma munici číslic 3 a) a 7, nesmí býti nakládána u skladišť nebo skladištních ramp, nýbrž na kolejích pokud možné odlehlých, a pokud možné teprve krátce před odjezdem vlaku, kterým má býti přepravena. Odesilatel je povinen obstarati nakládání za odborného dozoru, jakož i pomůcky (plachty, klíny, zámky a pod.) potřebné k upevnění a zabezpečení zásilky, které odevzdá železnice příjemci se zásilkou, a vhodné, rychle účinkující přístroje k hašení.

(6) Nepovolané osoby nesmějí prodlévati na místě, kde se nakládá munice 2. skupiny, vyjma munici číslic 3 a) a 7.

F. Ochranná opatření na stanici a za jízdy.

(1) Ani při nakládání munice ani za její přepravy nesmí se ve voze ani u vozu kouřiti, udržovati oheň neb otevřené světlo.

(2) *Pro munici 2. skupiny platí ještě toto:*

a) lokomotivy jedoucí mimo — pokud možné i při setkání na trati mimo stanici — musí míti zavřeny popelníkové klapky a topná dvířka. V době, kdy lokomotiva jede mimo, musí býti nakládání přerušeno, dveře vozů zavřeny, a ještě nenaložená část zásilky bezpečně přikryta plachtou. Při přepravě munice číslic 3 a) a 7 toto ustanovení neplatí;

b) vozy s municí 2. skupiny číslic 1, 2, 3 a) a c), 6, 8 až 15 jakož i s municí číslic 3 b), 4 a 5, pokud má větší ráži než 105 mm, musí býti odděleny od lokomotivy alespoň čtyřmi vozy, které nejsou naloženy hořlavými látkami. Vozy s municí 2. skupiny číslic 3 b), 4 a 5 o ráži nanejvíce 105 mm musí býti odděleny od lokomotivy alespoň jedním vozem, který není naložen hořlavými látkami. Kamenné a hnědé uhlí, koks a dříví nejsou podle tohoto ustanovení hořlavými látkami;

c) vozy s municí 2. skupiny nesmějí býti nikdy odráženy a spouštěny a musí býti přisunovány k zavěšení s jinými vozy s největší opatrností; rovněž nesmějí býti na ně vozy odráženy nebo spouštěny;

d) stojí-li vůz s municí 2. skupiny, vyjma vůz s municí číslic 3 a) a 7, po delší dobu ve stanici na cestě, musí býti přestaven na kolej pokud možné odlehlou. Tu může železnice požádati místní policii nebo četnictvo, aby zásilku, hledíc k veřejné bezpečnosti, hlídaly, není-li doprovázena.

Pro munici 2. skupiny platí i toto:

G. Určení vlaků a zařadění vozů s municí do vlaku.

(1) Munice 2. skupiny se nesmí přepravovati vlaky dopravujícími cestující; výjimečně lze ji přepravovati nákladními vlaky s přepravou cestujících jen tam, kde nejezdí vlaky nákladní. Přepravu munice 2. skupiny číslice 1 (rozbušky) v počtu nanejvíce 5 kusů a číslice 9 ve váze nanejvíce 2 kg může dozorčí úřad povoliti osobními vlaky.

(2) Nákladními vlaky s přepravou cestujících lze přepravovati u vlaku munici 2. skupiny toliko v množství nanejvíce 1000 kg hrubé váhy. Pro munici číslic 3, 4 a 5 ráže nanejvíce 105 mm toto obmezení neplatí.

(3) a) Vozy s municí 2. skupiny musí býti zařaděny do vlaku co nejdále od lokomotivy, a to alespoň o čtyři vozy [srovnej F, odst. (2) b)], avšak tak, aby po nich následovaly alespoň tři vozy, které nejsou naloženy hořlavými látkami [srovnej F, odst. (2) b)]. O municí 2. skupiny číslic 3, 4 a 5 ráže nanejvíce 105 mm viz b);

b) vozy s municí 2. skupiny číslic 3, 4 a 5 ráže nanejvíce 105 mm musí býti zařaděny do vlaku tak, aby před nimi a za nimi byl alespoň jeden vůz, který není naložen hořlavými lát-

kami [srovnej F, odst. (2) b)]. Totéž platí pro ostatní munici 2. skupiny v množství až do 100 kg hrubé váhy;

c) u zásilek munice 2. skupiny číslic 3, 4 a 5 ráže nanejvíce 105 mm v množství až do 1000 kg hrubé váhy a u ostatní munice 2. skupiny v množství až do 35 kg hrubé váhy není třeba zařaditi před vůz s těmito látkami a za něj zvláštní vůz podle a);

d) vozy s municí musí býti mezi sebou a s vozy předcházejícími a následujícími pevně zavěšeny a náležité spojení pečlivě prohlédnuto v každé stanici na cestě, kde to dovoluje zdržení.

(4) Ani na voze naloženém municí ani na nejbližším voze za ním nebo před ním jedoucím nesmějí býti brzdy obsazeny. Brzda vozu na konci vlaku musí však býti obsluhována.

H. Zpravení přechodních stanic a stanice určení.

(1) Má-li zásilka, která obsahuje více než 1000 kg hrubé váhy munice, přejíti na jinou dráhu, musí býti její příjezd ohlášen přechodní stanici co nejdříve telegraficky a označen příslušný vlak.

(2) Příchod zásilky, která obsahuje více než 1000 kg hrubé váhy munice, ohlásí stanici určení telegraficky poslední stanice přechodní nebo v obvodu téže správy železniční ležící stanice odesílací.

J. Příchod do stanice určení a odběr zásilky.

(1) Byla-li stanice určení zpravena o příchodu zásilky podle H, odst. (2), podá příjemci zprávu napřed a mimo to vždy ještě hned po příchodu zásilky. Příjemce je povinen zboží neprodleně odebrati.

(2) Munici vykládá příjemce. O místu, kde se tak má státi a o bezpečnostních opatřeních, kterých je při tom třeba, platí příslušná ustanovení E a F.

(3) Je-li třeba zásilku vykládati před odběrem, musí býti uložena na bezpečné místo, chráněna od mokra a ohně a hlídána. O hlídání platí ustanovení F, odst. (2) d).

(4) Zásilku munice, která nebyla odebrána po uskutečnění zprávy o příchodu zboží v nejbližších 24 hodinách (i v neděli, o zákonných svátcích či památných dnech), odevzdá železnice k dalšímu opatření průvodci, je-li zásilka doprovázena. Není-li zásilka doprovázena neb odepřel-li ji průvodce přijmouti, odevzdá ji po předchozí ohlášce příslušnému státnímu úřadu bezpečnostnímu a, kde to není možné, nejbližší četnické stanici, aby byla co nejrychleji odstraněna z nádražních prostorů. Odevzdání zásilky shora uvedeným osobám neb úřadům se rovná dodání zboží příjemci, pokud jde o ručení železnice. O tomto odevzdání podá stanice určení zprávu příjemci i odesilateli na jejich útraty. Železniční správa jest oprávněna vybírati po uplynutí 24 hodin zvětšené skladiště.

(5) Nastala-li přepravní překážka, je železnice oprávněna jednati podle odst. (4); tu nesmí vybírati zvětšené skladiště.

I c. Zapalovací a ohňostrojná tělesa.

Je dovoleno přepravovati:

1. *Zapalovací tělesa a zápalnice:*

a) obyčejné zápalky (sirky) a jiné třecí a škrtací zápalky;

b) pyrotechnické tyčinky zápalné, jako bengálské zápalky, tyčinky se zlatým deštěm, tyčinky s květinovým deštěm, kouzelné svíce a pod.;

c) zápalnice z černého prachu, zápalnice z tenké a husté hadice s duší z černého prachu o malém průměru; [pokud jde o jiné zápalnice z černého prachu — zápalnice s rychlým hořením — srovnej I b, 1. skupina číslice 1 a)].

2. *Pyrotechnické výrobky salonní, zápalné pásky:*

a) třaskavé bonbony, květinové lístky, lístky z kollodiového papíru a jiné podobné výrobky, obsahující nepatrné množství kollodiového papíru, nebo malé kuličky z třaskavého stříbra;

b) třaskavé hrášky, třaskavé granáty a podobné výrobky, obsahující třaskavé stříbro. Nesmějí však obsahovati více než 1 g třaskavého stříbra na 1000 kusů;

c) konfetové kuličky, Boskovy válečky, kotilonové ovoce a podobné výrobky, obsahující slabou náplň kollodiové bavlny určené k vypálení neškodného obsahu, jako kuliček z vaty, konfetů a pod.;

d) výbušné lístky (amorces), zápalné pásky, parafinové zápalné pásky, šlapací kuličky, třaskavé zátky, obsahující výbušnou látku složenou z chlorečnanu draselného nebo ledku, z malého množství fosforu, jakož i sirníku antimonitého, síry, mléčného cukru, ultramarinu, le-

pidla (dextrinu, gumy) nebo podobných látek. Na 1000 zápalných lístků lze užíti nanejvíce 7·5 g výbušné látky. Zápalná slož každé třaskavé zátky smí vážiti nanejvíce 0·08 g. Povrch zápalné složi musí býti vzdálen alespoň 5 mm od vrchního kraje otvoru vyvrtaného do zátky. Není-li zápalná slož uložena pevně mezi lístky papírové nebo v těsném pevném kalíšku z papírové hmoty, musí býti zátky tak husté a prosté pórů, aby bylo vyloučeno prosakování tekuté složi zápalné. Zápalná slož musí býti přikryta vrstvou korkové nebo dřevité moučky a zalita na to parafinem. Vložena-li zápalná slož mezi papírové lístky, stačí též vlisovaný kroužek lepenkový, který zápalnou slož přidržuje. Bylo-li upotřebeno kalíšku z papírové hmoty, stačí uzavříti otvor zátky nalisovaným a přelepeným lístkem papírovým;

e) ohňostroj zvaný španělský, jako lomozivé kotouče a lomozivé tyčinky, krupobití. Jednotlivé těleso nesmí vážiti více než 2·5 g, aniž smí obsahovati mimo gumu a barvu více než 6% žlutého fosforu, 23% amorfního fosforu a 21% chlorečnanu draselného.

3. *Ohňostrojná tělesa:*

a) umělecká tělesa ohňostrojná, jako rakety, římská světla, fontány, kola, slunce a pod.;

b) malé a salonní ohňostroje, jako žabky, fire crackers, toulačky, stříbrný a zlatý déšť a jiná podobná tělesa ohňostrojná, která lze vypáliti z ruky;

c) bengálské ohně, bengálské pochodně, signal blue lights a pod.

Pro složení ohňostrojných těles platí toto:

(1) Ohňostrojná tělesa nesmějí býti schopna vyvolati silný výbuch, aniž smějí obsahovati nějakou směs, která by se snadno vznítila buď samovolně nebo třením, tlakem neb úderem.

Jsou dovoleny:

a) přísada nanejvíce 3% práškového hořčíku do směsí nitratových a do bengálských pochodní hořčíkových;

b) směsi chlorečnanů obsahující nanejvíce 40% chlorečnanu draselného do malých světelných tělísek, která jsou uvnitř ohňostrojného tělesa;

c) tuby obsahující pikran hořečnatý a chlorečnany plněné v papírových dutinkách. Tyto vložky musí však býti flegmatisovány t. j. nesmějí míti schopnost vybuchnouti nárazem, úderem nebo zapálením.

Jiné směsi obsahující žlutý fosfor, zinkový prach, práškový hořčík nebo chlorečnany nejsou dovoleny.

(2) Tělesa číslice 3 a) a b) musí se skládati hlavně z moučného černého prachu smíšeného s uhlím, kovovým prachem (litinovým prachem, prachem z lité oceli), hliníkovým pozlátkem, olověným klejtem nebo jinými prášky nerostnými v lisovaném stavu. Každé těleso smí obsahovati nanejvíce 30 g černého prachu zrněného (v lisovaném stavu).

4. *Návěstní ohňostroj*, jako:

dělové rány a pod., skládající se z papírové dutinky zaklížené a motouzem ovinuté a obsahující nanejvíce 75 g zrněného prachu se zápalnicí, avšak bez detonačního zapalovače.

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) K balení se musí užíti pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden dřevěných. Pro předměty číslice 1a) lze též užíti pevných nádob z bílého plechu. Pro předměty číslic 2b) až e), 3 a 4 musí býti bedny ze spárovaných prken alespoň 18 mm silných; jejich hrany musí býti spojeny na rybinu nebo svlakem. Uvnitř se musí vyložiti dobrým a pevným papírem; papír může býti nahrazen lehkou vložkou zinkovou.

(2) Výrobky níže jmenované musí býti před vložením do nádob řádně zabaleny takto:

a) předměty číslic 1a), 2a) a 2c) do silných obalů papírových nebo do krabic;

b) předměty číslice 1b) do krabic, které se spojí po 10 až 12 papírovým obalem v pevný balík;

c) předměty číslice 2b) do dřevěných bedniček nebo do silných krabic lepenkových obalených papírem; aby se nepohybovaly, utěsní se pilinami. Krabice nesmí obsahovati více než 1000 kusů;

d) předměty číslice 2d):

1. výbušné lístky do pevných krabic lepenkových; krabice smí obsahovati nanejvíce 100 lístků. Krabice s výbušnými lístky se spojí po 12 do kotouče, a 12 kotoučů se spojí papírovým obalem v pevný balík;

2. zápalné pásky a parafinové pásky zápalné buď tak, jak uvedeno v odst. 1, nebo do krabic z bílého plechu v podobě válce s těsně nasazenými víky na obou koncích. Každá krabice smí obsahovati nanejvíce 12 svinutých proužků po 50 zápalných pásků. Krabice se spojí nanejvíce po 30 papírovým obalem v pevný balík;

3. třaskavé zátky do silných krabic lepenkových; krabice smí obsahovati nanejvíce 50 kusů. Zátky musí býti na dně krabice přilepeny neb alespoň ve své poloze stejně trvanlivě připevněny. Mezery musí býti vyplněny suchou moučkou dřevitou nebo korkovou nebo pilinami. Na tuto výplň musí býti položena vrstva vaty nebo jiné podobné látky a krabice zavřena víkem přesahujícím okraje. Každá krabice o sobě nebo vždy dvě krabice se sváží, a vždy 10 krabic se spojí papírovým obalem v pevný balík. Bedna smí obsahovati nanejvíce 20 balíků;

e) předměty číslice 2e) do dřevěných bedniček; bednička smí obsahovati nanejvíce 144 ohňostrojných těles řádně zabalených do pilin;

f) předměty číslice 3 do pevných krabic lepenkových nebo do dřevěných bedniček; předměty číslice 3c) mohou býti též baleny do papírových sáčků; umělecká ohňostrojná tělesa větších rozměrů musí býti zabalena do papíru, není-li jejich místo pro zapálení přikryto papírovou čepičkou. V obou případech musí býti zabráněno roztroušení;

g) předměty číslice 4 do pevných krabic, do kterých musí býti návěštní ohňostroje řádně uloženy, při čemž jednotlivá tělesa musí býti od sebe oddělena silnou vrstvou pilin nebo jinou podobnou látkou.

(3) Balíky se nesmějí v nádobách posunovati. U předmětů číslic 2b) až e), 3 a 4 je nutné pevně ucpati mezery uvnitř bedny vhodnými suchými látkami balicími (dřevitou vlnou, papírem a pod.). Vlhkého sena, bavlněných cucků a jiných látek, které se mohou samy vznítiti, nesmí se užíti. Jde-li o velké obrazy ohnivé (transparenty), stačí je řádně v bedně upevniti.

(4) Hrubá váha kusu s předměty číslic 2b) až e), 3 a 4 nesmí býti větší než 100 kg; celková ryzí váha zápalných látek v jednom kuse u obyčejných těles ohňostrojných nesmí býti větší než 20 kg, u malých těles ohňostrojných a salonních ohňostrojů než 25 kg; ryzí váha zrněného prachu obsaženého ve směsi obyčejných těles ohňostrojných, malých těles ohňostrojných a salonních ohňostrojů nesmí býti větší než 2·5 kg, a celková ryzí váha výbušin u výbušných lístků nesmí býti větší než 7 kg.

(5) Na vnějších nádobách musí býti zřetelně a trvanlivě označen obsah, a mimo to u předmětů číslic 2b) až e), 3 a 4 přesná adresa odesilatelova.

(6) Na každém kuse musí býti zřetelný černý nápis: „Výbušné". Tento předpis však neplatí pro předměty číslice 1.

B. Ostatní předpisy.

(1) Zápalky číslice 1a) v množství ne větším než 5 kg, zabalené podle předpisů pod A, lze spojiti v jeden kus s jiným zbožím (vyjma látky pod Ia, Ib, Ic, II a III této přílohy).

(2) Přeprava musí býti provedena v krytých vozech.

(3) U předmětů číslic 2b) až e), 3 a 4 musí odesilatel osvědčiti*) nákladním listu, že povaha zásilky i obal vyhovuje podmínkám ustanoveným v oddílu I—Ic přílohy A k železničnímu přepravnímu řádu.

Id. Stlačené a zkapalněné plyny.

Je dovoleno přepravovati:

a) Stlačené plyny:

1. *Kysličník uhličitý.*

2. *Acetylen rozpuštěný v acetonu a nassátý v pórovitých látkách* (tak zvaný plyn dissous).

3. *Svítiplyn, vodní plyn.*

4. *Olejový plyn,* a to:

a) lehce stlačený plyn olejový s tlakem plnění nanejvíce 10 kg/cm² [viz E, odst. (1)], též s přísadou nanejvíce 30% acetylenu (smíšený plyn);

b) silně stlačený plyn olejový s tlakem plnění vyšším než 10—125 kg/cm²; při teplotě 45°C nesmí býti přetlak vyšší než 1·14 tlaku plnění [viz E, odst. (1)].

5. *Kyslík, vodík, dusík, methan (báňský plyn), stlačený vzduch, vzácné plyny* (argon, neon, helium, xenon, krypton).

b) Zkapalněné plyny:

6. *Kysličník uhličitý, olejový plyn,* jehož tlak nepřevyšuje při teplotě 45°C tlak zkapalněného kysličníku uhličitého (na př. Blauův plyn), *kysličník dusný, ethan.*

7. *Amoniak, karbonylchlorid* (fosgen).

8. *Bezvodý chlor, kysličník siřičitý, kysličník dusičitý (tetroxyd dusíku).*

9. *Methylchlorid, ethylchlorid,* tento též odorisovaný, *methyléter, methylamin, ethylamin.*

10. *Kapalný vzduch, kapalný kyslík.*

*) Zásilky podané vojenskou správou nemusí míti v nákladním listu osvědčení. Podpis zmocněnce vojenské správy v nákladním listu nahrazuje osvědčení.

Přepravní podmínky.

A. Druhy nádob.

Pro látky číslic 1 až 9:

(1) pro *svítiplyn* číslice 3 a *olejový plyn* číslice 4 při vyšším tlaku než 20 kg/cm² [E, odst. (1)], pro *methan* při vyšším tlaku než 20 kg/cm², pro roztok acetylenu číslice 2 a pro všechny ostatní látky číslice 5 smí se užíti dobře uzavřených nádob bez švů ze svářkového nebo plávkového železa nebo lité oceli. Pro karbonylchlorid (fosgen) číslice 7, methylchlorid a methyléter číslice 9 lze užíti též měděných nádob. Jako ochranného obalu pro nádoby lze užíti beden;

(2) *pro roztoky acetylenu v acetonu* číslice 2 musí býti nádoby z tažného železa plávkového, z kujné (temperované) oceli nebo z jiné látky podobné jak co do pevnosti a pružnosti, tak i tažitelnosti (nikoli však z mědi). Nádoby se naplní pórovitou hmotou, stejnoměrně rozloženou, a to tak, aby nemohla vzniknouti prázdná prostora vlivem teploty 50°C nebo nárazy za přepravy. Ani tato hmota ani rozpouštědla nesmějí nijak chemicky působiti navzájem ani na kov, z kterého je nádoba vyrobena. Žádná kovová částka, která přijde do přímého styku s rozpuštěným acetylenem, nesmí býti zhotovena z mědi nebo ze slitiny, obsahující více než 70% mědi. V nádobách musí býti normální množství rozpouštědla takové, aby zvětšení objemu, které vzejde nassátím acetylenu při tlaku plnění, mohlo se díti zcela volně, a aby nepřevýšilo konečné napětí $^2/_3$ zkušebního tlaku, dostoupí-li teplota na 40°C;

(3) *pro kapalný vzduch a pro kapalný kyslík* číslice 10 je třeba užíti:

a) skleněných nádob s dvojitými stěnami, mezi nimiž je vzduchoprázdný prostor. Nádoby musí býti obaleny plstí a uzavřeny plstěnou zátkou tak, aby mohly plyny unikati, aniž způsobí uvnitř silný tlak, aby však nemohla kapalina vytékati. Tato plstěná zátka musí býti upevněna tak, aby se nemohla uvolniti při naklonění nebo při zvrácení láhve. Každá láhev nebo více lahví spolu spojených musí býti chráněny proti nárazu drátěným košem nebo jinou podobnou nádobou pevně na zemi stojící. Tyto koše nebo jiné nádoby musí býti uloženy do kovových truhlíků nebo do dřevěných beden s plechovou vložkou, nahoře otevřených nebo pouze chráněných v hoření své části drátěnou sítí, dirkovaným víkem nebo jiným podobným ochranným způsobem. Kovové truhlíky nebo dřevěné bedny musí býti ve své spodní části úplně utěsněné do dostatečné výše, aby se při rozbití lahví nemohla kapalina z vnějších obalů ven rozlíti. Truhlíky a bedny nesmějí obsahovati balicí látky snadno hořlavé, jako piliny, rašelinu, slámu, seno; látky jako plsť, vlna a dřevitá vlna jsou dovoleny;

b) nádob z jiných látek lze užíti jen za podmínky, jsou-li chráněny proti změnám teploty tak, aby se nemohly ani opotiti ani ojíniti. Předpisy uvedené v a) o uzávěře skleněných lahví platí obdobně o těchto nádobách.

B. Jakost hmoty a výroba nádob.

(1) Síla stěn nádob ze svářkového nebo plávkového železa, oceli nebo mědi musí býti tak vyměřena, aby jejich nejslabší místo vzniklým největším tlakem vnitřním nebylo vydáno namáhání převyšujícímu pětinu jeho pevnosti v lomu, u nádob na látky číslice 2, aby tlakem zkušebním nebylo vydáno namáhání, které by převyšovalo 8 kg (počítáno na 1 mm²).

(2) Láhve (nádoby o vnitřním průměru nanejvíce 21 cm a o délce nanejvíce 2 m) ze svářkového nebo plávkového železa neb oceli, vyjma nádoby na látky číslice 2, mohou býti vydány většímu namáhání; síly stěn nových lahví však musí býti alespoň tak vyměřeny, aby jejich nejslabší místo při zkoušce tlakem (viz C) nebylo vydáno namáhání nad 30 kg na mm². Při tom musí býti namáhání hmoty, vypočítané z nejslabšího místa stěny a ze zkušebního tlaku, alespoň o třetinu pod mezí tažitelnosti, která se zjistí trhací zkouškou, učiněnou s pruhy vyříznutými na zkoušku z hotových lahví. Hmota, jejíž mez tažitelnosti je vyšší než 45 kg (na mm²), nebo jejíž vytažení při 100 mm trhací délky činí méně než 12 mm, není přípustná. V pochybných případech platí jako mez tažitelnosti trvalá změna délky zkušební tyče nad 0·002 původní délky. Stěny lahví nesmějí býti slabší než 3 mm.

(3) Zvlášť zařízené vozy na přepravu kapalného kysličníku uhličitého, stlačeného kyslíku, stlačeného vodíku nebo methylchloridu mohou obsahovati nádoby o délce více jak 2 m a o vnitřním průměru více jak 21 cm. Jinak musí býti nádoby vyrobeny podle předpisu odst. (2) a řádně a pevně přidělány do vozu tak, aby nebylo možné je z něho vyjmouti.

C. Úřední zkoušení nádob.

(1) Nové nádoby z plávkového nebo svářkového železa, oceli nebo mědi musí býti před užitím podrobeny zkoušce vodním tlakem,

pokud jde o jakost hmoty a způsob výroby nádob, a to odborníkem schváleným příslušnými úřady. Nádoby určené pro přepravu roztoků acetylenu musí býti mimo to před užitím přezkoušeny, pokud jde o jakost pórovité hmoty a množství přípustného rozpouštědla [srovnej A, odst. (2)]. Zkoušku vodním tlakem je třeba vykonati na každé nádobě, ostatní zkoušky alespoň na jedné z každých 200, a při lahvích delších než 2 m [srovnej B, odst. (3)] alespoň na jedné z každých 100 kusů. Láhve (tak zvané ocelové láhve) musí býti před zkouškou pečlivě vypáleny.

(2) Vnitřní tlak, kterému je nutné podrobiti nádoby při zkoušce vodním tlakem, musí býti:

a) *u acetylenu rozpuštěného v acetonu* a nassátého v pórovitých hmotách (číslice 2) alespoň 40 kg/cm², při *silně stlačeném plynu olejovém* (číslice 4) o 60%, u ostatních *stlačených plynů* o 50% vyšší než tlak plnění, jejž však musí převyšovati alespoň o 5 kg/cm²;

b) *u zkapalněných plynů číslic 6, 7, 8 a 9:*

u kysličníku uhličitého a olejového plynu	190 kg/cm²
u kysličníku dusného	180 kg/cm²
u ethanu	95 kg/cm²
u amoniaku	30 kg/cm²
u karbonylchloridu	15 kg/cm²
u kysličníku dusičitého a chloru	30 kg/cm²
u kysličníku siřičitého . . .	12 kg/cm²
u methylchloridu, methylaminu a methyléteru	16 kg/cm²
u ethylchloridu a ethylaminu	10 kg/cm².

(3) Zkouška tlakem se musí opakovati, aniž třeba nádoby znovu vypalovati:

a) každé 2 roky u nádob určených ku přepravě *chloru, kysličníku dusičitého, kysličníku siřičitého, karbonylchloridu a u látek číslice 9;*

b) každých 5 let u nádob určených ku přepravě *ostatních stlačených a zkapalněných plynů.*

(4) Nádoby na přepravu *rozpuštěného acetylenu* (číslice 2) musí býti podrobeny zkoušce každých 10 let, a to alespoň pokud jde o vnější stav všech nádob (účinek rezu, znetvoření) a stav pórovité hmoty výplně (uvolnění, slehnutí). Mimo to se musí provésti namátkou zkouška tím, že se prořízne přiměřený počet nádob a zkouší se pečlivě vnitřek jak pokud jde o rez, tak pokud jde o změny na hmotě výplně a na látce, z které jsou nádoby vyrobeny.

(5) Zkoušku vodním tlakem třeba provésti tak, aby zvyšování tlaku se dálo bez nárazu. Nádoby musí vydržeti zkušební tlak, aniž změní trvale svůj tvar a aniž dostanou trhlinu. Aby se zjistilo, že zkušební tlak nezpůsobil ani trhlin ani trvalých změn tvaru, musí údaj kontrolního manometru zůstati stejný alespoň jednu minutu.

D. Úprava nádob (ventily, nápisy).

(1) Nádoby ku přepravě stlačených a zkapalněných plynů (vyjma kapalný vzduch a kapalný kyslík) musí býti opatřeny alespoň jedním ventilem ku plnění a vypouštění. Jde-li o *roztoky acetylenu* číslice 2, nesmějí kovové části ventilu přicházející ve styk s plynem obsahovati více než 70% mědi. *Při karbonylchloridu, olejovém plynu a smíšeném plynu* lze místo ventilu užíti kovových zátek zašroubovaných; tyto zátky však musí uzavírati tak těsně, že se neprojeví obsah nádoby svým zápachem.

(2) Nádoby kotlového vozu určeného ku přepravě stlačených nebo zkapalněných plynů [srovnej B, odst. (3)] nemusí býti každá pro sebe opatřena ventilem ku plnění a vypouštění. Stačí, jsou-li všechny nádoby na obou koncích vozu zapojeny ke shromažďovací rouře, která má uzavírací ventil umístěný uvnitř vozové skříně. Tyto ventily nemusí býti opatřeny ochrannými čepičkami.

(3) Na nádobách musí býti zřetelné a trvanlivé nápisy, a to:

a) u *stlačených* plynů:

1. výše přípustného tlaku,

2. datum poslední zkoušky a razítko znalce, který zkoušku provedl;

b) u *zkapalněných* plynů:

1. váha prázdné nádoby i s výstrojnými součástkami (ventilem, zátkami a pod., vyjma váhu ochranné čepičky),

2. největší přípustná váha náplně,

3. datum poslední zkoušky a razítko znalce, který zkoušku provedl.

E. Plnění nádob.

(1) Nejvyšší přípustný tlak plnění u nádob na přepravu *stlačených plynů* činí při teplotě 15° C:

u plynného kysličníku uhličitého	20 kg/cm²
u acetylenu rozpuštěného v acetonu a nassátého v pórovitých látkách	15 kg/cm²

u smíšeného plynu, u vodního plynu a lehce stlačeného plynu olejového . . . . . 10 kg/cm²

u silně stlačeného plynu olejového . . . . . 125 kg/cm²

u kyslíku, vodíku, svítiplynu, dusíku, methanu (báňského plynu), stlačeného vzduchu a vzácných plynů . . . . . 200 kg/cm².

(2) Největší přípustná náplň u nádob na přepravu *zkapalněných plynů* číslic 6, 7, 8 a 9 činí:

	1 kg kapaliny na obsahu nádoby
u kysličníku uhličitého	1·34 l
u olejového plynu	2·50 l
u ethanu	3·30 l
u kysličníku dusného	1·34 l
u amoniaku	1·88 l
u chloru a kysličníku dusičitého	0·80 l
u kysličníku siřičitého	0·80 l
u karbonylchloridu (fosgenu) . .	0·80 l
u methylchloridu	1·25 l
u ethylchloridu	1·25 l
u methyléteru	1·65 l
u methylaminu	1·70 l
u ethylaminu	1·70 l

F. Ostatní předpisy.

(1) Jsou-li nádoby plněné *plyny* číslic 6, 7, 8 (vyjma *chlor a kysličník dusičitý*) a 9 zabaleny do beden, mohou býti společně baleny s jiným zbožím.

(2) a) Nádoby plněné *stlačenými plyny nebo zkapalněnými plyny* číslic 6, 7, 8 a 9 nezabalené do beden, musí býti opatřeny vnějším zařízením, které zamezuje kutálení. Jejich ventily musí býti opatřeny ochrannými čepičkami z kujného železa, oceli nebo kujné litiny; měděné nádoby mohou býti opatřeny měděnými čepičkami. Ventily umístěné uvnitř hrdla nádob a chráněné našroubovanou a pevně sedící zátkou kovovou nemusí býti opatřeny čepičkami;

b) zařízení, aby se nádoby nekutálely, není třeba u velkých nádob, které se nemohou nositi. Takové nádoby jsou opatřeny zvláštními obručemi k umožnění kutálení. Podmínky ustanovuje tarif;

c) ventily nádob na kysličník uhličitý, stlačený kyslík a stlačený vodík podle B, odst. (3) nepotřebují ochranných čepiček, nádoby též zařízení proti kutálení;

d) nádoby s kysličníkem uhličitým, olejovým plynem a kysličníkem dusným musí býti natřeny bíle, jsou-li nakládány nebalené.

(3) Na každé bedně s nádobami se *stlačenými plyny a zkapalněnými plyny* číslic 6, 7, 8 a 9 musí býti zřetelně a trvanlivě označen jejich obsah. Nádoby musí býti v bednách uloženy takovým způsobem, aby bylo možné zkušební razítko lehce nalézti. Dřevěné bedny a kovové truhlíky pro přepravu *kapalného vzduchu a kyslíku* musí míti zřetelné nápisy: „Kapalný vzduch“ nebo „Kapalný kyslík“ a „Vzhůru“, „Dolů“, „Velmi křehké“.

(4) Kusy se nesmějí házeti a nesmějí býti vystaveny úderům ani slunečním paprskům ani sálavému teplu.

(5) Je dovoleno přepravovati:

a) v otevřených vozech:

1. *stlačené plyny*, byly-li podány ku přepravě ve vozidlech zvlášť upravených pro silniční přepravu a zcela přikryty plachtami nebo dřevěným obalem;

2. *látky číslice 9;* od 1. dubna až do 31. října musí však býti nádoby zcela přikryty plachtami, nejsou-li zabaleny v dřevěných bednách;

3. kotlové vozy na *stlačený vodík* číslice 5 nebo na *zkapalněné plyny* číslic 6 až 8, jakož i *methylchlorid* je třeba opatřiti dřevěným obalem;

b) v krytých vozech:

1. *stlačené plyny* [srovnej však a) 1, viz c) 1];

2. *zkapalněné plyny* číslic 6, 7 a 8 od 1. dubna až do 31. října;

3. *kapalný vzduch a kapalný kyslík;*

c) v otevřených nebo krytých vozech:

1. *olejový plyn, smíšený plyn, vodní plyn a methan (báňský plyn);* otevřené vozy musí však býti od 1. dubna až do 31. října zcela přikryty plachtami, nejsou-li nádoby zabaleny do dřevěných beden;

2. *zkapalněné plyny* číslic 6, 7 a 8 od 1. listopadu do 31. března.

(6) Nádoby naplněné *stlačenými a zkapalněnými plyny* musí býti naloženy do vozu tak, aby nemohly spadnouti ani se zvrhnouti. Nádoby obsahující *kapalný vzduch* nebo *kapalný kyslík* je třeba umístiti na stojato a chrániti proti každému poškození od jiného zboží. Nádoby nesmějí býti nakládány též do přímé blízkosti snadno hořlavých drobných předmětů nebo snadno hořlavých kapalných látek

(7) a) Pro připuštění nádob kotlových vozů určených ku přepravě *stlačených* nebo *zkapalněných plynů* platí o jakosti jejich materiálu, úředních zkouškách, úpravě a plnění předpisy v A, B, C, D a E, o ventilech předpisy v F, odst. (2). Nádoby musí býti řádně a pevně přidělány do vozu tak, aby nebylo možné je z něho vyjmouti;

b) kotlové vozy, které jsou určeny pro přepravu zkapalněných plynů a jejichž průměr je po celé délce týž, musí býti uvnitř opatřeny příčnými stěnami vhodně provrtanými nebo podobnými zařízeními (příbojnicemi), které zmírňují pohyb kapaliny při náhlé změně rychlosti vozidla.

G. Výjimky z předpisů uvedených v A až F.

(1) *Zkapalněné plyny* číslic 6, 7 a 8 mohou býti v malém množství přepravovány též v silných, neprodyšně uzavřených rourách skleněných, a to: *kysličník uhličitý a kysličník dusný* až do 3 g, *amoniak, chlor a kysličník dusičitý* až do 20 g, *bezvodý kysličník siřičitý a karbonylchlorid* (fosgen) až do 100 g za těchto podmínek: Skleněné roury smějí býti naplněny *kysličníkem uhličitým nebo kysličníkem dusným* jen do poloviny, *ammoniakem, chlorem nebo kysličníkem dusičitým* do dvou třetin a *kysličníkem siřičitým nebo karbonylchloridem* (fosgenem) do tří čtvrtin. Každá skleněná roura musí býti umístěna ve spájeném pouzdře z bílého plechu, vyplněném křemelinou (infusorní hlinkou), a zabaleném do pevné bedny dřevěné. Je dovoleno též zabaliti několik pouzder z bílého plechu do téže bedny, avšak roury obsahující *chlor* nesmějí býti zabaleny do téže bedny s rourami naplněnými *amoniakem*. Rovněž je dovoleno zabaliti jiné zboží do bedny obsahující pouzdra z bílého plechu naplněná jinými *zkapalněnými plyny* než *chlorem*.

(2) *Látky číslice 9* lze přepravovati v množství do 150 g v silných skleněných nebo kovových rourách, při čemž je třeba dbáti předpisů v E, odst. (2) o stupni plnění. Roury třeba opatřiti pevně přidělanou trubičkou kapilární se silnými stěnami a uzavříti naprosto těsně a bezpečně buď zatavením (spájením) konce trubičky, nebo závitnicovou uzávěrkou, nebo pákovým uzávěrem, obojí s pryžovou vložkou. Roury musí býti jednotlivě zabaleny do silných vrstev vaty, vlnitého papíru, buničiny nebo pod. a kapilární hroty, nejsou-li přikryty kovovými uzávěry, zajištěny před lomem pečlivě nasazeným obalem lepenkovým nebo jinými vhodnými zařízeními. Roury je třeba uložiti pevně a zajištěně do odolné skříňky ze dřeva nebo ze silné lepenky. Skříňka může obsahovati až 600 g kapaliny. K balení skříněk je třeba užíti pevných beden dřevěných, které musí býti opatřeny při více než 5 kg obsahu kapaliny spájenou vložkou plechovou. Na každé bedně musí býti nálepka podle vzorce 2. Hrubá váha bedny nesmí býti větší než 60 kg. Jsou-li látky číslice 9 takto baleny, mohou býti přibaleny až do váhy 5 kg k jinému zboží. Ku přepravě je možné užíti krytých vozů.

(3) Bez obmezení lze přepravovati:

a) *kovová pouzdra na kysličník uhličitý* (sodor, sparklet) s obsahem nanejvíce 25 g zkapalněného kysličníku uhličitého a nanejvíce 1 g kapaliny na 1·34 cm³ obsahu, neobsahuje-li kysličník uhličitý více než ½% vzduchu;

b) *nádoby ledotvorných strojů*, které trvale obsahují to množství zkapalněného kysličníku siřičitého neb amoniaku, kterého je zapotřebí pro výrobu, nepřesahuje-li obsah kysličníku siřičitého neb amoniaku 20 litrů.

(4) *Stlačený kyslík* až do 0·3 kg/cm² v malých pytlíčcích z kaučuku, z impregnovaných tkanin anebo podobných látek lze přijmouti ku přepravě bez podmínek.

H. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

I e. Látky vyvíjející ve styku s vodou zápalné nebo hoření podporující plyny.

Je dovoleno přepravovati:

1. *Kovy alkalií a kovy žíravých zemin* jako sodík, draslík, vápník a pod., jakož i *slitiny těchto kovů*.

2. *Karbid vápníku, kalciumkyanamid* (dusíkaté vápno), obsahující více než 0·2% karbidu vápníku*) a *hydrid vápníku*.

3. *Peroxyd sodíku a peroxyd sodíku ve směsích*, nejsou-li tyto směsi nebezpečnější, než samotný peroxyd sodíku.

4. *Natriumazid*.

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) K balení je třeba užíti pevných, utěsněných, dobře uzavřených nádob ze železa (nebo

*) Kalciumkyanamid, jehož obsah podle prohlášení v nákladním listu není větší než 0·2% karbidu vápníku, je připuštěn ku přepravě bez obmezení.

z bílého plechu). Látky číslice 1 lze též přepravovati až do 5 kg ve skleněných lahvích dostatečně pevných, opatřených pevnou a dobře těsnící uzávěrkou. Nádoby musí býti úplně suché neb u *látek číslic 1, 2 a 4* naplněné petrolejem.

(2) Nádoby obsahující *látky číslic 1 a 3* musí býti vsazeny do ochranných obalů, a to:

a) nádoby ze železa nebo z bílého plechu obsahující *látky číslice 1* do dřevěných beden nebo do ochranných košů železných;

b) skleněné láhve obsahující *látky číslice 1* nebo nádoby obsahující *látky číslice 3* do dřevěných beden, opatřených uvnitř plechovou vložkou tak utěsněnou, aby tam nemohla vniknouti voda. Skleněné láhve zabalené do beden musí býti pevně uloženy do suché křemeliny (infusorní hlinky) nebo do jiných podobných nehořlavých látek. Skleněné láhve, neobsahující více než 250 g, mohou býti zabaleny místo do dřevěných beden do nádob z bílého plechu, které jsou opatřeny pevnou a dobře těsnící uzávěrkou. U látek číslice 3 není třeba vnějších obalů dřevěných, užije-li se pevných, utěsněných sudů železných, opatřených na plášti i na dnech dřevěným, alespoň 2·5 cm silným obložením, připevněným železnými pásy.

(3) Na každém kuse musí býti zřetelné a trvanlivé označení jeho obsahu, jakož i nápis: „Chraňte od vlhka".

B. Ostatní předpisy.

(1) Množství až do 5 kg zabalené podle předpisů v A může býti přibaleno k jinému zboží.

(2) S kusy je třeba zacházeti se zvláštní opatrností. Nesmí býti jimi házeno a ve voze se musí upevniti tak, aby byly chráněny od tření, otřesu, nárazu, převrácení nebo spadnutí.

(3) Přeprava se musí provésti v krytých vozech. *Karbid vápníku* a *kalciumkyanamid* číslice 2 však je možné přepravovati v otevřených vozech pod plachtou.

(4) Prázdné nádoby, které obsahovaly *látky číslice 2*, musí býti zbaveny všech zbytků těchto látek. V nákladním listu třeba udati dřívější jejich obsah.

ODDÍL II.

Samozápalné látky.

Je dovoleno přepravovati:

1. *Obyčejný fosfor* (bílý nebo žlutý).

2. *Amorfní fosfor* (červený), *sirník fosforitý, sloučeniny fosforu s žíravými zeminami*, na př. *fosfid vápníku, fosfid stroncia a samozápalné sloučeniny fosforu s kovy.*

3. *Směsi amorfního fosforu s pryskyřicemi nebo tuky*, jejichž bod tání je vyšší než 35° C, *roztoky obyčejného fosforu v sirouhlíku.*

4. *Zinkethyl, zinkmethyl*, jakož i roztoky těchto látek v éteru.

5. *Čerstvě pálené saze.*

6. *Čerstvě pálené dřevné uhlí, též mleté nebo zrnité, kožní uhlí, rašelinové uhlí.*

7. *Silně zatěžkané hedvábí* (cordonet, souple, bourre de soie, chappe) *v přadenech.*

8. a) Tyto látky napuštěné tukem, fermeží neb olejem: *vlnu, chlupy, umělou vlnu, bavlnu, hedvábí, umělé hedvábí, len, konopí, kokosová vlákna, jutu* — jako *surovinu*, jako *odpadky* povstalé při *předení* nebo *tkaní*, jako *hadry* nebo *cucky.*

b) *Výrobky z látek pod a) napuštěné tukem, fermeží neb olejem*, na př. plachty, provazníké zboží, hnací řemeny z bavlny nebo konopí, tkalcovské nítěnky a jacquardské nítěnky (brda), příze a nitě, síťové zboží (tukem napuštěné rybářské sítě a pod.).

9. *Směsi z hořlavých látek zrnitých nebo pórovitých se lněným olejem, fermeží, pryskyřičným olejem nebo s jinými podobnými látkami, které mohou ještě podléhati samookysličení* (na př. *náplň zvaná korková).*

10. *Mletá pryž* (guma, kaučuk), *pryžový* (gumový, kaučukový) *prach.*

11. *Mastné piliny železné a ocelové* (ostružky, vývrtiny a pod.).

12. *Papír napuštěný tukem, fermeží* neb *olejem; dutinky a kroužky z tohoto papíru.*

13. *Pyroforické kovy.*

14. *Upotřebené pytlíčky od droždí, nečištěné.*

15. *Upotřebenou čisticí hmotu plynárenskou.*

16. Na prášek *rozmělněné hnědé uhlí* (ke spalování).

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) *Látky číslic 1 a 2* musí býti baleny do pevných, utěsněných a dobře spájených nádob z bílého plechu, z nichž každou třeba řádně zasaditi do silné, dobře uzavřené bedny dřevěné. *U látek číslice 2* v množství nanejvíce 2 kg lze užíti místo nádob z bílého plechu skleněných

lahví nebo nádob z kameniny, z nichž musí býti rovněž každá zabalena do silné, dobře uzavřené bedny dřevěné. *Obyčejný fosfor* musí býti ponořen do vody. Na každé bedně musí býti zřetelné a trvanlivé označení jejího obsahu; u obyčejného fosforu je nutné připojiti nápis „Vzhůru“. Mimo to musí býti na každém kuse nálepka podle vzorce 2.

(2) *Látky číslice 3* musí býti buď zabaleny do beden zamezujících vytroušení nebo nality do nenabitých nábojů. Na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 2.

(3) a) *Zinkethyl a zinkmethyl* číslice 4 jakož i roztoky těchto látek v éteru musí býti baleny do silných, pevných nádob z hlíny (kameniny a pod.), ze skla nebo z kovu, zatavených neb opatřených neprodyšnou uzávěrou zaručující stejnou bezpečnost.

b) Skleněné nebo kameninové nádoby musí býti zabaleny buď jednotlivě nebo několik pohromadě do pevných nádob plechových, vyplněných popelem nebo suchou křemelinou (infusorní hlinkou), a neprodyšně spájených.

c) Kovové nádoby musí býti uloženy jednotlivě nebo několik pohromadě a upevněny vhodnými látkami balicími do silných nádob vnějších (vrbových nebo kovových košů, kbelíků nebo beden).

d) Otevřené nádoby vnější je třeba opatřiti ochrannou přikrývkou. Je-li tato přikrývka zhotovena ze slámy, rákosu, třtiny nebo z podobných snadno hořlavých látek, musí býti napuštěna hliněným nebo vápenným mlékem a pod., a to s přísadou vodního skla.

e) Na každém kuse musí býti nálepka podle vzorce 2. Na vnější nádobě obsahující skleněné balony musí býti zřetelný nápis „Opatrně neste!“ Je nepřípustné voziti je na ruční káře nebo nositi je na ramenou nebo na zádech.

(4) *Látky číslic 5 a 6* musí býti zabaleny do utěsněných a dobře uzavřených nádob. Dřevěné nádoby je nutné uvnitř vyložiti nepropustnou látkou a umístiti do jiných pevných nádob (košů, kbelíků, beden a pod.).

(5) *Látky číslice 7* musí býti zabaleny do silných beden. Jsou-li tyto bedny vyšší než 12 cm, je třeba odděliti od sebe jednotlivé vrstvy hedvábí dostatečnými prázdnými prostory vložením dřevěných roštů, aby otvory ve stěnách směřujícími do těchto prázdných prostorů mohl prouditi vzduch. Zevně je třeba přidělati lišty, aby nemohly býti zakryty otvory beden.

(6) *Z látek číslice 8 a)* musí býti *odpadky upotřebené na čištění a vlhké cucky* (hadry na čištění a vlhké cucky) silně slisovány a zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob.

(7) *Látky číslice 9* musí býti zabaleny:

a) jsou-li *slisovány do tvarů*, do pevných, utěsněných nádob z bílého plechu nebo do silných beden dřevěných, které mají uvnitř utěsněnou vložku z bílého plechu;

b) *nejsou-li slisovány do tvarů*, do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob.

(8) *Mletou pryž a pryžový prach* číslice 10 je třeba baliti do silných nepropustných a dobře uzavřených nádob.

(9) *Látky číslice 11* musí býti zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob kovových. Obalu není zapotřebí při přepravě v železných vozech s příklopy nebo v železných vozech otevřených pod plachtou.

(10) *Látky číslice 13* musí býti zality do skleněných rour, a tyto zabaleny do spájených nádob z bílého plechu, vyplněných křemelinou (infusorní hlinkou) nebo jinými podobnými vhodnými suchými látkami zemitými.

(11) *Upotřebené nečištěné pytlíčky od droždí* číslice 14 musí býti uloženy do pevně uzavřených nádob.

(12) *Upotřebenou čisticí hmotu plynárenskou* číslice 15, není-li uložena do silných plechových beden, lze přepravovati pouze v plechových vozech. Nejsou-li tyto vozy opatřeny dobře přiléhajícími plechovými příklopy, musí býti zásilka zcela přikryta plachtami tak preparovanými, aby při přímém dosahu plamenů nemohly se vznítiti. Nakládání nebo vykládání provede odesilatel nebo příjemce; opatřiti plachty je povinen odesilatel.

(13) *Na prášek rozmělněné hnědé uhlí* číslice 16 se přepravuje v utěsněných vozech nádobových nebo v utěsněných nádobách kovových, nebo v silných pytlech pryžovaných, do kterých nemá vzduch přístupu.

B. Nákladní list.

V nákladním listu pod údajem obsahu je nutné nápadně zapsati: „Předměty přílohy A-II“.

C. Ostatní předpisy.

(1) Je dovoleno zabaliti spolu s jiným zbožím do pevné, utěsněné a dobře uzavřené bedny dřevěné, dbáno-li předpisů o balení pod A, tyto látky:

a) *obyčejný fosfor* číslice 1 v množství do 250 g; taková malá množství mohou býti též uložena pod vodou v silných, neprodyšně uzavřených nádobách skleněných, které musí býti pevně umístěny do nádob z bílého plechu a upevněny v nich vhodnými látkami balicími; každá nádoba obsahující fosfor musí býti pevně uložena ještě do dřevěného obalu;

b) *látky číslice 2* v množství do 5 kg;

c) *zinkethyl a zinkmethyl* číslice 4 v množství do 2 kg za podmínky, že budou nádoby řádně zabaleny do schran; je však zakázáno baliti je spolu s jinými samozápalnými látkami, jakož i s látkami výbušnými (Ia), s municí (Ib), se zapalovacími a ohňostrojnými tělesy (Ic) a se zápalnými látkami (III);

d) *látky číslic 12 a 13* bez obmezení.

(2) Látky níže uvedené přepravují se bez obmezení, je-li v nákladním listu prohlášení:

a) že *saze* číslice 5 *a dřevné uhlí, též mleté nebo zrnité, kožní uhlí a rašelinové uhlí* číslice 6 nejsou čerstvě pálené (t. j. chladly-li tyto látky alespoň po 48 hodin);

b) že *hedvábí v přadenech* číslice 7 není silně zatěžkané;

c) že *látky číslice 8 nejsou* napuštěné tukem, fermeží neb olejem, že tyto látky napuštěné tukem neb olejem jsou prosté vlhkosti, že tyto látky napuštěné fermeží jsou suché a odležené, nebo že *železné neb ocelové piliny* číslice 11 nejsou napuštěné tukem ani olejem;

d) že *směsi číslice 9* jsou tak odležené, že je samovznícení vyloučeno;

e) že *upotřebené pytlíčky od droždí* číslice 14 jsou vyčištěné;

f) že *upotřebená hmota plynárenská* číslice 15 je zcela okysličena.

(3) *Látky číslice 8* — vyjma odpadky upotřebené na čištění (hadry na čištění) zabalené podle A, odst. (6) — musí býti suché.

(4) a) *Papírové dutinky* číslice 12 smějí býti přepravovány jen, obsahuje-li nákladní list prohlášení, že byly po napuštění tukem neb olejem zahřáty a potom ve vodě úplně schlazeny;

b) *lepenkové kroužky* číslice 12 musí býti úplně suché a tak odležené, že je samovznícení vyloučeno.

(5) U *sušeného, na prášek rozmělněného uhlí* číslice 16 musí býti v nákladním listu osvědčeno, že bylo schlazeno před plněním do nádob alespoň na teplotu 40° C.

(6) Ku přepravě je třeba užíti:

a) pro *zinkethyl a zinkmethyl* číslice 4 otevřených vozů; malá množství až do 10 kg lze nakládati do krytých vozů osamoceně, nebo (v množství až do 2 kg) zabalená s jiným zbožím za podmínek uvedených v odst. (1) c);

b) pro *látky číslic 7, 8 a 12* krytých vozů neb otevřených vozů pod plachtou. *Odpadky upotřebené na čištění* (hadry na čištění a vlhké cucky), balené za podmínek pod A, odst. (6), lze přepravovati také v otevřených vozech.

(7) Mimo to je nutné dbáti pro *zinkethyl a zinkmethyl* předpisů uvedených pod III a, C (Ostatní předpisy), odst. (3).

D. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

ODDÍL III.

Zápalné látky.

III a. Hořlavé kapaliny.

Níže uvedené kapaliny a jejich hořlavé směsi při teplotách pod 15° C kapalné nebo konsistence mazlavé jsou podrobeny zvláštním podmínkám:

A. Kapaliny a umělé směsi nebo roztoky, které se nemísí s vodou.

1. *Kapaliny a umělé směsi nebo roztoky s bodem vzplanutí*) pod 21° C, které neobsahují více než 30% pevných látek, rozpuštěných v kapalinách:*

a) *kapaliny a umělé směsi nebo roztoky s bodem varu nanejvýše do 50° C, jakož i ty, které nemajíce stálého bodu varu dávají při frakční destilaci až do 50° C podíl, který převyšuje 5% původního objemu;*

b) *kapaliny a umělé směsi nebo roztoky s bodem varu nad 50° C, jakož i ty, které nemajíce stálého bodu varu dávají při frakční destilaci až do 50° C podíl, který nepřevyšuje 5% původního objemu.*

2. *Kapaliny a umělé směsi nebo roztoky, jejichž bod vzplanutí činí 21° C nebo více, aniž převyšuje 55° C.*

3. *Kapaliny, jejichž bod vzplanutí je vyšší než 55° C, aniž převyšuje 100° C.*

*) Bod vzplanutí i varu se měří při barometrickém tlaku 760 mm. Bod vzplanutí se určuje přístrojem Abel-Penskyho. Frakční destilaci je třeba provésti přístrojem typu Englerova. Při tom musí býti teploměr zcela ponořen do páry.

B. Kapaliny a umělé směsi nebo roztoky, které se mísí s vodou v jakémkoli poměru a které mají bod vzplanutí nižší než 21° C.

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) Hořlavé kapaliny musí býti baleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob, na jejichž hmotu (železný plech nebo jiné kovy, sklo, kameninu, dřevo) nesmí kapalina působiti. Dřevěných nádob je zakázáno užíti pro kapaliny druhů pod A 1 a) a b) a, pokud ustanovuje tarif, i pro kapaliny druhů pod A 2.

(2) Hrubá váha kusu, jehož nádoby jsou ze skla nebo z kameniny, nesmí býti větší než 75 kg. Tyto nádoby, jakož i nádoby z bílého plechu, jichž obsah není větší než 5 kg, musí býti pevně uloženy ať osamoceně, ať několik pohromadě, do jiných pevných nádob opatřených vhodnými látkami balicími (vrbových nebo kovových košíků, kbelíků nebo beden). Tyto vnější obaly (vyjma bedny) musí býti opatřeny dobrými a pevnými držadly. Nekryté obaly vnější musí míti víko; je-li toto víko ze slámy, rákosu, třtiny nebo jiných podobných snadno hořlavých látek, musí býti napuštěno hliněným nebo vápenným mlékem a pod., a to s přísadou vodního skla. Pro nádoby ze železného plechu, obsahující *éter ethylnatý nebo sirouhlík* [A 1 a)] platí tytéž předpisy, avšak bez obmezení váhy. Tyto předpisy neplatí pro *kapaliny druhů uvedených pod A 2, 3 a B*, jsou-li zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob ze železného plechu.

(3) Nádoby ze železa nebo z jiných kovů nesmějí býti naplněny *kapalinami druhů A 1 a) a b)*, leč až do 95% svého obsahu při teplotě 15° C.

(4) Na každém kuse s *kapalinami patřícími pod A 1 a) a b), jakož i, pokud ustanovuje tarif, s látkami patřícími pod B* musí býti nálepka podle vzorce 2. Na koších a kbelících musí býti mimo to zřetelný nápis „Opatrně zacházejte!“. Nesmějí se nositi ani na ramenou ani na zádech; je dovoleno voziti je jen na ruční káře.

B. Nákladní list.

V nákladním listu musí býti pod údajem obsahu nápadně zapsáno, do kterého druhu zboží patří [na př. ligroin — příloha A k ž. p. ř., III-III a, A 1 b)]. Chybí-li tento údaj v nákladním listu, jedná se se zásilkou podle předpisů pro hořlavé kapaliny pod A 1 a).

C. Ostatní předpisy.

(1) Je dovoleno zabaliti s jiným zbožím do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden dřevěných, dbáno-li ustanovení pod A:

a) kapaliny druhů pod A 2, 3 a B bez obmezení,

b) kapaliny druhů pod A 1 b) v celkovém množství až do 20 kg,

c) kapaliny druhů pod A 1 a) v celkovém množství až do 5 kg.

(2) Přeprava se musí díti v otevřených vozech. *Kapaliny druhů pod A 1 a)*, jejichž celková hrubá váha není větší než 10 kg — *sirouhlík* do 2 kg, *kapaliny pod A 1 b)*, jejichž celková hrubá váha není větší než 20 kg, a *kapaliny druhů pod A 2*, jejichž celková hrubá váha není větší než 50 kg, mohou býti nakládány též do vozů krytých ať osamoceně, ať zabalené s jiným zbožím podle ustanovení odst. (1) b) a c). Tarif může ustanoviti výjimky.

(3) U kapalin druhů A 1 a) a b) a A 2, jakož i, pokud ustanovuje tarif, u látek patřících pod B jest třeba dbáti ještě těchto předpisů:

a) dříve, než se začne nakládati, musí býti vůz opatřen po obou stranách vedle nálepek podle vzorce 2 nálepkami „Opatrně posunujte!“;

b) jednotlivé kusy musí býti ve voze řádně upevněny. Koše a kbelíky přikryté jen víkem ze slámy, rákosu a pod. musí býti přivázány ke stěnám; nesmějí se nakládati na sebe;

c) nádoby, které se za přepravy poškodily tak, že je nebezpečí ohně nebo poškození a znečištění jiného zboží, musí býti hned vyloženy a, není-li je možné opraviti v krátké době, mohou býti prodány i s obsahem v nich zůstavším bez formalit na odesilatelův účet;

d) prázdné nádoby, které obsahovaly tyto kapaliny, musí býti, hledíc k nebezpečí možného výbuchu, dobře uzavřeny. Nekovové nádoby musí býti přepravovány v otevřených vozech. V nákladním listu musí býti uvedeno, k čemu bylo nádob před tím užito.

(4) Předpisy pod A (Balení), odst. (1) a pod B (Nákladní list) platí na přepravu v kotlových vozech *všech kapalin III a;* tu platí na kapaliny druhů A 1 a) a b) a A 2 též předpisy pod C (Ostatní předpisy), odst. (3) a).

D. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

III b. Pevné látky hořlavé.

Za určitých podmínek je dovoleno přepravovati tyto předměty:

1. *Látky, které se mohou snadno vznítiti jiskrami lokomotivy, jako seno, dřevné uhlí v kusech, dřevěné piliny, dřevěné třísky, dřevnou drť, papírové ostřižky, rákos* (vyjma španělský rákos), *korkové odpadky balené v jutových pytlech a pod., předivа rostlinného původu a jejich odpadky, slámu* (v to čítajíc i kukuřičnou, rýžovou i lněnou slámu), *rašelinu* (vyjma strojovou nebo lisovanou rašelinu), jakož i *zboží vyrobené pomocí přísady zbytků petrolejových, pryskyřic a jiných podobných látek s pórovitými látkami zápalnými*, dále *síru, sádru, vápenný louh, tras* (sopečný tuf).

2. *Celoidin*, výrobek z roztoku kollodia vyrobený neúplným odpařením alkoholu z tohoto roztoku, vzhledu jako mýdlo, a obsahující hlavně kollodiovou bavlnu.

3. *Celuloid v deskách, listech, tyčinkách, rourkách a předměty z něho vyrobené; látky k výrobě celuloidových filmů a filmy téhož druhu; celuloidové odpadky a odpadky celuloidových filmů.*

Přepravní podmínky.

Balení.

(1) a) *Látky číslice 1*, nejsou-li balené, musí býti přepravovány v krytých vozech nebo v otevřených vozech pod nepromokavou a ohni vzdorující plachtou. Odesilatel je povinen plachty dodati;

b) výjimečně je dovoleno přepravovati *rákos* v otevřených vozech v době od 1. listopadu do 31. března bez plachty, byla-li vrchní vrstva nákladu řádně navlhčena a prohlásí-li odesilatel v nákladním listu, že obal chybí.

(2) *Celoidinové desky* musí býti zabaleny tak, aby bylo zcela znemožněno jich vysýchání.

(3) a) *Celuloid v deskách a listech* musí býti zabalen do pevných beden dřevěných nebo balíků ze silného a pevného papíru balicího. Balíky musí býti dány mezi dva rámy z prken a pevně staženy obručemi z páskového železa. Okraje rámů musí dostatečně přesahovati papírový obal;

b) *celuloid v tyčinkách nebo rourkách* musí býti zabalen do pevných beden dřevěných nebo balíků ze silného a pevného papíru balicího. Balíky musí býti přikryty hustou tkaninou, svázanou na obou koncích na uzly, nebo musí býti obloženy čtyřmi úzkými podélnými prkny a dvěma silnými prkny čelnými, na které se musí podélná prkna přibíti;

c) *předměty vyrobené z celuloidu, látky k výrobě celuloidových filmů a celuloidové filmy* musí býti zabaleny do pevných beden dřevěných nebo do odolných krabic lepenkových;

d) *odpadky celuloidu a celuloidových filmů* musí býti zabaleny do pevných a utěsněných beden, kbelíků nebo sudů. Tarif může ustanoviti i jiný způsob balení.

ODDÍL IV.

Jedovaté látky.

Za určitých podmínek je dovoleno přepravovati tyto látky:

1. *Pevné sloučeniny arsenu*, zejména *kysličník arsenitý* (otrušík, utrých), *sirník arsenitý* (auripigment), *sirník arsenatý* (arsenový rubín, červené sklo arsenové, realgar), *kovový arsen* (šedý arsen, kobaltum), *akondit, danait* a pod.

2. *Kapalné látky arsenové*, zejména *kyselinu arseničnou.*

3. *Kyanid draselný a kyanid sodný v pevném stavu.*

4. *Roztoky kyanidu draselného a kyanidu sodného, jakož i kyanových sloučenin.*

5. *Jedovaté přípravky kovové:*

a) *sublimát, kalomel, rumělku, bílý a červený precipitát, barvy obsahující měď*, zejména *měděnku, zelená a modrá barviva z mědi, octan olovnatý (olověný cukr);*

b) *jiné přípravky s olovem*, zejména *klejt a massikot, minium (suřík) a jiné kysličníky olova, bělobu olověnou a jiné barvy obsahující olovo; odpadky obsahující olovo.*

6. *Síran měďnatý* (modrou skalici) *a směsi síranu měďnatého s vápnem, sodou* a jinými podobnými látkami (prášek k výrobě bordoského louhu a pod.), *kyselinu šťavelovou a šťovan draselný v pevném stavu.*

7. *Chlorečnany.*

8. *Sloučeniny barya vyjma síran barnatý.*

9. *Anilin* (anilinový olej) a jeho *soli.*

10. *Ferrosilicium (silicid železa) elektricky vyrobené.*

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) Nádoby k balení musí býti pevné, utěsněné a tak uzavřené, aby nemohlo nastati ani prosakování ani roztroušení.

(2) *Látky číslic 1 a 3* musí býti zabaleny takto:

a) do silných sudů železných s našroubovaným víkem a se silnými obručemi, nebo

b) do dvojitých sudů ze suchého a pevného dřeva stažených obručemi, nebo do dvojitých beden vyrobených týmž způsobem a stažených pásy, při čemž vnitřní nádoby třeba vyložiti hustou tkaninou. Vnitřní nádoby dřevěné lze též nahraditi spájenými nádobami z bílého plechu nebo nádobami ze skla nebo z kameniny. Nádoby ze skla nebo z kameniny musí býti řádně zabaleny do jiných nádob vhodnými látkami balicími. Při tomto svrchu uvedeném způsobu balení může býti spojeno více nádob v jeden kus;

c) *látky číslice 1* mohou býti zabaleny též do pytlů z dehtovaného plátna, které se vloží do jednoduchých sudů ze silného a suchého dřeva.

(3) *Látky číslice 2* musí býti zabaleny takto:

a) do kovových, dřevěných nebo pryžových (kaučukových) nádob s dobrou uzávěrou, nebo

b) do nádob ze skla nebo z kameniny, které se pečlivě uloží do jiných pevných nádob (vrbových nebo kovových košů, kbelíků nebo beden) a upevní vhodnými látkami balicími. Vnější nádoby (vyjma bedny) je třeba opatřiti dobrými držadly.

(4) *Látky číslice 4* musí býti zabaleny:

a) do nádob železných dobře uzavřených a pečlivě uložených do pevných, dřevěných nebo kovových nádob vyplněných křemelinou (infusorní hlinkou), pilinami a jinými nassávajícími látkami;

b) do kotlových vozů. Pro kotlové vozy platí předpisy pod C (Ostatní předpisy), odst. (7).

(5) *Látky číslice 5* musí býti zabaleny takto:

a) do železných sudů nebo do utěsněných a obručemi pevně stažených sudů ze suchého a silného dřeva nebo do beden stažených pásy, nebo

b) do železných nádob tak zv. hoboků (Hobbocks), nebo

c) do nádob ze skla nebo z kameniny, nebo při množství až do 10 kg do dvojitých silných obalů papírových (sáčků); nádoby i sáčky musí býti pečlivě uloženy do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných, vyplněných vhodnými látkami balicími;

d) *veškeré barvy obsahující olovo* je dovoleno zabaliti též do nádob z bílého plechu nebo jiného plechu železného;

e) *jakékoli sloučeniny olova a mědi ve vodních roztocích* je dovoleno též přepravovati v utěsněných vozech kotlových vyrobených z látek, na které tyto sloučeniny nemohou účinkovati.

(6) *Látky číslice 6* musí býti zabaleny do silných, utěsněných a dobře uzavřených dřevěných nádob (sudů nebo beden) nebo do pevných, hustých a dobře uzavřených pytlů.

(7) *Látky číslice 7* musí býti zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob ze dřeva nebo z vlnitého plechu. Užije-li se nádob ze dřeva (sudů nebo beden), musí býti uvnitř vyloženy nepřetržitou vložkou pevného papíru, aby se zcela zamezilo vytroušení.

(8) *Látky číslice 8* musí býti baleny do utěsněných nádob dřevěných (sudů nebo beden) nebo do nepropustných pytlů jutových nebo papírových.

(9) *Anilin* číslice 9 musí býti zabalen do železných sudů nebo do naprosto odolných a dokonale utěsněných sudů dřevěných (na př. do sudů petrolejových).

(10) *Ferrosilicium* číslice 10 musí býti zabaleno do silných nepropustných nádob dřevěných nebo kovových.

(11) Na každém kuse s *látkami číslic 1 až 8 a 10* musí býti zřetelné a trvanlivé označení jejich obsahu. Též označení hromadná, jako arsenové látky, olověné preparáty, jedovaté barvy jsou přípustná. Mimo to na nádobách *s látkami číslic 1, 2, 3, 4 a 5 a) a kyselinou šťavelovou nebo šťovanem draselným v pevném stavu* musí býti nálepka podle vzorce 3, a na nádobách obsahujících *ferrosilicium* nápis: „Chraňte od vlhka. Nepřevraťte!“.

B. Nákladní list.

V nákladním listu pod údajem obsahu je nutné nápadně zapsati:

(1) *u látek číslic 1, 2, 5 a) a 8,* jakož i u prázdných nádob, v kterých byly tyto látky: „Nenakládejte s poživatinami“;

(2) *u látek číslice 3* — vyjma případy nutného odeslání k potírání škodlivých nákaz — jakož i u prázdných nádob, v kterých byly tyto látky: „Nenakládejte s poživatinami a s kyselinami“;

(3) *u látek číslice 4*, jakož i u prázdných nádob, v kterých byly tyto látky: „Nenakládejte s poživatinami, kyselinami a kyselými solemi“;

(4) *u látek číslice 7:* „Nenakládejte s kyselinami“.

C. Ostatní předpisy.

(1) Je dovoleno baliti společně s jiným zbožím do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných, dbáno-li předpisů pod A:

a) *látky číslic 1, 3 a 7* v množství až do 5 kg; je však zakázáno spolubaliti kyanid draselný, kyanid sodný, chlorečnany a peroxyd barya s kyselinami nebo kyselými solemi;

b) *látky číslice 2* v množství až do 1 kg; tyto látky musí býti uzavřeny ve skleněných nádobách řádně upevněných suchou křemelinou (infusorní hlinkou) do utěsněné nádoby z bílého plechu;

c) *látky číslice 5 a)* v množství až do 10 kg;

d) *látky číslic 5 b), 6 a 10* bez obmezení váhy.

Obsahuje-li nádoba *látky číslic 1, 2, 3, 4 a 5 a), jakož i kyselinu šťavelovou nebo šťovan draselný v pevném stavu,* musí býti na ní nálepka podle vzorce 3.

(2) Je zakázáno nakládati do téhož vozu *látky číslic 1, 2, 3, 4, 5 a) a 8* jakož i *kyselinu šťavelovou* nebo *šťovan draselný v pevném stavu* společně s potravinami nebo s jinými poživatinami; látky číslice 3 lze však přiložiti do téhož vozu, jde-li o nutné odeslání ku potírání škodlivých nákaz.

(3) Rovněž je zakázáno nakládati *látky číslic 3, 4 a 7* společně s kyselinami a mimo to *látky číslice 4* též s kyselými solemi.

(4) *Látky číslice 4* smějí býti přepravovány jen v kotlových vozech nebo v otevřených vozech.

(5) *Ferrosilicium* musí býti podáno ku přepravě zcela suché a v úplně suchých nádobách; je-li přepravováno v otevřených vozech, musí býti tyto vozy přikryty nepromokavými plachtami.

(6) *Prázdné nádoby,* v kterých byly přepravovány *jedovaté látky číslic 1, 2, 3, 4, 5 a) a 8,* jakož i *kyselina šťavelová a šťovan draselný v pevném stavu,* musí býti dokonale uzavřeny. *Prázdné pytle,* ve kterých byly přepravovány *jedovaté látky číslice 1,* musí býti zabaleny do beden nebo do hustých a dobře uzavřených pytlů napuštěných dehtem; na každé bedně nebo jiném vnějším obalu musí býti nálepka podle vzorce 3. Na nádobách a pytlích, jakož i v nákladním listu musí býti označen jejich dřívější obsah. Rovněž platí obdobně ustanovení odst. (2).

(7) O nádobách kotlových vozů na přepravu *jedovatých látek a jich roztoků vodních* platí předpisy odst. (6), jakož i předpisy pod A (Balení), odst. (1) a (11). Nádoby smějí býti vyrobeny pouze ze hmot, na které neúčinkují zmíněné látky nebo jich roztoky. Nádoby kotlových vozů na přepravu *látek číslice 4* nesmějí míti nýtovaných švů nebo musí míti dvojí stěnu. Mimo to nesmějí míti otvorů ve spodní části (kohoutky, ventily a pod.). Otvory musí býti utěsněny a chráněny pevně našroubovanými čepičkami kovovými. Kotlové vozy naplněné *látkami číslice 4* musí býti zařaděny do vlaku tak, aby byly odděleny alespoň jedním vozidlem od ostatních vozů naplněných kapalnými kyselinami.

D. Výjimky z předpisů uvedených v A, B a C.

Tyto předpisy neplatí pro výrobky tohoto oddílu určené k vědeckému bádání nebo k farmaceutickým účelům, odesílané v množství až do 1 kg pro každý výrobek, jsou-li pečlivě zabaleny do nádob ze skla nebo kameniny s těsnící uzávěrkou, a pokud jsou tyto nádoby pečlivě zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden dřevěných.

E. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

ODDÍL V.

Žíravé látky.

Za určitých podmínek je dovoleno přepravovati tyto látky:

1. *Kyselinu sírovou všech koncentrací, též dýmavou kyselinu sírovou (oleum, olej vitriolový), anhydrid kyseliny sírové* (anhydrid sírový), *kyselinu dusičnou* (lučavku), *kyselinu solnou* (chlorovodíkovou) *a směsi těchto kyselin (lučavka královská, nitrační kyselina, odpadní kyselina od denitrace), kyselinu fluorovodíkovou.*

2. *Chlorid sirný, jakož i dusičnan železitý a síran železitý* (mořidlo).

3. *Žíravé louhy (louh sodný, draselný a pod.), zbytky po rafinaci olejů, čpavkovou vodu.*

4. *Brom.*

5. *Acetylchlorid, chlorid antimoničný, chromylchlorid, oxychlorid fosforečný, chlorid fosforečný* (fosforpentachlorid), *chlorid fosforitý* (fosfortrichlorid), *sulfurylchlorid, thionylchlorid a kyselinu chlorosulfonovou.*

6. *Vodní roztoky* s více než 6% váhy *peroxydu vodíku.*

7. *Rafinovaný sirník sodný krystalovaný, surový sirník sodný, koks natronový.*

8. *Kyselý síran sodný* (natriumbisulfát).

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) *Látky číslic 1 až 4* musí se baliti do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob, na které látka neúčinkuje. *O kyselině fluorovodíkové* číslice 1 viz odst. (5). Uzávěra musí býti upravena tak, aby nemohla býti poškozena ani otřesem ani obsahem. Pro nádoby *ze skla* nebo *kameniny* platí tyto podmínky:

a) nádoby na přepravu *látek číslic 1 až 3* musí býti pevně vsazeny do silných druhých nádob (vrbových nebo kovových košů, kbelíků nebo beden), vyplněných vhodnými látkami balicími. Vnější nádoby (vyjma bedny) musí býti opatřeny pevnými držadly;

b) *u koncentrované kyseliny dusičné* o specifické váze alespoň 1·48 při 15° C (46·8° Baumé) a *u červené dýmavé kyseliny dusičné* musí býti nádoby ze skla nebo kameniny obloženy ve vnějších nádobách křemelinou (infusorní hlinkou) nebo jinými vhodnými látkami zemitými v množství rovnajícím se alespoň jejich obsahu;

c) balicích látek ustanovených v a) a b) není třeba, jsou-li skleněné nádoby uloženy do kovových obalů se všech stran je kryjících a upevněny dobrými péry obloženými asbestem tak, aby se v obalu nemohly posunovati;

d) *u bromu* číslice 4 musí býti nádoby ze skla nebo kameniny uzavřeny do pevných nádob dřevěných nebo kovových a zasypány až po hrdlo popelem, pískem, křemelinou (infusorní hlinkou) nebo jinými podobnými látkami nehořlavými.

(2) *Přístroje k hašení* obsahující kyseliny číslice 1 musí býti vyrobeny tak, aby kyselina nemohla vytéci.

(3) a) *Elektrické akumulátory plněné kyselinou sírovou* číslice 1, musí býti uloženy do skříně na baterie tak, aby se články nemohly posunovati. Skříň na baterie musí býti pevně zabalena ssacími látkami balicími do jiné bedny. Na víku každé bedny musí býti zřetelný nápis: „Elektrické akumulátory" a „Vzhůru". Jsou-li akumulátory nabité, musí míti póly zajištěné tak, aby nenastalo krátké spojení.

b) Jsou-li články zhotoveny z odolných látek, jako ze dřeva s olověnou výplní nebo z tvrdé pryže (kaučuku), a jsou-li jejich hoření části tak opatřeny, že nemůže kyselina vystřiknouti, lze upustiti od zabalení článků nebo baterií akumulátorových za podmínky, že vhodná zařízení (jako podstavce, pažení, podpory) zabrání, aby se převrhly nebo posunovaly, a chrání je od poškození, které by mohlo nastati spadnuvšími kusy. Články a baterie, které jsou přidělány k vozidlu, nepotřebují již zvláštního balení, jsou-li tato vozidla na železničním voze dobře zajištěna neb upevněna.

(4) *Pro olověné bahno obsahující kyselinu sírovou* z akumulátorů a olověných komor nelze užíti dřevěných nádob, leč je-li možné úplně zabrániti prosakování kyseliny.

(5) Nádoby na *kyselinu fluorovodíkovou* číslice 1 musí býti z olova nebo gutaperči, je-li kyselina zředěná; dřevěné nádoby, uvnitř řádně opatřené parafinem, jsou rovněž přípustné. Pro koncentrovanou kyselinu alespoň na 70% kyseliny čisté mohou rovněž býti užity železné nádoby s utěsněnými zátkami závitnicovými. Tyto železné nádoby lze podati ku přepravě ať plné, ať prázdné jen, je-li na jejich vnější straně odstraněna každá stopa kyseliny. Na každé nádobě na kyselinu fluorovodíkovou ať plné, ať prázdné, musí býti nálepka nebo zřetelný a trvanlivý nápis: „Koncentrovaná 70% kyselina fluorovodíková" a mimo to nálepka podle vzorce 3.

(6) *Anhydrid kyseliny sírové* číslice 1 musí býti zabalen:

a) do silných a dobře spájených nádob z obyčejného nebo bílého plechu, nebo

b) do silných železných nebo měděných lahví, opatřených pevnou a neprodyšnou uzávěrou.

Nádoby i láhve musí býti řádně zabaleny do silných nádob ze dřeva, železa nebo bílého plechu a zasypány křemelinou (infusorní hlinkou) nebo jinými podobnými látkami nehořlavými.

(7) *Látky číslice 5* musí býti zabaleny:

a) do nádob z kujného nebo plávkového železa, oceli, olova nebo mědi, úplně utěsněných a opatřených dobrou uzávěrou, nebo

b) do skleněných nádob. Tu je třeba dbáti těchto předpisů:

1. skleněné nádoby musí míti silné stěny a musí býti neprodyšně uzavřeny zabroušenými zátkami skleněnými a tak zajištěnými, aby nevypadly;

2. obsahují-li skleněné nádoby více než 5 kg, musí býti vsazeny do kovových obalů. Láhve s menším obsahem lze baliti do silných beden dřevěných, rozdělených uvnitř na tolik oddílů, kolik lahví má býti odesláno. Bedna nesmí míti více než čtyři oddíly;

3. skleněné nádoby musí býti uloženy do vnějších obalů tak, aby mezi nimi a stěnami byl prázdný prostor alespoň 30 mm. Prázdný prostor třeba pečlivě zasypati křemelinou (infusorní hlinkou) nebo jinými podobnými látkami nehořlavými; při *acetylchloridu* lze užíti též pilin;

4. na víku vnějších nádob musí býti označen obsah s nápisem „Křehké" nebo výstižným znamením (znamení pro sklo).

(8) Pro *vodní roztoky peroxydu vodíku* číslice 6 musí se užíti silných nádob ze skla nebo kameniny, které nerozkládají peroxyd vodíku, a které nejsou neprodyšně uzavřeny, nebo které zamezují, aby vznikl vnitřní přetlak. Balony, láhve a džbány musí býti zabaleny do pevných, držadly opatřených beden nebo košů. Koše musí býti přikryty dobrým víkem ochranným.

(9) Na *rafinovaný sirník sodný krystalovaný* číslice 7 třeba užíti nádob, které nepropouštějí vody, na *surový sirník sodný*, jakož i na *natronový koks* třeba užíti utěsněných nádob plechových.

(10) *Kyselý síran sodný* číslice 8 musí býti zabalen do nádob s utěsněnými stěnami, na které tato látka neúčinkuje. Může býti též nakládán do otevřených vozů, jsou-li uvnitř vyloženy lepenkou, přikryty plachtou a opatřeny zařízením, znemožňujícím přímý dotyk plachty s kyselým síranem sodným.

(11) Na každém kuse *s látkami vyjmenovanými pod 1 až 5* musí býti nálepka podle vzorce 3; na kuse s *červenou dýmavou kyselinou dusičnou* mimo to i nálepka podle vzorce 2.

B. Ostatní předpisy.

(1) Dbáno-li předpisů ustanovených pod A, je dovoleno baliti spolu s jiným zbožím do pevných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných:

a) *anhydrid kyseliny sírové* číslice 1 v množství do 2 kg; může býti také zabalen do silných zatavených baněk skleněných, které je nutné řádně uložiti do pevných, dobře uzavřených nádob z bílého plechu, vyplněných křemelinou (infusorní hlinkou);

b) *brom* číslice 4 až do 500 g;

c) *látky číslice 5* až do 5 kg;

d) *látky číslic 1* [o anhydridu kyseliny sírové srovnej a)], *2 a 3* až do 10 kg.

Nádoby s těmito látkami musí býti řádně uloženy do dřevěných obalů.

(2) V nákladním listu musí býti uvedeno:

a) *u kyseliny dusičné* číslice 1 v skleněných nádobách specifická váha při teplotě 15° C; chybí-li tento údaj v nákladním listu, pokládá se kyselina za koncentrovanou [srovnej A, odst. (1) b) a c)];

b) *u olověného bahna obsahujícího kyselinu sírovou* z akumulátorů a olověných komor, že kyselina sírová nemůže vytéci;

c) *u odpadní kyseliny sírové vzniklé při výrobě nitroglycerinu*, že je zcela denitrována; jinak je vyloučena z přepravy. Tohoto prohlášení není třeba při *odpadní kyselině vzniklé při výrobě nitrocelulosy;* nepatrný obsah nitrocelulosy nevadí.

(3) *Látky číslic 1 až 4* musí býti přepravovány v otevřených vozech. Krytých vozů lze však také užíti:

a) pro přepravu *látek číslice 3*, jsou-li zabaleny do silných a utěsněných sudů železných, které smějí býti naplněny jen až do 90% svého obsahu;

b) pro přepravu *bromu* číslice 4 v množství až do 500 g, pro přepravu *anhydridu kyseliny sírové* číslice 1 v množství až do 2 kg a pro přepravu *ostatních látek číslice 1*, jakož i *látek číslic 2 a 3* v množství až do 10 kg, ať osamoceně nebo s jiným zbožím za podmínky, že nádoby budou pečlivě uloženy do pevného obalu dřevěného.

(4) *Vodní roztoky peroxydu vodíku*, jejichž obsah peroxydu vodíku číslice 6 je větší než 6% váhy a ne větší než 35% váhy, jakož *i sirník sodný a koks natronový* číslice 7 se přepravují v krytých vozech nebo v otevřených vozech pod plachtou; vodní roztoky peroxydu vodíku s obsahem peroxydu vodíku více než 35% váhy musí býti vždy přepravovány ve zvlášť zařízených vozech (na př. nádobových vozech).

(5) *Prázdné nádoby*, které obsahovaly *látky číslic 1 až 4*, jsou-li podány ku přepravě jako

kusové zboží, musí býti těsně uzavřené nebo zcela vyčištěné. V nákladním listu musí býti označen jejich dřívější obsah.

(6) Předpisy v odst. (3) a (5) neplatí na *přístroje k hašení* ani na *elektrické akumulátory* [srovnej A, odst. (2) a (3)].

(7) Nádoby obsahující *kyselinu fluorovodíkovou* číslice 1 musí se postaviti uzávěrou vzhůru.

(8) Na nádoby kotlových vozů, určené ku přepravě *žíravých látek*, platí předpisy pod A, odst. (1), vyjma předpisy uvedené pod a) až d).

C. Výjimky z předpisů ustanovených pod A a B.

Tyto předpisy neplatí pro výrobky tohoto oddílu, určené k vědeckému bádání nebo k farmaceutickým účelům, odesílané v množství až do 1 kg pro každý výrobek, jsou-li pečlivě zabaleny do nádob ze skla nebo kameniny s těsnící uzávěrkou, a pokud jsou tyto nádoby pečlivě zabaleny do pevných, utěsněných a dobře uzavřených beden dřevěných.

D. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

ODDÍL VI.

Látky odpor vzbuzující a látky zapáchající.

Za určitých podmínek je dovoleno přepravovati tyto látky:

1. *Čerstvé šlachy, odřezky čerstvé nevápněné kůže na výrobu klihu* (čerstvá klihovka nevápněná), jakož i *odpadky obou těchto druhů látek, čerstvé rohy, paznehty nebo kopyta* nezbavené kostí a měkkých částí na nich lpějících, *čerstvé kosti* nezbavené masa nebo jiných měkkých částí na nich lpějících, jakož i jiné *odpor vzbuzující nebo zapáchající živočišné látky.*

2. *Čerstvé kůže nesolené.*

3. *Čištěné nebo suché kosti, čištěné nebo suché rohy, paznehty a kopyta.*

4. *Čerstvé žaludky telecí*, úplně vyčištěné.

5. *Vylisované odpadky vzniklé při výrobě klihu z klihovky* (klihárenské vápno, klihárenské rosoly, hnojivo z klihovatin a pod.).

6. *Nevylisované odpadky druhu označeného* v číslici 5.

7. *Hnůj proložený stelivem.*

8. *Jiné druhy výkalů (psí lejno, holubí trus a pod.)* jakož i *výkaly z latrin.*

9. *Domovní smetí* (domácí odpadky).

10. *Živočišné látky* určené k neškodnému zničení (celá těla, části těla a odpadky).

11. *Celá živočišná těla nebo jejich části k vyšetřovacím neb učebním účelům*, adresované výzkumným ústavům, je-li připojeno zvěrolékařské osvědčení, že zásilka vyhovuje veterinárním předpisům o takové přepravě.

Přepravní podmínky.

A. Balení.

(1) Tyto látky podané ku přepravě jako *kusové zboží* musí býti baleny takto:

a) *látky číslic 1, 5 a 6* do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných (sudů, kbelíků nebo beden) tak, aby z nádob neunikal odporný zápach;

b) *látky číslice 2* do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných (sudů, kbelíků nebo beden) nebo do pevných, nepropustných a dobře uzavřených pytlů, napuštěných vhodnými desinfekčními prostředky, jako kyselinou karbolovou, lysolem a pod. tak, aby z nádob neunikal odporný zápach; užití takových pytlů je však obmezeno na měsíce listopad, prosinec, leden a únor;

c) *látky číslice 3* do utěsněných nádob (sudů nebo kbelíků) nebo do pevných a hustých pytlů;

d) *telecí žaludky* číslice 4 do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných (sudů nebo kbelíků); od 1. dubna až do 30. září musí se telecí žaludky nasoliti tak, že na každý žaludek se užije 15 až 20 g kuchyňské soli; mimo to se musí nasypati alespoň 1 cm silná vrstva na dno nádoby, jakož i na svrchní vrstvu žaludků. V nákladním listu musí býti prohlášení, že bylo dbáno těchto předpisů;

e) *psí lejno* číslice 8 do utěsněných a dobře uzavřených nádob kovových nebo do silných nádob dřevěných;

f) *holubí trus* číslice 8 do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob dřevěných (sudů nebo kbelíků); *suchý* trus holubí může býti balen do pevných a nepropustných pytlů;

g) *látky číslice 11* do silných, dokonale utěsněných beden dřevěných nebo kovových. Při nakládání třeba dbáti, aby tyto zásilky byly za přepravy uloženy odděleně od ostatních zásilek, aby jejich obal nebyl poškozen. Při poškození obalu těchto látek musí železnice hned na útraty odesilatele nebo příjemce opatřiti jinou

bednu a zásilku do ní vložiti. Jakákoli jiná manipulace s poškozenou zásilkou je zakázána. Na bednách musí býti nápis: „Pozor. Živočišné tělo k vyšetření“.

Na obalech nesmí býti zevně žádná stopa obsahu.

(2) Pro *vozové náklady* platí tyto předpisy:

a) *látky číslic 1 a 2:*

1. užije-li se krytých, pro tyto účely zvlášť zařízených vozů, které mají účinná zařízení větrací, není třeba obalu. Látky musí býti napuštěny přiměřeně zředěnou karbolovou kyselinou (alespoň 5%) nebo jinými vhodnými prostředky desinfekčními, nebo prosypány uhelným prachem nebo rašelinou tak, aby z nádob neunikal odporný zápach;

2. užije-li se *obyčejných vozů otevřených*:

α) od 1. března do 31. října musí býti látky zabaleny do pevných a pokud možné nepropustných pytlů; tyto pytle třeba napustiti desinfekčními prostředky vyznačenými v odst. (2) a) 1, aby z nádob neunikal odporný zápach. Každá zásilka tohoto druhu musí býti přikryta plachtou ze silné tkaniny (zvané chmelový žok), napuštěnou roztokem některého ze svrchu zmíněných prostředků desinfekčních; tato plachta musí býti sama úplně přikryta velikou nepromokavou a dehtem nenapuštěnou plachtou;

β) od 1. listopadu do konce února není třeba pytlového obalu. Zásilky však musí býti rovněž přikryty plachtou z látky na chmelové žoky, a tato plachta musí býti sama úplně přikryta velikou nepromokavou a dehtem nenapuštěnou plachtou. Spodní plachta musí býti — třeba-li — navlhčena některým z desinfekčních prostředků vyjmenovaných v odst. (2) a) 1, aby z nádob neunikal odporný zápach;

γ) nejsou-li desinfekční prostředky s to, aby zabránily odpornému zápachu, musí býti zásilky zabaleny do silných, utěsněných a dobře uzavřených sudů nebo kbelíků tak, aby z nádob neunikal odporný zápach;

b) *látky číslic 3, 7 a 9* nevyžadují zvláštního obalu. Jsou-li látky číslic 3 a 9 podány nebalené, musí býti náklad zcela přikryt nepromokavými plachtami. Hnůj proložený stelivem číslice 7 stačí posypati slabou vrstvou písku nebo země; je-li vlhký, odpadá každé přikrytí. Domovní smetí číslice 9 ve vozech zvlášť zařízených proti rozprašování není třeba přikrýti plachtou;

c) *telecí žaludky* číslice 4 musí býti zabaleny způsobem předepsaným v odst. (1) d);

d) *látky číslice 5* musí býti zcela přikryty dvěma velikými, na sebe položenými, nepromokavými a dehtem nenapuštěnými plachtami. Spodní plachta musí býti napuštěna vhodnými prostředky desinfekčními (přiměřeným roztokem karbolové kyseliny, lysolu a pod.) tak, aby z nádoby neunikal odporný zápach. Mezi plachty je nutné nasypati vrstvu suchého vápna hašeného, sypké rašeliny nebo již upotřebeného třísla;

e) *látky číslice 6* musí býti zabaleny podle předpisů odst. (1) a);

f) *látky číslice 8* musí býti zabaleny do silných, utěsněných a dobře uzavřených nádob. Suché psí lejno a suchý holubí trus lze též baliti do pevných a pokud možné nepropustných pytlů;

g) *látky číslice 10* lze přepravovati pouze ve zvlášť zařízených vozech [viz C, odst. (9)];

h) *látky číslice 11* musí býti zabaleny podle odst. (1) g).

B. Nákladní list.

U látek číslic 3, 4 a 11 musí býti v nákladním listu pod údajem obsahu nápadně zapsáno: „Nenakládejte do téhož vozu s potravinami a poživatinami“. Při přepravě látek číslice 11 musí býti k nákladnímu listu připojeno osvědčení zvěrolékaře.

C. Ostatní předpisy.

(1) Železnice může obmeziti přepravu na určité vlaky a vydati zvláštní ustanovení o době a lhůtě pro nakládání nebo vykládání, jakož i pro přivážení a odvážení. Plachty dodati je povinen odesilatel.

(2) *Látky číslic 7, 8* (vyjma *psí lejno a holubí trus), 9 a 10* nepřijímají se jako kusové zboží.

(3) *Nádoby* obsahující *psí lejno* nesmějí býti váleny; přepravují se na stojato.

(4) U vozových nákladů může železnice požadovati na odesilateli nebo příjemci vyčištění skladiště nebo místa, kde nakládal nebo vykládal. Pro nakládání a vykládání domovního smetí musí býti opatřena zařízení, která podle možnosti vylučují rozprášení. Železnice může požadovati na odesilateli a příjemci, aby pořídil tato zařízení.

(5) Železniční vozy, kterých bylo užito ku přepravě nebalených látek číslic 1, 2, 3 a 7 nebo látek číslice 8, musí železnice po každém upotřebení podrobiti desinfekčnímu řízení,

které je předepsáno pro odstranění nakažlivých látek u přepravy dobytka na železnicích. Zbytky přepravovaných látek lpějící snad ve voze musí býti desinfekcí úplně odstraněny. Z toho jsou vyňaty toliko takové vozy, kterých se užívá podle jejich určení výhradně ku přepravě těchto látek.

(6) Projevuje-li se za přepravy odporný zápach obsahu, může železnice kdykoli užíti vhodných desinfekčních prostředků, aby zápach byl odstraněn, a to na útraty odesilatele nebo příjemce.

(7) *Látky číslic 3, 4 a 11* lze přepravovati v krytých vozech. Je zakázáno nakládati je s potravinami nebo poživatinami. Ku přepravě domovního smetí je třeba užíti zvlášť zařízeného vozu zamezujícího rozprašování nebo nepropustného vozu otevřeného, opatřeného dobře přiléhajícími plachtami. *Látky číslic 1, 2, 5, 6, 7* a *8* musí býti přepravovány v otevřených vozech [srovnej však A, odst. (2) a) 1]. Přeprava *suchého psího lejna*, které je zabaleno podle předpisů A, odst. (2) f) poslední věta, musí býti provedena v krytém voze nebo v otevřeném voze s dobře přiléhajícími plachtami.

(8) *Prázdné nádoby a plachty odesílané zpět* musí býti úplně vyčištěny a desinfikovány vhodnými prostředky tak, aby nešířily odporného zápachu. V nákladním listu musí býti vyznačeno, k čemu jich bylo užito. Přeprava musí se díti v otevřených vozech.

(9) *Látky číslice 10* musí se přepravovati v neprodyšných a vodu nepropouštějících vozech železných. Vozy musí býti opatřeny ventily, které zabraňují, aby se stěny vozů při přílišném tlaku vyvinujících se plynů nerozrhly. Vozy je nutné desinfikovati podle předpisu odst. (5), a to hned po vyložení, pocházel-li jejich obsah od zvířat stižených nakažlivou nemocí, na př. dobytčím morem, slezinnou a chřestivou sněti, ozhřivkou, ovčími neštovicemi, prašivinou nebo slintavkou a kulhavkou, jinak podle potřeby, alespoň však každé 4 neděle.

(10) Poplatek za desinfekci ustanovený tarifem zaplatí odesilatel nebo příjemce.

D. Způsob přepravy.

Způsob přepravy ustanovuje tarif.

Vzorec 1.

(k příloze A).

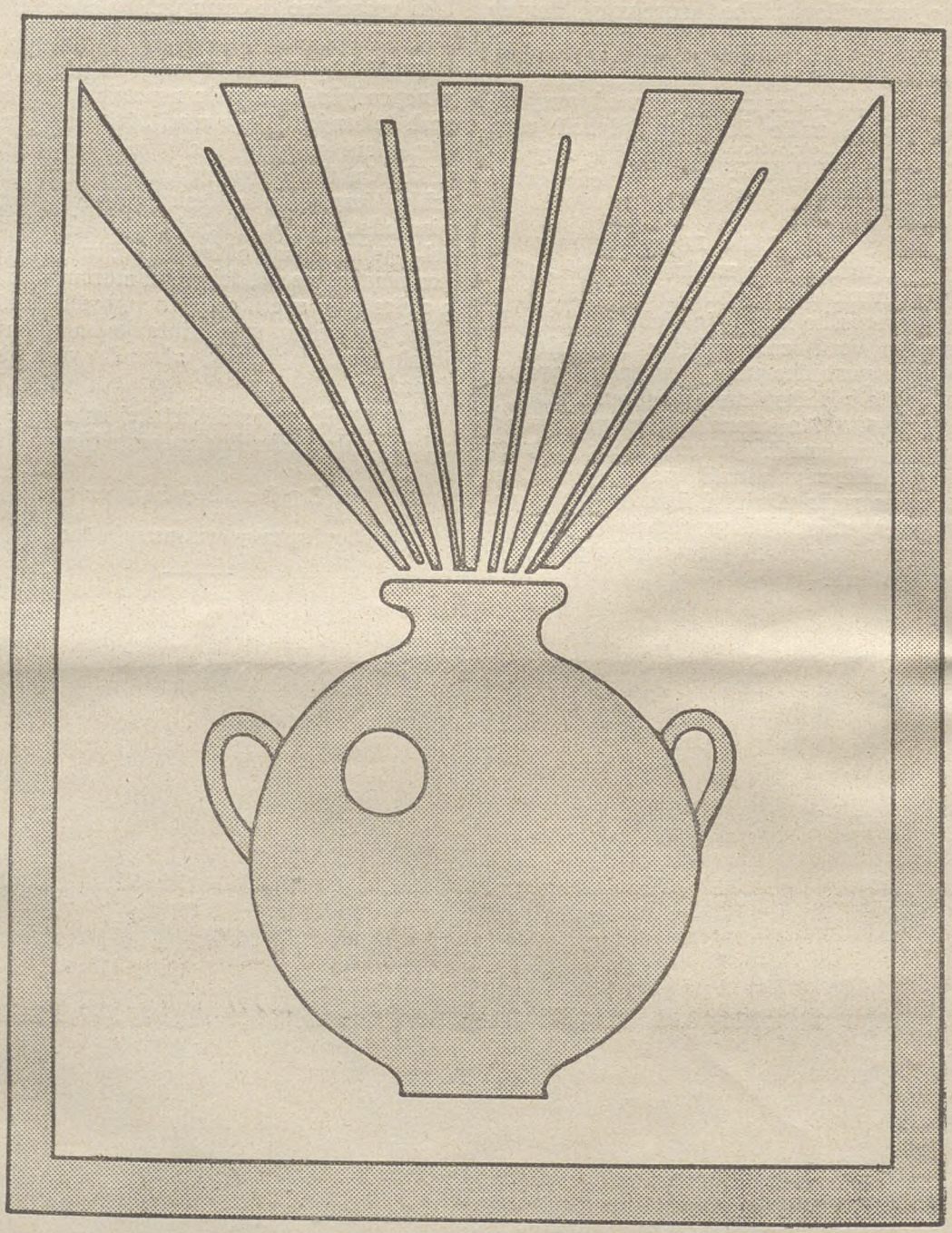

(Bílý podklad, červený obrázek i rámeček.)

Vzorec 2.

(k příloze A).

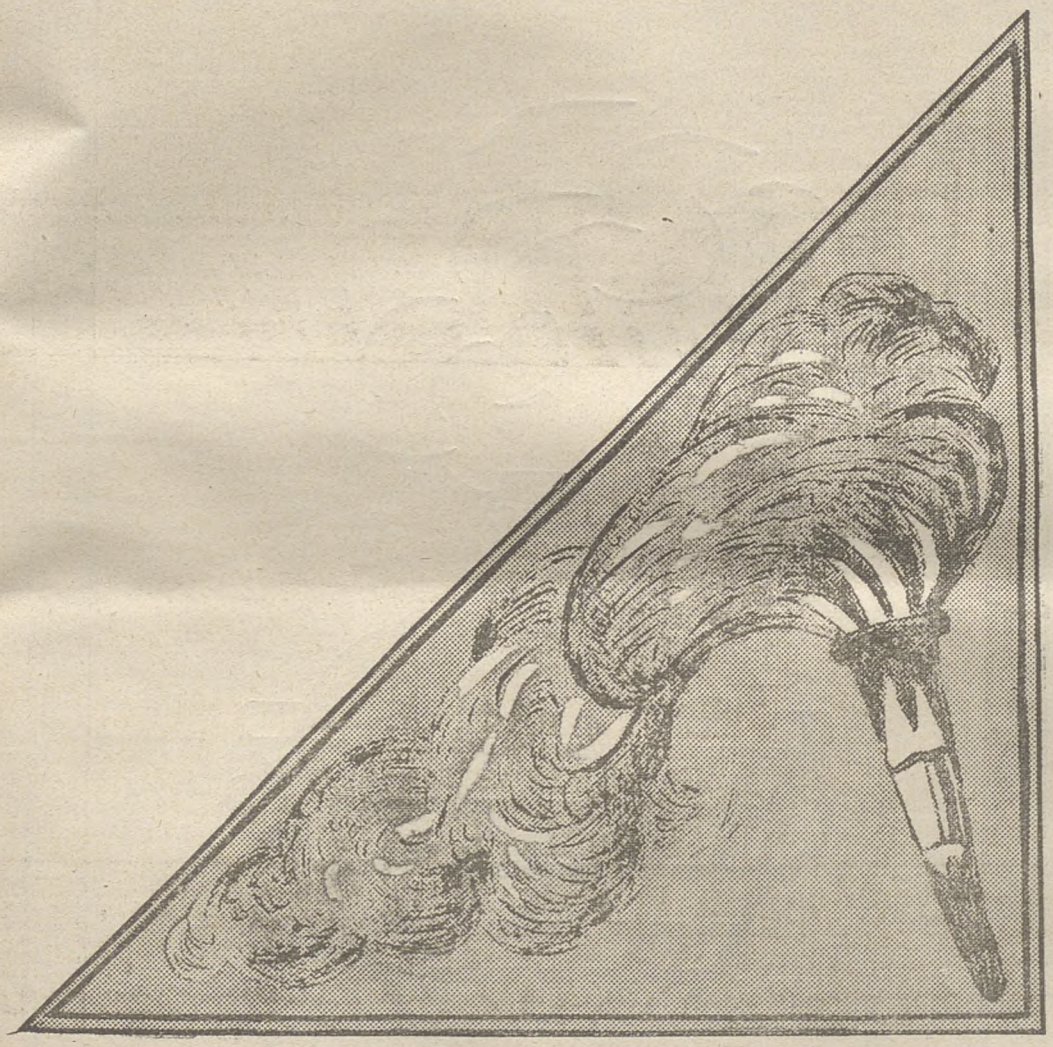

(Červený podklad, černý obrázek i rámeček.)

Vzorec 3.

(k příloze A).

(Bílý podklad, červený obrázek i rámeček.)

Přezkoušecí razítko železniční správy.

Nákladní list pro nákladní zboží.

(Pro přepravní smlouvu platí železniční přepravní řád a příslušné tarify).

Příjemcovo jméno .....

.....

bydliště .....

.....

Stanice určení .....

Místo určení [2]) .....

Tarify, kterých má býti užito: .....

Přepravní cesta: .....

[2]) Zapíše odesilatel, liší-li se místo určení od stanice určení.

Vozu		
Vlastnická značka[1])	Řada a číslo[1])	Ložná váha (*kg*) Ložná plocha (m^2)
Číslo nákladního listu		
Číslo karty		

[1]) Zapíše odesilatel, nakládá-li zboží.

Označení zboží				
Znamení (značka a číslo) neb adresa příjemcova	Počet	Obal	Obsah	Hrubá váha v celých *kg*[3])

[3]) Váha se zaokrouhluje sestupně na celé kg.

Částka opověděného zájmu na dodání (slovy):

Navrhuji duplikát, přijímací list[4]).....

[4]) Nenavržené se škrtne.

Předepsaná nebo dovolená prohlášení (na př. o řízení celním, výpočet průvodních listin).

Razítko, že bylo vydáno potvrzení o přijetí zboží.

Razítko odesílací stanice.	Vážní razítko.	Razítko stanice určení.

Příloha B.

(k čl. 47 § 1).

Dodací číslo stanice určení:	Platební záznam

Dobírka nebo záloha

		Kč	h
Podrobný výkaz			
Úhrnná částka (slovy)	dobírky		
	zálohy		

Ú č e t

Odesilatel zaplatil Kč	h		Zaokrouhlená váha v kg	Tarifní třída	Sazba za 100 kg	Příjemce zaplatí Kč	h		
		Dobírka							
		Záloha							
		Provise							
		Dovozné až do							
		Poplatek za opovědený zájem na dodání							
		Poplatek za potvrzení o přijetí zboží							
		Vážné							
		Početné							
		Dovozné až do							
		Poplatek nebo výdaj za podání zprávy o příchodu zboží							
		Vážné							
		Početné							
		Skladiště, stojné nebo zdržné							

..... dne ..... 19.....

Podpis a obydlí odesilatele:

Všeobecná poznámka:

Části nákladního listu orámované silnými čarami vyplňuje železnice, ostatní části odesilatel [srovnej však poznámku [1])]. Odesilatel musí přeškrtnouti sloupce, které nevyplní.

Šířka papíru 420 mm.

Výška papíru 297 mm.

1 cm široký červený pruh.

Přezkoušecí razítko železniční správy.

Nákladní list pro rychlé zboží.

(Pro přepravní smlouvu platí železniční přepravní řád a příslušné tarify).

Příjemcovo jméno .....

.....

bydliště .....

.....

Stanice určení .....

Místo určení [2]) .....

Tarify, kterých má býti užito: .....

Přepravní cesta: .....

[2]) Zapíše odesilatel, liší-li se místo určení od stanice určení.

Vozu		
Vlastnická značka[1])	Řada a číslo[1])	Ložná váha (*kg*) Ložná plocha (m^2)
Číslo nákladního listu		
Číslo karty		

[1]) Zapíše odesilatel, nakládá-li zboží.

Označení zboží				
Znamení (značka a číslo) neb adresa příjemcova	Počet	Obal	Obsah	Hrubá váha v celých *kg*[3])

[3]) Váha se zaokrouhluje sestupně na celé kg.

Částka opovědného zájmu na dodání (slovy):

Navrhuji duplikát, přijímací list[4]).....

[4]) Nenavržené se škrtne.

Předepsaná nebo dovolená prohlášení (na př. o řízení celním, výpočet průvodních listin).

Razítko, že bylo vydáno potvrzení o přijetí zboží.

Razítko odesílací stanice.	Vážní razítko.	Razítko stanice určení.
1 cm široký červený pruh.		

1 cm široký červený pruh.

Dodací číslo stanice určení:

Platební záznam

Dobírka nebo záloha

Podrobný výkaz

	Kč	h

Úhrnná částka (slovy)

dobírky

zálohy

Ú č e t

Odesilatel zaplatil Kč	h		Zaokrouhlená váha v kg	Tarifní třída	Sazba za 100 kg	Příjemce zaplatí Kč	h		
		Dobírka							
		Záloha							
		Provise							
		Dovozné až do							
		Poplatek za opovědný zájem na dodání							
		Poplatek za potvrzení o přijetí zboží							
		Vážné							
		Početné							
		Dovozné až do							
		Poplatek nebo výdaj za podání zprávy o příchodu zboží							
		Vážné							
		Početné							
		Skladiště, stojné nebo zdržné							

..... dne ..... 19.....

Podpis a obydlí odesilatele:

1 cm široký červený pruh.

Všeobecná poznámka:

Části nákladního listu orámované silnými čarami vyplňuje železnice, ostatní části odesilatel [srovnej však poznámku [1])]. Odesilatel musí přeškrtnouti sloupce, které nevyplní.

Šířka papíru 420 mm.

Výška papíru 297 mm.

Příloha D.
(k čl. 56 § 4).

Prohlášení,
že obal chybí nebo že je vadný.

Stanice ..... přijímá ku přepravě na moji žádost počínajíc dnem ..... zboží zde uvedené:

.....

.....

.....

.....

Uznávám, že toto zboží, je-li doprovázeno nákladním listem, ve kterém je poznámka o tomto prohlášení, je podáno ku přepravě

bez obalu)*

s vadným obalem, jehož popis následuje:)*

.....

.....

.....

.....

V ..... dne ..... 19...

Podpis:

*) Co se nehodí, škrtni.